

Ὁ ΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἑβδομαδιαία ἑκδοσις τῆς ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ὉΡΘΟΔΟΣΗΣ ἘΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Θεοδώρας όσιομάρτυρος τῆς ἐν Βάστᾳ, Εὐφροσύνη όσιου τοῦ μαγεῖρου, Δημητρίου καὶ Εὐανθίας μαρτύρων

ΕΤΟΣ ΝΕ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2083

Ἐν ὧφει ἡ ἐν ἀναμονῇ τῶν ἐκλογῶν

Η ΕΣΤΙΑ Πατερικῶν Μελετῶν αἰσθάνεται ἀδύρητη τὴν ἀνάγκη νὰ ἀπευθυνθεῖ σὲ κά-θε ὀρθόδοξο Ἑλληνα πολίτη ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἄλλο κατοικοῦντα ἢ παρεπιδηνοῦντα ἐν Ἑλλάδι ἄνθρωπο καὶ νὰ ἐκφράσει προβληματισμοὺς καὶ προτάσεις. Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν περιφρονεῖ ὅλους ἐκείνους, πιστοὺς καὶ ἀπίστους) ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ ἀναλάβουν τὰ ἥνια τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας μας.

Ἡ Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν δὲν φιλοδοξεῖ νὰ καταλογίσει εὐθύνες, νὰ κάνει υποδείξεις, νὰ παρουσιάσει ἢ νὰ ζωγραφίσει κόμματα ἢ πρῶ-σωπα γιὰ στήριξη, πριμοδότηση ἢ ψήφισι.

Εἶναι τόση ἡ πίκρα τοῦ Ἑλληνα πολίτη ἀπὸ τὴν πενταετὴ περιπέτεια τῆς κρίσεως, ποὺ ὅ,τι καὶ νὰ ἀκούσει συμβουλευτικό, θὰ ἀντιδράσει, θὰ πονέσει ἐπὶ περισσότερο, ὅπως ἀντιδρῶν ἰ βαρύτητα πενθύνουσι ἀπὸ τὸ «χαμό» φιλιότου οἰκείου προσώπου τους. Δὲν θέλουμε νὰ προ-καλέσουμε κανένα, οὔτε ὁμοφρονοῦντα, οὔτε ἀνιφρονοῦντα.

Ταπεινὸς φρονοῦμε, ὅπὶ τὸν πρῶτο λόγο με-

Τοῦ Αρχιμανδριτοῦ π. Σαράντη Σαράντου

σα στὸ ἱστορικό γίγνεσθαι ὅλου τοῦ κόσμου μας καὶ ἀπάντων τῶν συμπαντῶν τὸν ἔχει ὁ ἐν Τριά-δι Θεός, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Μέσα στὸν Παράδεισο ἔδωκε τὴν εὐλογία, τὴν ἐντολὴ καὶ τὴ δύναμη, στοὺς πρωτοπλάστους προπάτορές μας: «αὐξάνεσθε, πληθύνεσθε, πληρώσατε, κατακυριεύσατε τῆς γῆς». Αὐτοὺς ὁ

ἴδιος προσεῖ, ἔστω καὶ ἂν παρεκκλίνουμε ἀπ' Αὐτόν ἢ ἀγωνιστικιστὰ ὡς ἀπορίρριπτουμε ἢ καὶ ἂν ἀπερίφραστα Τὸν ἀποστρεφόμεσθε.

Ἐξακολουθεῖ, ὁ Σταυρωθεὶς καὶ Ἀναστάς νὰ παρεμβάινει διαρκικά ἢ θεοδυναμικά ἐκάστοτε πρὸς τὸ συμφέρον μας προσέχοντας νὰ μὴ κα-ταπατήσι τὸ πῶ σπουδαῖο δῶρο ποὺ μᾶς προσ-

έφερε, τὸ αὐτεξούσιο, τὴν ἐλευθερίαν νὰ Τὸν θέ-λουμε, νὰ Τὸν ἐπικαλούμαστε ἢ νὰ Τοῦ φράσ-σουμε ὅλες τῖς διόδους κοινωνίας Του μαζί μας.

Ταπεινὸς προτεῖνουμε στοὺς ὀρθοδόξους πι-στοὺς μας νὰ ἐντείνουμε κατὰ τὸ τρέχον εἰκο-σαήμερο τῖς προσευχὰς μας πρὸς τὸν Ὑψιστο, γιὰ νὰ παραχθεῖ τὸ καλύτερο ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Ἐτοί καὶ ἀλλίως δύναται ὁ θεάνθρω-πος Κύριος νὰ φέρεי τὰ πάνω κάτω. Ἄς Τοῦ

δώσουμε ἀρχοντικά τὴν προτεραιότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν βούλησιν μας νὰ παρέμβει θεϊκά καὶ νὰ διαλέξει, ὅσο θὰ Τοῦ τὸ ἐπιτρέψουμε, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ μᾶς κυβερνήσουν μὲ ὅσο γίνεται πῶ ἀληθινὴ φιλοανθρωπία καὶ ὁση φιλο-θεία - ὡς κόκκο σινάπεως - διαθέτουν.

Μακάρι, αὐτοὶ ποὺ οὕτως θεανθρώπινως θὰ ἐκλογεῖν, νὰ διαθέτουν, ἢ τοῦ Κυρίου συνερ-γούντος, νὰ διαθέσουν, ἔστω ψήγματα ἀγάπης καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὸν μέγιστο τῶν αὐτοκρατό-ρων Ἅγιον Κωνσταντῖνο καὶ τὴν χριστοσεικίνητη καὶ δημιουργικότατη μητέρα Του, τὴν Ἁγία Ἐλε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ὁ Οἶκ. Πατριάρχης ἐπιχειρεῖ νὰ φημῶσιν κάθε φωνὴν ἀληθείας εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος!

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΣΑΒΒΑ ΛΑΥΡΕΩΤΟΥ

Ψήφισμα τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως τῆς Ἱ. Μ. Κονίτσης

Εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων στέκεται ἡ Ἱ. Μ. Κονίτσης. Ὁ Σεβ. Μητρο-πολίτης ἐτήρησε ἀκεραῖαν στάσιν ἔναντι τῆς προσκλήσεως εἰς Φανάριον καὶ μαζί με τοὺς ἱερεῖς δίδει μαρτυρίαν εἰς τοὺς δυσκόλους καιροὺς καὶ διὰ τὰ ἐθνικά μας ἡμερήσια. Ὡς ἔγραψεν ὁ «Πρωῖνός Λόγος Ἰωαννίνων» τὴν 4ην Σεπτεμβρίου 2015:

«Ἐμμεση ἀποδοκιμασία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ Βαρθολομαίῳ γιὰ τῖς ἐπαφές του μὲ τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησίαν περιέχεται στὸ ψήφισμα τοῦ Γενι-κού Ἱερατικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Δρυϊνουπόλεως, Πλυω-νιανῆς καὶ Κονίτσης ποὺ πραγματοποιήθηκε τὸ διήμερο Δευτέρως καὶ Τρίτης στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ταξιαρχῶν Γραμμῆς. «Κατοδικάζουμε ὁποιαδήποτε παρεκ-τροπὴ ἀπὸ τὴν ἀπαλάντευτὴν γραμμὴ τῆς Ὁρθοδόξης καὶ κυρίως, τὴν πναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», τονίζει «φωτογραφίζοντας» οὐσιαστικά τῖς πρωτοβουλίες ποὺ ἀναπτύσσει τὰ τελευταῖα χρόνια ὁ κ. Βαρθολομαῖος. Ἐπι-σημαίνει ὅτι ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀνδρέας, ἦταν ἓνας ἀπὸ ἐκείνους τῶν «Νέ-ων Χωρῶν» ποὺ δὲν ἀναποκρίθηκαν στὸ κάλεσμα τοῦ κ. Βαρθολομαίου, γιὰ νὰ παραβρεθῇ στὴ συνάση πρὸ ὁλοκληρώθηκε χθές στὸ Φανάρι, ἐνῷ ἔχει υπογράψει μὲ ἄλλους 5 Μητροπολίτες καὶ κείμενο διαμνηστρίας κατὰ τῶν συζητήσεων καὶ τῆς συμπεροσυχῆς Πατριάρχῃ καὶ Πάπα. Τὸ Ἱερατικὸ Συνέδριο ἐκφράζει ἐπίσης τὴν ἀνσυχία του γιὰ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς χώρας, στὰ προβλήματα ἀπὸ τὴν ἐίσορὴ χιλιάδων μεταναστῶν, στὴν αὐξητὴ τῆς ἐγκληματικότητας. Κατοδικάζει τὴν ἐπιδίωξη ὁρισμένων νὰ τεθεῖ στὸ περιβώριο ἡ Ἐκκλησία, ἐκφράζει τὴν χαρὰ τῆς γιὰ τὴ μεγάλη συμμετοχὴ τῶν χριστιανῶν εἰς ἐκδηλώσεις τῆς Μητρόπολης καὶ τέλος διαμνηστεύει ἔντονα γιὰ τὴν κατεδάφιση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου στῆς Δρυ-μάδος Χειμάρρας».

Παραθέτομεν τὸ ψήφισμα τοῦ Ἱερατικῆς Συνάξεως τῆς 1ης Σεπτεμβρίου:

«1) Μᾶς ἀνησυχεῖ ἡ πορεία τῆς Πατρίδος μας, οἱ ἐκλογές γιὰ τρίτη φορὰ ἐφέτος, ἐνῷ ἡ οἰκονομία βρίσκεται σὲ δυσχερὴ κατάσταση.

2) Οἱ χιλιάδες μετανάστες, ποὺ ἔχουν κατακοῦσι τὰ νησιά τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου καὶ τὴν ἡπειρωτικὴ Χώρα, εἶναι τεράστιο πρόβλημα, ποὺ πρέπει νὰ ἐπιλυθῇ τὸ συνολικότερο δυνατόν, σὲ συνεργασία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνή-σεως μὲ τῖς Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης, ὁποῖες ἀντιμετωπίζουν τὸ ἴδιο πρόβλημα.

3) Ἀνησχοῦμε πολὺ γιὰ τὴν ραγδαία αὐξησὴ τῆς ἐγκληματικότητας, τὴν διακίνηση τῶν ναρκωτικῶν καὶ τὴν ποικιλὴ ἀντιητικότητα. Ἡ Ὁρθόδοξὴ Ἑλλά-δα δὲν μπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῇ νὰ υποβαθμίζεται ἡ φυσιολογικὴ ζωὴ καὶ ὁ εὐλογημένος γάμος, ἀντιθέτως δὲ νὰ ἐξαρτῆται ἡ πάσης φύσεως ἀνωμαλία, ποὺ θυμίζει Σόδομα καὶ Γόμορρα, ἐποχῆς δολοφῶν, ἐσχάτης κατα-πτώσεως.

4) Κατοδικάζουμε ἀπερίφραστα τὴν ἐπιδίωξη κάποιων κύκλων νὰ τεθεῖ στὸ περιβώριον ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ἡ Φρουρὸς καὶ Τροφὸς τοῦ Ἑθνους. Μᾶς συγκινεῖ, ὅμως, ἡ συμμετοχὴ τῶν χριστιανῶν μας σὲ ὅλες τῖς ἐκκλησια-στικὰς ἐκδηλώσεις τῆς Μητροπόλεώς μας (Θ. Λειτουργίαι, Ἀγρυπνίαις, Παρα-κλήσεις κ.α.). Ἐμεῖς, πάντως, ἀγρυπνοῦμε ἐπὶ τῶν ἐπατάξων τοῦ ἐκκλησια-στικοῦ μας καθήκοντος καὶ τοῦ χρέους πρὸς τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ.

5) Κατοδικάζουμε, ἐπίσης, ὁποιαδήποτε παρεκτροπὴ ἀπὸ τὴν ἀπαλάντευ-τὴ γραμμὴ τῆς Ὁρθοδόξης καὶ, κυρίως, τὴν πναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

6) Διαμνηστεύομε ἔντονα γιὰ τὴν αὐθαίρετη καὶ βίαια κατεδάφιση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, στῆς Δρυμάδος Χειμάρρας τῆς Βορείου Ἡπτε-ρου. Οἱ Ἀἱβανοὶ πρέπει νὰ σεβῶνται τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν Βορει-οηπειρωτῶν, τώρα, μάλιστα, ποὺ ἔχει ἐγκαθιδρυθῇ ἡ δημοκρατία στὴν γεπο-νικὴ Χώρα. Τέλος,

7) Προσευχόμεστε γιὰ νὰ εἰρηνευστῇ ἡ Μέση Ἀνατολή, νὰ σταματήσουν τὰ ἀντικρουσὰ ἐγκλήματα τῶν «τρίγωνων», ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ καλωσύνη κάτω ἀπὸ τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εὐλογητοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Πλήθος Θεολογικῶν Σχολῶν ἄνευ ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτῆρος

Τοῦ κ. Λυκοῦργου Νάνη, ἱατροῦ

Γνωρίζω σῶφρονες καὶ εὐσεβεῖς πνευματικοὺς ποὺ ἡ διαστάσιον νὰ προτρέψουν ἢ ἀποτρέψουν τὰ πνευματικὰ τῶν παιδιὰ ἀπ' τὴν οἰοτιδὴ τῆς Θεολογίας, ὅπως αὕτὴ διδάσκειται σήμερα στὶς "θεολογικὲς" σχολές.

Προφανῶς θεωροῦν ὅτι ὕψισταται σοβαροὶ κίνδυνος πνευματικῆς ζημίας καὶ βλάβης γιὰ τὰ νέα αὐτὰ παιδιὰ, ἐὰν ἐπιβλέουν νὰ σπουδάζουν τὴν ἐπι-στολήν τῆς Θεολογίας καὶ τοῦτο γιὰτὶ ἡ τελευταία ἔχει παρομορφθεῖ καὶ ἀλλοιωθεῖ στὰ εἶληκα καὶ τῖς γραφίδες προερασσῶν τῶν, ὁποῖοι τῖς ἰδεο-ληψίες τους λανσάρουν σὰν γνήσια θεολογικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰς θέσεις.

Ὅμως καὶ ἐκφράσεις αὐτῆς τῆς παραμορφώσεως καὶ ἀλλοιώσεως τῆς γνήσιας Θεολογίας ἀποτελοῦν, κατὰ τὴ γνώμην μου, ὁ οἰκουμενισμός, ὁ φιλε-λευθερισμός, ὁ ὀρθολογισμός, ἡ "πολιτικὴ ὀρθότητα", ὁ ζηζυλισμός, ὁ γίαν-ναρισμός-ἔρωτοβελονία", ἡ "μεταπιστηρικὴ-συναφειακὴ θεολογία" κ.ο.κ.

Τὸ λυπρὸν καὶ ἐξόχως ἀνησυχητικό, ἐν προκειμένῳ, εἶναι ἡ στάση τῆς ποιμαντορσας Ἐκκλησίας ἀπέναντι στὸ ἐκφυλιστικό αὐτὸ φαινόμενο.

Πολλὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, φοποῦν καὶ ἀποσποιοῦν ἀπὸ τῆς κατ' ὄνομα καὶ καθ' ὑπόθεσιν, οὐχὶ δὲ καὶ πράγματι "θεολογικὲς" σχολές. Κάποιοι εἰς αὐτῶν ποιοιοῦνται ἢ καὶ θὰ ποιοιοῦν τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτοῖς ποῖοιο.

Πῶς ὅμως θὰ ἐξασκήσουν τὴν ποιμαντικὴν τους διακονία κατὰ τρόπο ὀρθὸ καὶ ψυχροφελὴ γιὰ τὸ λογικό τους ποῖοιο, ὅταν αὐτοὶ θὰ διατελοῦν δέσμοιο ὁλεθρίων ἀποφσεων, θέσεων καὶ ἀντιλήψεων;

Θὰ τὸ διηγήσουν ἀραγε στὸν εὐδοιο καὶ ἀκύμαντο λιμένα τῆς Ἄνω Βα-σιλείας ἢ εἰς ὁδοὺς σκοτεινὰς καὶ διεστραμμένους;

Θὰ διδάξουν ἀνόθευτὴ τὴν δογματικὴν καὶ ἠθικὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδό-ξης Ἐκκλησίας ἢ θὰ διολισθήσουν εἰς ἐπικίνδυνες ἀτραποὺς νοθεύσεως καὶ ἀλλοιώσεως τῆς γῆνογραφικῆς, ἀγιοπατερικῆς καὶ ἱεροκανονικῆς πα-ραδόσεως καὶ διδασχῆς;

Ἀλλὰ καὶ οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι θὰ καταστοῦν πράγματι θεολόγοι ἢ θεολό-γοι; Θὰ διδάξουν θεολογία ἢ ὀρθολογισμό, φιλοσοφικό στοχασμό καὶ σχε-τικοποίηση τῆς Ἀληθείας;

Τι νὰ ποῖμε ἀδεαφόρῃ Ὁ Κύριος νὰ φωτίσει τοὺς νέους μας ποὺ σκέ-πτονται νὰ σπουδάζουν Θεολογία τί νὰ πράξουν, τί εἶναι πῶ ὠφέλιμο γιὰ τὴν ψυχὴν τους;

Ἐκκλησιαστικὸν ἀδίκημα θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου ἢ στοίχησις εἰς τὴν γραμμὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἀγιορειτῶν Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, ὡς ἐπραξεν ὁ Γέρων Σάββας τῆς Ἱ. Μ. Μεγίστης Λαύρας καὶ τὸ πλήθος τῶν ἐρημιτῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οἱ ὁποῖοι συνυπέγραψαν εἰς τὸ τεῦχος «Ἅγιον Ὅρος – Διαχρονικὴ πορεία μαρτυρίας διὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς Πίστewς». Ἀντὶ παρηρησίας κυριαρχεῖ ὁ φόβος εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος, καθὼς πολλοὶ τοὺς ἐξα-ναικάσσοντα εἰς τήρησιν σωτικῆς ἐιδάλλως τοὺς ἀναμένει «σουλτανικὸν φιομάνι» ἐκ Φαναρίου...

Ὁ ἀγωνιστὴς Γέρων Σάββας ὁ Λαυρεώτης δι' ἐπιστολῆς του τὴν 1ην Ἰουνίου 2014 ἐξέφρασε τὴν ἀγῶ-νιαν του διὰ τὴν ἀφονίαν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τῶν Ἡγουμένων σχετικῶς με τὸν οἰκουμενιστικὸν προσανατο-λισμὸν καὶ τὰ «ἀνομήματα» τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου. Μὴ ἀνεχόμενον τὸ Πατριαρχεῖον τὸν ὑπὸ τοῦ «φωτός» ἔλεγχον, ἀπὸ τὴν ἐπι-στολήν αὐτὴν, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὴν ἐκδόσιν τοῦ τεύχους «Ἅγιον Ὅρος – Διαχρονικὴ πορεία μαρτυρίας διὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς Πίστewς», τὸν ἐγκαλεῖ «μὴ εὐρίσκων αἰτίαν ἐν αὐτῷ» δι' ἀντικεκκλησιαστικὴν συμπεριφορὰν γενικῶς καὶ ἀορίστω! Παρὰλλή-λως, δὲν «ἐπευλόγει» τὴν ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς ἐκλογὴν τοῦ ὡς προῖστα-μένου, καίτοι παρηλθε πενταετία (!) καὶ τὸν «προτρέπει» εἰς ὀλίγων μετάνοιās. Ὁ ἔμπειρος ἀναγνώστης διὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ διακείμενο τῆς παρατιθεμένης ἐπιστολῆς δὲν ἀφορᾷ κυρίως εἰς τὸ πρόσσωπον τοῦ Γερόντος, ἀλλὰ εἰς τὴν ὑποταγὴν ἢ διὰ τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ κάθε ἀγῶ-νισμένου Ὁρθοδόξου εἰς τὸν οἰκου-μενιστικὸν «δόγμα τοῦ Καίσαρος».

Ἐν Μεγίστῃ Λαύρᾳ τῇ 1η-6-2015

Κυριακὴ τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

Πρὸς τὴν Γερωνία

τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας

Κοινοποίηση: Ἱερὰ Κοινότητα Ἁγίου Ὁρους

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Τὴν 12η τοῦ μηνὸς Μαΐου τρέχον-τος ἔτους σὲ συνάση τῆς Γερωνίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς ἀνεγνώσθη

ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, δια-βιβαστικό ἐτέρου ἐγγράφου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ποὺ ἀφορῶσε στὴν ἐλαχιστότητα μου.

Στὸ πατριαρχικό γράμμα ἀναφέρεται ἀορίστως ὅτι «ἐνεκα τῆς ἀντικεκλη-σιαστικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ μονα-

χοῦ Σάββα οὐκ ἐπευλόγεται ὑπὸ τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ εἰς τὸ προῖσταμενικὸν ἀξίωμα». Ἀνε-γνώσθη κατόπιν καὶ γράμμα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος πρὸς τὸν Καθη-γούμενο τῆς Μονῆς μας, μὲ τὸ ὁποῖο ἐκφράζεται γιὰ μία ἀκόμη φορὰ ἡ λύ-πη τῆς Ἱεροκοινοτικῆς Ἀρχῆς γιὰ τῖς βαρύνουσες δῆθεν κατηγορίες, ποὺ διευτύπωση σὲ γραπτό κείμενο μου κατὰ τῶν ἁγίων Καθηγούμενῶν, τῶν Γερωνικῶν Συνάξεων τῶν Ἱ. Μονῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Πορεία πρὸς τὴν καταστροφὴν

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάση

ΣΥΝΗΘΙΣΑΜΕ πιά τὴν καταπάτηση τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς Πατρίδας. Δὲν ἀνισχυοῦμε πιά γιὰ τὴν περιφρόνησή τους, ἡ ὁποία εὐκόλα μεταδίδεται σχεδὸν σὲ ὅλους. Ἀδρανόμε κι ὅταν διαπιστώνουμε τὰ τραγικά ἀποτελέσματα τῆς. Πολλοὶ μάλιστα θεω-ροῦν πρόδοιο καὶ ἐκσυγχρονισμό τὴν ἀπομακρυνσὴ ἀπὸ τὴν παρ-όδοση καὶ τῆς ἠθικῆς ἀξίης. Ἡ πραγματικότητα εἶναι θλιβερὴ καὶ κανέ-νας συνειδητὸς χριστιανὸς δὲν μπορεῖ νὰ μὲνι ἀπαθῆς ἢ νὰ θεωρεῖ ἐπιεικὴς τὰ ὅσα συμβαίνουν καὶ νὰ ἀφῆναι ἀσχολιάστους τοὺς πρω-τερνγάτες, οἱ ὁποῖοι δίνουν τὸ κακὸ παράδειγμα.

Πολλοὶ χριστιανοὶ καὶ κληρικοὶ μένουσ ἀδιάφοροι στὰ ὅσα συμ-βαίνουν καὶ δὲν θέλουν νὰ χάσουν τὴν ἡσυχία τους. Μπορεῖ οἱ ἴδιοι νὰ μὴ συμμετέχουν στὴν ἀβλιότητα, συμβάλλουν ὅμως μὲ τὴν σιωπὴ αὐτῶν στὴ διατήρησή της. Ἡ μεγαλύτερη ὠστόσο εὐθύνη εἶναι στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐξουσίας, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν στέκονται στὸ ὕψος τους. Ἄν ρίξει κανεὶς μιά ματιά στὸ κοινοβούλιο, θὰ διαπιστώ-σει ὅτι λείπουν οἱ ἱκανοὶ πολιτικοί, ποὺ ἔχουν ἦθος, ἀρτίστητα χαρα-κτῆρα καὶ δράματα γιὰ τὴν προκοπὴ τῆς δύστουχῆς Πατρίδας. Εἶναι τόσο υποβαθμισμένοι πνευματικά, ποὺ σὲ πᾶναι ἀπελπισία. Εὐθύ-νη ὅμως ἔχει καὶ ὁ λαὸς, ποὺ δὲν ψηφίζει τοὺς ἀξιούς, ἀλλὰ ἐμπι-στεύεται τοὺς δημαγωγούς, τοὺς λαϊκιστῆς, τοὺς γνωστούς ἡθο-ποιοὺς καὶ τοὺς δημοφιλεῖς ἀθλητῆς.

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ βρίσκονται στὰ ὑψηλὰ ἀξίωματα πρωτοστατοῦν στὴν περιφρόνησιν τῶν παραδόσεων τοῦ λαοῦ μας καὶ ἰδιαίτερα τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἴδιο, δυστυχῶς, κάνουν καὶ μερικοὶ ἀξιόητες, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὸ δρόμο τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴ νου-στορία τοῦ ἀμαρτυλοῦ κόσμου! Ἐργάζονται γιὰ νὰ ἀνοίξουν νέους ὁρίζοντες, μὰ μὴς ὀδηγήσουν στὴν ἐνωσὴ τῶν «ἐκκλησιῶν» καὶ στὴν ἀπομακρύνσιν ἀπὸ τὸ συντηρητικό καὶ παραδοσιακό τρόπο ζωῆς, διατυπώνοντας ἀνόητες θεωρίες.

Ὁ λαὸς μας πορεύεται δίχως ἀξιους ἡγέτες, ποὺ θὰ τοῦ ἐξῆναν τὰ σωτήρια μηνύματα, γιὰ νὰ ἀνυψωθεῖ καὶ νὰ μπορέσει νὰ ξεπεράσει τὰ δυσεπιπλῆτα προβλήματα, ποὺ ἀντιμετωπίζει. Ὁ λαὸς μας μοιάζει μὲ ποῖοιο, ποὺ δὲν ἔχει ποῖοινα καὶ καθημερινὰ ἀντιμετωπίζει τοὺς λύκος, ποὺ τὸ ἀπειλοῦν.

Οἱ προβλεαῖς καὶ τὰ μεγάλὰ φωτὰ ἔχουν σβῆσι ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Ὅμως δὲν ζοῖμε τὸ ἀπόλυτο σκοτάδι. Ὑπάρχουν ἀκόμα λί-γοι ἀξιοὶ ἄνθρωποι, δίχως κοσμικὴ δύναμη καὶ ἀξίωμα, ποὺ διατη-ροῦν ἀναμμένα τὰ κεράκια τους καὶ δίνουν τὴν μαρτυρία τους με τὸν ταπεινὸ τους λόγο καὶ τὸ ἀξιομύητο ἦθος τους καὶ τρέφουν τὴν ἐλπί-δα ὅτι δὲν χάθηκε τὸ πᾶν. Ὑπάρχουν ἀξιοὶ ἱερεῖς ποὺ λειτουργοῦν καὶ εὐλογοῦν με φόβο Θεοῦ, ὑπάρχουν δασκαλοὶ ποὺ διδάσκουν καὶ ἐμπνέουν με ὅραμα τὴν πρόδο τῶν μαθητῶν τους καὶ τὴν καθοδη-γησὴ τους στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχουν δημό-σιοι υπάλληλοι ποὺ πρὸ πρόθυμα ἐξυπηρετοῦν τοὺς πολίτες, ὑπάρχουν γιατροὶ ποὺ εἶναι ἀξιοπρεπεῖς καὶ δὲν δέχονται τὸ προσβολητικό καὶ ἀπαρδέκτο φακελάκι, ὑπάρχουν δικαστικοὶ ποὺ ἀποφασίζουν ὑπὲρ τῶν ἀδικημένων καὶ ἀνυπερρόσπιστων, ὑπάρχουν ἀξιωματικοὶ ποὺ ἀγαποῦν εὐκρινὰ τὴν Πατρίδα, ὑπάρχουν ἀστυνομικοί, ποὺ σέβον-ται τοὺς πολίτες καὶ στέκονται στὸ πλευρὸ τους καὶ πολλὰς φορὲς γί-νονται οἱ ἴδιοι θύματα χωρὶς νὰ ἔχουν πάντα τὴν συμπαράστασιν τῶν προϊσταμένων τους, ὑπάρχουν τοπικοὶ ἄρχοντες, ποὺ ἐργάζονται μὲ ζήλο καὶ μόχθο γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν ποικίλων προβλημάτων τῆς πε-ριοχῆς τους. Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ ἄνθρωποι τῶν γραμματίων ἀπὸ τὸν πνεῦν, ποὺ μοχλοῦν, γιὰ νὰ προσφέρουν πνευματικὴν τροφὴ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ἘΠΙΦΥΛΛΙΑΕΣ ἔΡΩΤΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ «σπερματικὸς Λόγος» Ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία γιὰ προπαίδεῖα εἰς τὸν χριστιανισμόν

Γράφει ὁ κ. Χρῆστος Νικολόπουλος, Θεολόγος - Βυζαντινολόγος

(4ον)

Ὁ ρωμαϊκῆς καταγωγῆς νεопλα-τωνικός φιλόσοφος **Σαλοῦστιος** (4ος αἰ.) στὸ εὐόνοιστο, καὶ ποὺ ἀξέλο-γο ἐγχειρίδιο νεοπλατωνικῆς ἠθικῆς, θεολογίας καὶ φιλοσοφίας ἔργο του «Περὶ Θεῶν κα

«Σταυρός ύψοῦται σήμεραν καὶ ὁ κόσμος ἀγιάζεται»

ΣΤΙΣ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν Παγκόσμια Ὑψωση τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ἐορτολογικοὺς σταθμοὺς τοῦ ἔτους, καθ' ὅτι, γιὰ τὴν χριστιανικὴ μας πίστη, ἡ τιμὴ στὸν Τίμιο Σταυρὸ, περνᾷ στὸν Κύριο μας καὶ Λυτρωτὴ μας Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ Ὅποιος ἀνέβηκε, ἔχυσε τὸ Αἷμα Του καὶ πῆδανε πάνων σ' αὐτόν, γιὰ χάρι τῆς δικῆς μας σωτηρίας. Ὁ σταυρικὸς ἄνθρωπος ἦταν ὁ πᾶσαν ἐπώδυνος, ἀλλὰ καὶ ἀμικτωρὸς θάνατος, στὸν ἀρχαῖο προχριστιανικὸ κόσμῳ. Ἦταν «ἐπικαράτος πᾶς ὁ κρεμάνεμος ἐπὶ ξύλῳ» (Γαλ.3,13). Κι' αὐτὸ διότι ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη ζητοῦσε «ἀποκρίσιν», ἡ ὁποία ἦταν σκληρὴ καὶ ἀπάνθρωπη. Ὅμως ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἔλεους, ὁ «Πατὴρ ἡμῶν (ὁ) οἰκτῆρως» (Λουκ.6,36), μετέβαλε τὴν «ικανοποίηση τῆς δικαιοσύνης» σὲ ἐκδήλωση ἀγάπης. Γι' αὐτὸ ἀνέβηκε ὁ Υἱὸς Του στὸ ξύλὸ τοῦ σταυροῦ, ὄχι γιὰ νὰ

ικανοποιήσει καμιά δικαιοσύνη, ὅπως κακόδοξα καὶ βλάσφημα δοξάζει ἡ αἰρετικὴ δυτικὴ χριστιανοσύνη, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς φανερώσει τὸν ἀπύθμενο πλοῦτο τῆς ἀγάπης Του. Νὰ μᾶς ἀποδείξει ἐμπράκτως ὅτι «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησι ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ιωάν.10,11). Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀποδείξη τῆς θείας ἀγάπης, ἀφοῦ ὁ «Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα». Ἀλλωστε, δι' αὐτῆς τῆς υπέρτατης θυσιαστικῆς ἀγάπης, ἦρθε «εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ... ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Λάβραμε «τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος ... διὰ τῆς πίστεως» στὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα Λυτρωτὴ μας (Γαλ.3,13-14). Ὁ Τιμιος Σταυρὸς ὑπῆρξε τὸ μέσον ἐκδηλώσεως τῆς θείας ἀγάπης, τὸ «ἐργαλεῖο» τῆς ἀπολυτρώσεως μας καὶ τὸ φοβερὸ ὄπλο κατὰ τοῦ διαβόλου. Γι' αὐτὸ τὸν τιμάμε, καὶ ἡ τιμὴ μας αὐτὴ διαβαίνει πρὸς τὸ Σωτῆρα μας Χριστὸ!

Ἡ γενοκτονία τῶν χριστιανῶν συνεχίζεται

εἰς τὴν Μ. Ανατολήν!

ΓΡΑΦΑΜΕ σὲ προηγουμένον σκόλιό μας ὅτι οἱ μουσουλμάνοι τῆς Εὐρώπης ἡτοῦν (γιὰ τὴν ὥρα, ἀργότερα ἴσως θὰ ἀπαίτησιν) ἐγκαταλειμμένους χριστιανικοὺς ναοὺς νὰ τοὺς κἀμουν τζαμί. Μάλιστα ὁ γηγέτης τους στὴ Γαλλία δήλωσε πῶς «τὸν ἴδιο Θεὸ λατρεύουμε καὶ ἀρα μπορούμε νὰ συνυπαρξοῦμε εἰρηνικά». Μόνο ποὺ δὲν συμφωνοῦν μαζί του τὰ καλὸπαῖδα - μαχητὲς τοῦ «κράτους τοῦ Ἀλλὰχ» στὴ Μέση Ἀνατολή, οἱ ὁποῖοι διεξάγουν ἀληθινὴ γενοκτονία σὲ βάρος τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν. Τὸν περασμένο μῆνα ἀπῆγγανεν 230 ἑλληνορθόδοξοι στὴ μαρτυρικὴ Συρία, τῶν ὁποίων ἀνονοεῖται ἡ τυχὴ τους ὡς τώρα! «Μέχρι καὶ ἐξήγνα ἑλληνορθόδοξοι χωρὶς νὰ εἶναι γνωστὸ ἐὰν εἶναι περισσότεροι ἔχουν ἀπαχθεῖ ἀπὸ τοὺς ἰσλαμιστὲς τοῦ ISIL στὴ Συρία, μαζί με ἄλλα ἐκατὸν ἐβδομηνὰ άτομα τῶν ὁποίων τὸ θρησκεῦμα δὲν ἔχει ταυτοποιηθεῖ ἀλλὰ εἰκάζεται ὅτι εἶναι ἑλληνορθόδοχοι, καὶ Ἀλαούτες, φτάνοντας στὸν ἀριθμὸ τῶν διακοσίων τριάντα ἀπαχθέντων». Ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν ζωὴ τους ἀνεβαίνει σὲν κατακόρυφο καθὼς θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ ἐκτελεστοῦν μὲ τὸν πλέον φρικτὸ τρόπο ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς ἐξτρεμιστὲς. Εἶναι πᾶγια τακτικὴ τους νὰ ἀπαγούν ὁποῖονδήποτε δὲν ἐνσωματώνεται σὲ τὸ φανατικὸ τους πιστεύω μὲ ἐμφαντοῦς κυρίως στοὺς ἑλληνορθόδοξους καὶ τοὺς Ἀλαούτες, οἱ ὁποῖοι σπληνίζον τὸν Μ. Ἀσαντ καὶ κατατάσσονται στὸν συριακὸ Στρατὸ» (Ιστολ. EFENPRESS). Φοβικὴ καὶ ἀγωνία ἀπὸ τοὺς (κατὰ Βαρθολομαῖον) «ἀδελφούς μας μουσουλμάνους»!

Ἑβραῖος συγγραφεύς: «Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσλάμ πρέπει νὰ συγκριθεῖ μετὶ τοῦ διαβόλου»!

ΑΠΟΚΛΑΥΠΤΙΚΟΣ ὑπῆρξε ὁ λόγος ἐνὸς ἐπικρατοῦς Ἑβραίου διανοούμενου καὶ συγγραφέα, γιὰ τὸ ποῖος εἶναι στὴν πραγματικότητα ὁ «θεὸς» τῶν Μουσουλμάνων. Παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὸν ἰσχυρισμὸ τοῦ μουσουλμάνου ἡγέτη στὴ Γαλλία Dalil Boubakeur, ὅτι οἱ τρεῖς μονοθεϊστικὲς θρησκείες λατρεύουν τὸν ἴδιο Θεὸ, δήλωσε τὰ ἐξῆς σημαντικά, ὅπως ἀποκάλυψε τὸ ἱστολόγιον (agiolinkovima.gr): «Ἄν καὶ ὁ Βουβακεὺρ πιστεύει ὅτι οἱ χριστιανοὶ καὶ οἱ μουσουλμάνοι λατρεύουν τὸν ἴδιο Θεό, ὁ Ἑβραῖος συγγραφεὺς Ἀνὶ Ιρκλίν διακηρύζει ὅτι ὁ Ἀλλὰχ δὲν εἶναι ὁ ἴδιος Θεὸς μετ' αὐτὸν ποὺ λατρεύεται ἀπὸ τοὺς Ἑβραῖους καὶ τοὺς Χριστιανοὺς. Μιλώντας σὲ συν-ἔδριο στὸ Σάν Ντιέγκο, ὁ Ιρκλίν υποστηρίζει ὅτι ἐνῷ οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Χριστιανοὶ λατρεύουν τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, οἱ Μουσουλμάνοι λατρεύουν ἕνα "θεὸ τοῦ πολέμου". "Ὅταν λένε "Allahu Akbar", δὲν λένε "ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος", ὅπως τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης ἀναφέρουν ... Allahu Akbar σημαίνει "Ὁ Ἀλλὰχ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ ἅλλο θεό, τὸ Θεὸ τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Χριστιανῶν, τὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης". Ὁ Ἀλλὰχ εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ πολέμου καὶ θεὸς τοῦ μίσους". ἐξήγησε. Ὁ Ιρκλίν συ-νέχισε λέγοντας ὅτι ὁ Ἀλλὰχ θὰ πρέπει νὰ συγκριθεῖ μετ' τοῦ διαβόλου! Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε καμιά ἀμφιβολία περὶ αὐτοῦ. Αἰδοῦμαι καὶ θεὸς εἶναι δύο ἐννοεῖς ἀπόλυτα ἀντιπαρκές. Ἄλλωστε ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς εἶναι γιὰ μᾶς ὁ Τραδίκος, τὸν Ὅτιοι μᾶς ἀποκάλυψε ὁ Χριστὸς μας καὶ κανένας ἄλλος!

«Ἐπισκοπικὸν ὠμοφόριον» μετὰ τὰ χρώματα τοῦ σαρδωμάτου!

Ὁ ΣΟΔΟΜΙΣΜΟΣ ἐπὶ γίνει πλέον «τρόπος (φυσιολογικῆς) ζωῆς» γιὰ ἐκατομμύρια ἀνθρώπους σὲ ὅλο τὸν πλανήτη. Ἐπαψε πῖα νὰ εἶναι σεξουαλικὴ ἀνωμαλία, πολλὰ δὲ μάλλον θανάσιμη ἀμαρτία, ἀλλὰ «ἐρωτικὴ διαφοροετικότητα» τὴν ὁποία ἀρέλουν νὰ σεβόνται οἱ ἄλλοι, ἐγὼ, στὴν ἀντίθετη περὶπτωσιν, θὰ εἶναι ἀνιμέμωτο μὲ τὸν ποινικὸ κώδικα! Ἀλλὰ δε θὰ μπορούσαν νὰ μείνουν ἐξῶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ «κλίμα» καὶ οἱ αἰρετικὲς «ἐκκλησίες», οἱ ὁποῖες «αγκάλιασαν» τὸν σοδομισμό καὶ τὸν «εὐλογούν», ὡς «ἄδωρο Θεοῦ!» Δεῖτε τὴν εἰδηση, ὅπως τὴν ἀποκάλυψε ὁ ἀγωνιστὴς θεολόγος κ. Β. Χαρολάμπους: «Τὸ Ἀρχιερατικὸ ὠμοφόριο τὸ ὁποῖο συμβολίζει τὸν

Καλὸ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴ, τὸν σὼζοντα τὸ ἀπολλυμένον πρόβατον, "μετα-τρέπεται" βλάσφημα ἀπὸ αἰρετικούς ψευδοεπισκόπους τῆς ἐπισκοπε-λιανῆς "ἐκκλησίας", σὲ συνένοχο παθῶν ἀπωλείας. Τὸ "ὠμοφόριο"

Ἡ «οὐφολογία» τοῦ Πατισμοῦ

ὙΣΤΕΡΑ ἀπὸ δέκα αἰῶνες σφοδρὴς ἀντιπαλότητα μετὰ τὴν ἐπίστημην, ὁ πατισμὸς ἐρχεται τελευταῖα νὰ τὴν «κατελύσῃ»! Ἀλλὰ, στερμένονος τὸ τὸ γνήσιον θεολογικὸ φρόνημα, καὶ προσποτιζόμενος νὰ φανεῖ ὅτι ὁῖθεν συμβαδίζει μετ' τὴν ἐπίστημην, ἀρνεῖται βασικότητα δόγματα τῆς Ἐκκλησίας! Δεῖτε τὴν εἰδηση: «Ὅπως φαίνεται ἔστω καὶ καθυστερημένα τὸ Βατικανὸ ἀποφασίζει νὰ ἀπλῶσει τὸ χερί ὄχι μόνον τῇ ἐπίστημην ἀλλὰ καὶ στὴν κοινὴ λογικὴ. Ὁ πατὴρ Χοσέ Φούνες, διευθυντῆς τοῦ Αστεροσκοπείου τοῦ Βατικανοῦ στὴ Ρώμην, δήλωσε ὅτι εἶναι πιθανὸ νὰ ὑπάρ-χῃ νοήμιον ζωὴ καὶ σὲ ἄλλους πλανήτας. Ἡ παρέμβασίς του Φούνες ἐγινε με ἀφορμὴ τὴν ἀνακάλυψην πρὶν ἀπὸ λίγες ἐβδομάδες ἐνὸς πλανήτη ποὺ ἔχει πολλὰ κοινὰ χαρακτηριστικά μετ' αὐτῆς τῆς Γῆς [...]. Ὁ Φούνες ὁμως ἐπίστευε νὰ "καθυσχάσῃ" τοὺς πιστούς δι' ἡ Γῆ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ μοναδικὴ ἀγαπημένη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ μόνον στὸν πλανήτη μας ἔχει κάνει τὴν ἐμφάνισίν του ὁ Χριστὸς. "Εἶναι πιθανὸ ὅτι ὑπῆρξε ζωὴ καὶ μάλιστα κάποια μορφὴ νοήμιον ζωὴ σὲ ἄλλους πλανήτας. Βέβαια δὲν πιστεύω ὅτι θὰ ἐρῶμεν ποτὲ σὲ ἑσπαιφ με κάποιον νοήμονα ἐξωγήμιον. Ἡ ἀνακάλυψις ζωῆς με νοήμιουση δὲν σημαίνει φυσικά ὅτι ὑπάρχει καὶ ἕνας ἀκόμη Ἰησοῦς. Ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι μοναδικὸ γεγονός ἐν τῷ Σῦμπαν» δήλωσε ὁ Φούνες, ὁ ὁποῖος προφανῶς ἔχει ἀρίστη γνώσιν τῶν τεκταινομένων στὸ σῦμπαν» (Ιστολ. EFENPRESS)! Μετὰ λόγια: ὁ ἀστρονομὸς μεγαλοφραγκόπα-σις, ἀρνεῖται ἐμμέσως πλὴν σαφῶς, τὸ θεμελιώδες δόγμα τῆς ἐν Χριστῷ καθολικῆς σωτηρίας! Περιορίζει τὸ Χριστὸ στὸν ἀπειροελάχιστον «χώρον» τοῦ σῦμπαντος, τῇ γῇ! Ὅμως οὐσιαστικά, οὐτε σὴ γῆ Τὸν το-ποθετεῖ, ἀφοῦ ὁ πατισμὸς τὸν ἐξόρισε στὸν «οὐρανόν»! Ὁ κα-τήφορος τῶν πατικῶν πλανῶν δὲν ἔχει στατημὸν!

κάποιον αἰρετικῶν ψευδοεπισκό-πων παρουσιάζεται μετὰ τὰ χρώματα τῶν ὁμοφυλοφιλικῶν φρεσιβρά!». Ὁ λόγος γιὰ δαιμονικὸν «ἐπίσκοπον» τῆς λεγομένης «ἐπισκοπελιανῆς» «ἐκκλησίας», ὁ ὁποῖος φρόντισε νὰ φορέ-σει ὠμοφόριον μετὰ τὰ χρώματα τοῦ συμβολίζοντ τὴν ὁμοφυλοφιλία! Ἄλλωστε εἶναι γνωστὸ πῶς αὐτὴ ἡ δαιμονικὴ «ἐκκλησία», ἡ ὁποία ἔλκει τὴν καταγωγήν της ἀπὸ τὴν «Ἀγγλι-κανικὴν», ἔχει ἐπισημῶς ἀναγνωρίσει τὴν ὁμοφυλοφιλίαν ὡς «φυσιολογικὴ διαφοροετικὴ ἐρωτικὴ ἐπιλογὴ» καὶ μάλιστα φρόντισε νὰ τὴν ἀναγάγῃ σὲ «μυστήριον», συντάσσοντας «ἐπεορτυγία» γιὰ τὸν βεβηλὸν αὐτὸ «γάμο» καὶ νὰ τὸν «εὐλογεῖ»! Σὰς πλειοψηφορούμε ἀγαπητοὶ μας ἀναναγώστες πῶς ἡ «Ἐπισκοπε-λιανὴ ἐκκλησία» εἶναι μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησι-ῶν, ποὺ σημαίνει πῶς συζητοῦν ἱσοτά μετ' τοὺς «δικούς» μας οἰκου-μενιστὲς τὴν ἐνωσί! μας!

Ολέθρια τὰ «παχνιδίον» μετὶ τοῦ διαβόλου!

Ὁ σατανᾶς ἐγίνε πλέον ὁ «ἀγαπη- μένος» ἐκατομμυρίων δυστυχισμέ-νων ἀνθρώπων ὑπαρξένος σὲ ὅλο τὸν κόσμῳ. Ἡ μαγεία κάνει θραύσει σὲ ὅλα τὰ μῆκη καὶ τὰ πλάτη τῆς ὑφῆλιν. Μόνο ποὺ ὁ σύγχρονος ἀνθρώπος «μεθυσιάζει» ἀπὸ τὸν «γλυκόπιστον» ἀποκρυψισμὸ δε φαν-τάζεται πὶ τὸν περιμένει. Πάρτε μία «μικρὴ γέση» ἀπὸ τὰ καταστρο-φικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργῶν τοῦ διαβόλου: «Μία μητέρα καὶ ἡ κόρη τῆς δίνουν μάχη γιὰ τὴ ζωὴ τους, ἔπειτα ἀπὸ μία πυρκαγιά ποὺ ξέ-σπασε μυτηριωδῶς σὲν οπίπ τοῦς, ἀφροῦ χρησιμοποιοῦσαν ἕνα "πίνακα πνευμάτων" Οὐίγια. Ὅπως ἀναφέρει ἡ Mirror ἡ Margaret Carroll καὶ ἡ Ka-θίνα Livingstone, ἀπὸ τὸ County Du-ghan τῆς Βρετανίας, νοσηλεύονται σὲ κρίσιμη κατάσταση μετὰ τὴ φωτιά ποὺ ἐξέσπασε σὲν οπίπ τοῦς τὴν πε-ρασμένη Παρασκευῇ. Σύμφωνα μετ' μαρτυρίες τῶν γειτόνων, οἱ δύο γυ-ναῖκες ἔχαν προσπαθήσει προ-ηγούμενως νὰ ἐπικοινωνήσουν μετ' τῆ νεκρῇ σκυλίτῃ τῆς οἰκονείας,

τὴν ὁποία ἔχει ντιέει στὴν μπανιέρα ὁ Paul, ὁ σύζυγος τῆς Margaret. [...] Γείτονες ἀνέφεραν ὅτι οἱ δύο γυ-ναῖκες χρησιμοποιοῦσαν ἐνὰ πίνακα πνευμάτων, τὸ γνωστὸ καὶ ὡς Οὐίγια board, καὶ ἐμαθαν σκοκαρισμένες ὁπ... θὰ πεθάνουν σύντομα! Λίγο μετὰ ἐξέσπασε ἡ πυρκαγιά, τῆς ὁποίας τὰ αἶτια ἀκόμα παραμένουν ἀγνωστα. Ἡ 60χρονη καὶ ἡ 37χρονη νοσηλεύονται σὲ κρίσιμη κατάστα-ση» (Ιστολ. Χωρὶς Ὅριον)! Μπορεῖ πολλοὶ ἀνθρώποι νὰ «παίζουν» μετ' τοῦ διαβόλου, ἐκείνος ὁμως δὲν παίζει, ἀλλὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν καταστροφή τους! Ἐν προκειμένῳ ὁ «ἐξῶ ἀπὸ ἐξῶ» πῆγε νὰ κῶμε ζωντανές τῆς δύο ἀτυχες γυναικὲς, οἱ ὁποῖες τὸν ἔχαν ἐπικαλεσεῖ!

Σκοτεινὴ καὶ ἀδιευκρίνιστος δήλωσις τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου

«ΦΑΡΕΦΑΜΕ» ἀπὸ τὸ διαδίκτυο ἕνα σύντομο λογιόριον τοῦ Οἰκουμε-νικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, με τίτλο: «Εἰπεῖν ὅσον ποτὲ ἄλλοτε ἡ πορεία πρὸς τὴν ἐνότητα, τὸ ὁποῖο μᾶς γέμισε ἀπορίες. Διαβάστε τὸ καὶ ἴσως ἀπορήσετε καὶ σεις: «Πολλοὶ ἐναποθετοῦν σήμεραν τὸς ἐλπίδας τῶν εἰς τὴν ἐπίστημην-ἀλλοι εἰς τὴν πολιτικὴν- ἔτεροι εἰς τὴν τεχνολογίαν. Ἀλλ' οὐδὲν ἐξ αὐτῶν δυνατόν νὰ ἐγγυηθῇ τὸ μέλλον, ἐὰν ὁ ἀνθρώπος δὲν ἐνστερνιαθῇ τὸ κή-ρυγμα τῆς καταλλαγῆς, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὸ κήρυγμα τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἄλλου, τὸ διαφορετι-κό, ἀκόμη καὶ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὸ πρῶτον διδάσκατος καὶ βίσιαντος τὸ κήρυγ-μα τοῦτο, ὀφείλει πρῶτον νὰ τὸ ἐφαρμοσθῇ εἰς ἑαυτήν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ» (Ιω.κ.21). Ἰδοὺ αὐτὴ ἐπι-τεῖ ὅσον ποτὲ ἄλλοτε ἡ πορεία πρὸς τὴν ἐνότητα ὅσων ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Εἰρηνοποιοῦ. Ἰδοὺ διὰτὶ ἡ εὐθύνη ἡμῶν τῶν χρι-στιανῶν εἶναι μεγίστη ἐναντι τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς Ἰστο-ρίας» (Ιστολ. anastasiosk.blogspot.co.uk). Ὁ Παναγιώτατος «βλέπει», τὸν ἴδιον διεδρὸ ἀπὸ τὰ σημερινὰ διὰ τῆς ἀνθρωπότητας, «τὸ κή-ρυγμα τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἄλλου, τοῦ διαφορετικοῦ» καὶ τὴν «ἐνότητα ὁσων ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ με-γάλου Εἰρηνοποιοῦ». Ἀλλὰ ὁμως καὶ ἡ ἀμαρτία εἶναι κατ' ἐὶς τὸ διαφο-ρτικό», πρέπει νὰ τὴν ἀποδεχτοῦμε! Τὸ ὄνομα τοῦ «μεγάλου Εἰρηνο-ποιοῦ» (προφανῶς ἐννοεῖ τὸν Χριστὸ) τὸν ἐπικαλοῦνται καὶ οἱ αἰρε-τικοί, ὡς καὶ οἱ ψευδοκηρυκτοὺς τὸν ἱερωδῆ, ὑβρίζοντες Τον μετ' τῆς κακο-δοξίας τους. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνω-θοῦμε μετ' τοὺς αἰρετικούς, γινώσκον-τες τὸν ὁ κόσμος καλλίτερον; Διερωτά-μαστε: δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι πῶ ἀναλυτικὸς, γὰρ νὰ μὴ δημιουργεῖ ἄλογες ἀπορίες;

Ἐνὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἡ «συγκόλλησις» ἀπρὸυπόθετος;

Οἱ ΔΗΛΩΣΕΙΣ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου γιὰ τὴν «ἀνάγκη ἐπεί-γουςας πορείας πρὸς τὴν ἐνότητα», μᾶς ἔβαλαν πραγματικά σὲ μεγάλες σκεψῆς, διότι, βαθεύηρ μελέτῃ τῆς, μᾶς ἀποκάλυψε τὰ οἰκουμενιστικὰ σχέδια, γιὰ τὴν «ἐνότητα τῶν χρι-στιανῶν», χωρὶς ἀποκηρύξεῖ τὸν πλανῶν. Βλέποντες τὴν ἐνότητα αὐτὴ ὡς «συγκόλλησις ἀποψέμων» καὶ ὅχι ὡς κοινωνία ἀληθείας! Τὸ σύντομον κείμενον τοῦ Παναγιωτάτου δὲν ἀφί-νει κανένα περιθώριον νὰ ἀφῇναι ἐνότητα ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Δὲν ἀφῇναι κανένα περιθώριον κλήσεως «ὁσων ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Εἰρηνοποιοῦ» (ἀπλὰ καὶ ἀόριστα), γιὰ μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφήν στὴν Μίαν, Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποσκήρτισαν. Παραπτοῦμε με ὅλιμην καὶ πόνον ψυχῆς, ὀρθόδο-ξος ἐπίσκοπος καὶ δεῖ «ηγέτης τῆς Ὀρθοδοξίας», νὰ μὴ κάνει τὸ αὐτο-νόητο: νὰ καλεῖ αἰρετικούς πρὸς με-τάνοιαν, ἀλλὰ νὰ τοὺς δίνει τὴν ψευ-δαίσθησιν ὅτι «καλὰ εἶναι» καὶ πῶς, ἐπειθεὶ καὶ μόνον ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ ἐνω-θοῦμε μαζί τους, ἔστω καὶ ἀν' αὐτοὶ βλασφημοῦν τὸ ἅγιον ὄνομα Του, τῆς κακοδοξίας τους! Καὶ ἀκόμη χει-ρότερο: «δίνει γραμμίην», με τέτοιον εἶδος «σκοτεινὲς» δηλώσεις, σὲ ὀρθόδοξο ποιμνίον νὰ ἀμβλύνει τὴν πίστιν τους στὴν μοναδικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ νὰ «βλέπει» τῆς αἰρέσεως ὡς «ἐκκλησίες!» Διερωτά-μαστε: πόσο ποῖον «κεναισθητος» εἶναι ὁ κ. Βαρθολομαῖος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἐχοντες οἰκουμενιστικὸ φρό-νημα, ἀπὸ τὴν ἀγία μας Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δέεται ἀέναν «περὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως», τὴν ἡμεῖς διαφορ-οῦ! Ἐκείνῃ ἀποζητᾷ ἐνότητα ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἐνῷ ἐποῦται ἐνότητα ἀπρὸ-υθετη;

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ

Στῆς 11 Σεπτεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνή-μη τοῦ ἀγίου Εὐφρόσυνου τοῦ μαγεῖρου. Ὁ ἅγιος Εὐφρόσυ-νος καταγόταν ἀπὸ γονεῖς χω-ρικοὺς καὶ εἶχε ἀπαιδεύει ἀνα-τροφῇ, γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἦταν ἀξεστός καὶ ἀγροίκος στὸν χα-ρακτήρη. Ὅταν ἐγίνε μοναχὸς διακονοῦσε σὲ μαγειρεῖο τῆς μονῆς καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ χα-ρακτήρους του τὸν καταφορο-νοῦσαν καὶ τὸν περιέπαιζαν ὅλοι οἱ συμμαναστές του, ὁμως ὁ ἅγιος ὑπέφερε ὁλες τῆς καταφρονήσεως με ὑπομο-νῇ, ταπεινῶν καὶ χωρὶς καθό-λου νὰ ἐπανασταστοῦν οἱ λογι-σμοὶ του καὶ ἐτσι ἐφάρσε σὲ με-γάλα ὑψη ἀρετῆς. Ἡ ἀγνότητα τοῦ ὁσίου Εὐφρο-σύνου ἀποκαλύφθηκε ἀπὸ κάποιο ἱερεᾶ συμ-

μοναστή τοῦ ποῦ εἶδε σὲ δνειρ-ο ὅτι ὁ Εὐφρόσυνος, ἐπειδὴ ἦταν καθαρὸ σκεῦος τοῦ Θεοῦ ἀπολαμβάνε τὰ ἀγαθὰ τοῦ πα-ραδόξου καὶ μάλιστα τοῦ ἐδώ-σε μερικὰ εὐωδέστατα μῆλα, γιὰ νὰ γευθῇ πῶς εἶναι αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα καὶ βρῆκε ἐπάνω του ὅταν ὑψήνησε. Τὸ γεγονός αὐτὸ ὅταν κοινοποι-ήθηκε εἶχε ὅσαν ἀποτέλεσμα νὰ ἀλλάξῃ ἡ συμπεριφορὰ τῶν μοναγῶν ἀπέναντι στὸν ἅγιο Εὐφρόσυνον καὶ νὰ τοῦ συμπε-ριφέρονται ὅλοι με σεβασμό. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ὁ ὁσιος Εὐφρόσυνος ἐφυγε κρυφὰ ἀπὸ τὸ μοναστήρι καὶ τὴν δόξα τῶν ἀνθρώπων καὶ πέρασε τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς τοῦ ὡς ἀγνωστος ὅπου καὶ κοιμήθηκε ἐν εἰρήνῃ.

Παῦλος Στοιτσεβιτς: Ὁ Ἅγιος Πατριάρχης τῶν Σέρβων

Μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῶν Ὀρθόδο-ξων Ἐκκλησιῶν ποὺ ἔλαβαν μέρος στῆς ἐκδηλώσεως γιὰ τὰ 1.900 χρόνια ἀπ' τὴ συγγραφὴ τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως, ποὺ ἐγίναν στὴν Πά-τμο ἀπὸ 23-26 Σεπτεμβρίου τοῦ 1995, ἦταν καὶ ὁ Πατριάρχης τῶν Σέρβων Παῦλος.

Ὁ πολυεβέστος Σέρβος Πα-τριάρχης λετούργησε τὴν Κυριακὴ 24 Σεπτεμβρίου στὸν Ἑνοριακὸ Ναὸ τῆς Παναγίας τῶν κοιμητηρίων στὸν οικισμό τῆς Χώρας.

Τὶ φυσιογνωμία Θεέ μου! Ἐνας ἀνθρώπος σὰ δονόνα ἐνὰ του χρόνια, ἀδύνατος, κυρτός, σκελε-τούμενος, μετὰ μάτια καὶ τὰ μά-γουλά του βαθουλωμένα, ποὺ πρὸδραν γανερὰ ἀδόκιμη γη-στεια καὶ ἀγρυπνία. Ἐνας пра-γματικὸς ἀσκητῆς, μετ' ἱμνηνα ἀρχιερατικὰ ἄμφια ποῦ... κολυ-πούσαν πάνω του, λεπουρούσε ἐκείνη τὴν ἐπίσημη ἡμέρα καρ-διακὰ καὶ χαμηλόφωνος· τόσο ποὺ μόλις ἀκούμας τῆς ἐκφωνήσεως του ποῦ τῆς ἔκανε σὲ ἀπαισία Ἑλληνικά. Εἶχαμε πραγματικά ἀποζημιωθεῖ... Ὁ Πατριάρχης Παῦλος λεπουρούσε, ὅπως πάντα «ὑπὲρ τῆς Εἰρήνης τοῦ σύμ-παντος κόσμου».

Ἦταν ὁμως φανερὴ ἡ ἀγωνία τῆς ψυχῆς του καὶ γιὰ τὸν μαρτυρικὸ λαὸ τῆς Ὀρθόδοξης Σερβίας ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἴδια τὴν ὑπόστασιν πλέον τῆς πατριῆς του ὡς ἐλευθερίας καὶ ἀκέ-ραijs Χώρας. Γιατὶ ἐνῷ εἶχαν περά-σει σχεδὸν πέντε χρόνια, ποὺ εἶχε ἐξοστὰς ὁ πόλεμος στὴν περιοχή, ἀνάμεσα σὲ καθολικοὺς Κροάτες, Βόσνιους μουσουλμάνους καὶ Ὀρθόδοξους Σέρβους, ἡ τραγωδία δὲν εἶχε τελειωμὸ με χιλιάδες τὰ θύ-ματα ἀπ' ὁλες τῆς πλευρῆς καὶ ἀπρο-μήτερες καταστροφές καὶ ἐρείπια.

Τὴν ἀγωνία του αὐτὴ μᾶς ἀποκά-λυψε ὁ ἴδιος μιλώντας ξέμωχα ἀπ' τὴν Ὠραία Πύλη τοῦ Ναοῦ πρὶν τε-λειῶσαι ἡ θεία Λειτουργία. Στὴν ἐξο-μολογητικὴ αὐτὴ ὁμλία του, ποὺ ἐνι-σε στὰ Σερβικά καὶ μεταφραζόταν στὰ Ἑλληνικά ἀπὸ τὸν Ἀρχιμανδρίτη Ἀμφιλόχιον Ράντοβιτς, ποὺ ἀργότερα ἐγίνε Ἐπίσκοπος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ὁ σεβασμῶς Πατριάρ-χης Παῦλος, διεκτραγωδώντας τὴν κατάσταση γιὰ τὰ δανά τῆς Σερβίας, τόνισε εἰλικρινὰ καὶ τοῦτο τὸ αὐτο-νόητο. Ὅτι, δηλαδή, ὁ πόλεμος αὐτὸς δοκιμάει τὸ ἴδιο Ὀρθόδοξους, Καθολικοὺς καὶ Μουσουλμάνους καὶ πρέπει νὰ σταματήσῃ τὸ γρηγορότε-ρο αὐτὸ τὸ κακὸ, γιὰτὶ κανένας σὲ τὸ τέλος του δὲν θὰ εἶναι κερδισμένος... Ὅπως μάλιστα μάθαμε ἀργότερα ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ περὶβλήθους του, ὁσο κρατοῦσε ὁ ἀδυσώπητος αὐτὸς πόλεμος, ὁ Πατριάρχης Παῦλος λεπουρούσε στὴ Σερβία κάθε μέρα!

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Συνάντησις ἀντιπροσωπίας τοῦ ΔΣ τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων (ΠΕΘ) μετὸν Ἀναπληρωτὴν Ὑπουργὸν Πολιτισμοῦ, Παιδείας & Θρησκευμάτων κ. Τάσον Κουράκη

Τὴν Τετάρτη, 5 Αὐγούστου 2015, ὁ κ. Παναγιώτης Τσαγκάρης, Γενικός Γραμματέας τοῦ ΔΣ τῆς ΠΕΘ, ὁ κ. Κωνσταντῆς Παπαγεωργίου, Εἰδικὸς Γραμματέας τῆς ΠΕΘ, ὁ Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων Πειραιῶς, Δ΄ Ἀθηνῶν καὶ Κυκλάδων, Δρ Εὐάγγελος Πονηρός, Κοσμήτορας καὶ Ἄρ Ἰωάννα Κομνηνοῦ, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας τῆς ΠΕΘ, συναντήθηκαν μετὸν Ἀναπληρωτὴ Ὑπουργὸ Πολτισμοῦ, Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Τάσο Κουράκη, στὸ Γραφεῖο τοῦ Ὑπουργεῖο. Ὁ Ἀναπλ. Ὑπουργὸς δέχτηκε μετὰ μεγάλη χαρὰ τὰ μέλη τοῦ ΔΣ τῆς ΠΕΘ καὶ ἐκέλευ, μετὰ τῆς σειράς τους, τοὺ εὐχρίθηκαν ἐπιτυχί, γόνιμη καὶ δημιουργικὴ θητεία στὸ Ὑπουργεῖο του. Ἐπίσης, τὸν εὐχαρίστησαν θερμὰ διότι, μετὰ πόσους χρόνους, ἐπανεφῆρε τὴν μία (1) ὥρα τῶν Ὁρθοδόξων στὴν ΔΔ τάξιν τῶν Ἑσπερινῶν Λυκείων, ἡ ὁποία εἶχε ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ τὴν προηγούμενη ηγεσία τοῦ Ὑπουργεῖου, ἐνῶ παρὰ ῥάλληλα, τόνισαν ἐμφαντικῶς, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ αὐτῆ ἡμερησίου ἀπὸ τὴν ΠΕΘ ὡς μία πολὺ θετικὴ ἐνέργεια, ἡ ὁποία σηματοδοτεῖ τὸν τρόπο μετὸν ὁποῖο Ὁ Ἀναπλ. Ὑπουργὸς, προτίθειαι νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ θέματα τοῦ μαθησιακοῦ τῶν Ὁρθοσκευιτῶν καὶ τοῦ κλάδου τῶν Θεολόγων.

Συνέδρια διὰ τὴν στήριξιν τῶν Ὁρθοδόξων Γυναικῶν εἰς τὴν ἱ. Μητροπολιν Κένυας

Μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῶν πνευματικῶν δραστηριοτήτων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπολιν Κένυας διὰ τὴν στήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν Ὁρθοδόξων γυναικῶν, αὐτὲς τῆς ἡμέρας διεξήχθησαν οἱ ἀκόλουθες ἐκδηλώσεις, ὅπως ἐπιληφορορήθημεν ἀπὸ τὸν ἱστοτόπον τοῖς 24ης Αὐγούστου 2015:

«Ἀπὸ τῆς 13 μέχρι τῆς 16 Αὐγούστου ἐγίνε συνάντησις τῶν Ὁρθο-

στὴν πολὺωρη συζήτησις τοῦ ἀκολούθησε, τὰ μέλη τοῦ ΔΣ τῆς ΠΕΘ ἐξέθεσαν στὸν κ. Τ. Κουράκη, ὅλες τῆς ἐκκρεμότητες γύρω ἀπὸ τὸ μᾶθημα τῶν Ὁρθοσκευιτῶν καὶ τὰ θέματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ κλάδος τῶν Θεολόγων, καταθέτοντάς του πλήρες καὶ τεκμηριωμένο ὑπόμνημα μετὰ τῆς θέσεως, τὰ ἀπήματα καὶ τῆς προτάσεως τῆς ΠΕΘ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας. Ἰδιαίτερα ἐπισημάνθηκε στὸν Ἀναπλ. Ὑπουργὸ, ἡ ἀναστάτωσις ποὺ προκλήθηκε στὰ σχολεῖα ἀπὸ ὅλες τῆς προηγουμένων ἐκκλησιῶν τοῦ Ὑπουργεῖου (ἀρ. πρωτ. 91109/Γ2/10-07-08, 104071/Γ2/04-08-08, Φ12/977/109 744/Γ126-08-08 καὶ 133099/Γ2/19-09-2013), ποὺ δημιουργήσαν καὶ παρέτειναν τὸ πρόβλημα τῶν ἀπαλλαγῶν. Τὰ προβλήματα λυθήκαν μετὰ τὴν ἐγκύκλιον ὑπ’ ἀριθ. 12773/42/23.01.2015 μετὰ τὴν ὁποία «καθίσταται σαφές, ὅτι ἡ παρεχόμενη δυνατότητα ἀπαλλαγῆς ἀφορᾷ μόνον τοὺς μὴ Χριστιανούς Ὁρθοδόξους στὸ θρησκευμα μαθητῆς, δηλαδὴ ἀποκλειστικὰ τοὺς ἐτεροδόξους ἡ ἀθρόσκους, ποὺ ἐπιβαλομένοι λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως ζητοῦν νὰ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν του».

Ὁ Ἀναπλ. Ὑπουργὸς, ἀφοῦ ἀκούσε μετὰ ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον τῆς τοποθετήσεως ὁλων τῶν μελῶν

τῆς ἀντιπροσωπίας τῆς ΠΕΘ, τοποθετήθηκε ἐκτενῶς ἐπ’ αὐτῶν, ὑπογραμμίζοντας μετὰ ἐμφασιν τὸν σπουδαῖον πνευματικὸ ρόλο ποὺ ἀποδραματίζει στὴν πολυπύελην παιδεία τῶν νέων μας τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ μᾶθημα τῶν Ὁρθοσκευιτῶν στὴν Πρωτοβάθμια καὶ Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν, καθὼς δίνει ἀπαντήσεις στὰ μεγάλα ὑπαρειακά, κοινωνικὰ, ἀνθρωπιστικὰ καὶ θεολογικὰ ἐρωτήματα, ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς νέους καὶ γενικότερα τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας.

Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ὁ κ. Τ. Κουράκης ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ σταθῇ ἐμπρακτὰ ἀλλήλῃμενους, στὸ ἔργο τῶν Θεολόγων καὶ τῆς ΠΕΘ, συνεχίζοντας τὸν ἐποικοδομητικὸ καὶ δημιουργικὸ διάλογον μετὸ τὸ ΔΣ τῆς ΠΕΘ γιὰ ὅλα τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν κλάδο τῶν Θεολόγων.

Τὰ μέλη τοῦ ΔΣ τῆς ΠΕΘ εὐχαρίστησαν τὸν Ἀναπλ. Ὑπουργὸν τόσο γιὰ τὴν οὐσιαστικὴ αὐτὴ συνάντησιν ποὺ εἶχε μαζί τους, ὅσο καὶ γιὰ τὴ συναντιλήμην τοῦ σὲ ἕνα πλήθος θεμάτων καὶ γιὰ τὴν εὐκρινὴ διδασίαν τοῦ καὶ συμβάλει στὴ διευθέτησιν τῶν προβλημάτων ποὺ ἀφοροῦν στὴν, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἀνάπτυξιν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν μαθητῶν τῆς χώρας.

Τὸ ΔΣ τῆς ΠΕΘ

προγράμματα ποὺ ἔχουν ἀναλάβει οἱ Ἐνώσεις Γυναικῶν καὶ λήφθησαν οἱ δέουσαι ἀποφάσεις... Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κενυάριο. Λόγω τοῦ θανάτου τῶν πρεσβυτέρων, ποὺ ἠγοῦντο τῆς ὁμάδας αὐτῆς, ἐξελέγησαν δύο ἄλλες.

Παρέστησαν γυναικες ἀπ’ ὅλη τὴν Κένυα. Ἐγιναν ἐποικοδομητικὲς συζητήσεις, πνευματικὲς ὁμιλίες, ἐξετάσθηκαν τὰ διάφορα

ἑνότητες τῶν ὁμάδων καὶ ἀποφασίστηκε ὅτι οἱ Χριστοὶ δὲν εἶναι μετὰ τὴν γενικὴ ἔννοια ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ὅτι εἶναι ὁ προσωπικὸς μου Σωτήρας». Καὶ πάλιν τὸν ἑπόμενον μετὰ δὲν μπόρεσε νὰ παραστή. Ἐστειλε, ὅμως, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτη Ἀθανάσιον Ἀκούτιαν, ὁ ὁποῖος διάβασε τὸν χαιρετισμὸ του.

Εὐχαρίστησαν θερμὰ τῆς Ὁρθόδοξης Γυναικῆς καὶ ἰδιαίτερα τῆς πρεσβυτέρας, ποὺ ἐργάζονται νυχήμερον καὶ βοηθοῦν μετὰ διάφορους τρόπους τὸ ἔργο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Κένυα. Τόνισε, στὴν ὁμιλίαν του, τὸν σημαντικὸ ρόλο ποὺ διαδραματίζουν οἱ Ὁρθόδοξες Γυναικεὶς στὴν Κένυα. Τῆς προέτρεψε νὰ μείνουν πιστὲς καὶ σταθερὲς στὴν Ὁρθόδοξή πίστιν καὶ παράδοσιν, λαμβάνοντας μέρος καὶ συμμετέχοντας, ἰδιαίτερα, στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, μετὰ περισσότερὴ ἐμφασιν σ’ ἐκεῖνο τῆς Θείας Εὐχαριστίας...

Στὸ μεταξὺ, στὶς 19 Αὐγούστου, μαζεύτηκαν νέοι καὶ νέες τῶν Ὁρθόδοξων ὁμάδων τῆς Μητροπόλεως Κένυας, σὲ συνάντησιν πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καὶ χάραξιν κοινῆς πορείας καὶ περισσότερῆς συμμετοχῆς καὶ δραστηριοτήτων, πᾶνω σὲ παν-κενυάτικα χαρακτηριστὰ. Ὁ Σεβασμιώτατος, στὴν ἐναρκτήρια ὁμιλίαν του... ἐπιθυμῶν τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴ τους στὰ συνέδρια τῆς παγκόσμιας ὁμοσπονδίας τῶν νέων «Σύνδεσμος» καὶ τῶν παρόμοιων συνεδρίων, ἐδῶ, στοὺς χώρους τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, ὅπου συμμετεῖχαν νέοι καὶ νέες ἀπὸ διάφορες χώρες... Μίλησε γιὰ τὴν ἱδρυσὴ τῆς Ἐνώσεως Ὁρθοδόξης Νεολαίας ἀπὸ τὸν ἀειμνήστον πρωτοπόρο π. Χρυσόστομον Πατασαρνοπόλιν, τὸ 1963... Χαρακτηριστικὰ, εἶπε ὅτι ἡ Ὁρθόδοξὴ Ἐκκλησία τῆς Κένυας βλέπει μετὰ ἐνθουσιασμό καὶ συμπάθεια τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴ τρως στὴ ζωὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ εἶπε ὅτι τὸ μέλλον διαγράφεται λαμπρῶ, ἐφ’ ὅσον προαισθάνεται ὅτι πολλοὶ ἀπ’ αὐτοὺς θὰ εἶναι οἱ μέλλοντες ἡγέτες ὅχι μόνον τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ τῆς Πολιτείας.

Στὴ συνέχεια, ταξίδεψε ἀπὸ Νακουρού στὸ Ἐλντορέτ, ὅπου μίλησε στὶς Ὁρθόδοξες Μπύτερες τῆς περιοχῆς, στὸν ἱερό ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου–Τοκελάιν, ποὺ παρακολληθούσαν, μαζί με τοὺς ἱερεῖς τῆς περιοχῆς καὶ τῆς πρεσβυτέρας τους συνέδριο ὀρθοδόξου πνευματικότητας...».

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ἀποφδέγματα καὶ κατορθώματα τῆς Φέρμης Ἀββά Θεοδώρου ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ

1. Ἡ ἀξία τῆς ἀκτημοσύνης

Ἡ ἀκτημοσύνη στοὺς μοναχοὺς εἶναι ἀναγκαία, προκειμένου ἀπεριόπαστα νὰ ἐπιδίδονται στοὺς πνευματικoὺς ἀγῶνες. Τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα τὰ καλλύπει τὸ μοναστήρι. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ πολλοὶ μοναχοί, ποὺ δὲν εἶναι ἐνταγμένοι σὲ ἀδελφότητες καὶ πρέπει μόνον τοὺς νὰ ἐξασφαλίζουν τὰ ἀναγκαῖα. Γι’ αὐτοὺ δουλεύουν, κάνοντας κάποιο ἐργάσιμον. Ὁ κίνδυνος ὅμως νὰ ἀποκτήσουν περισσότερα ἀπὸ ὅσα

πολλὲς φορές γίνεται λόγος γιὰ τὴν ἀξία τῶν ἔργων στὴ Χριστιανικὴ ζωὴ, καὶ δικαίως, ἀφοῦ τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου ἀποδεικνύουν τὴν ποιότητα τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεως. Ἄρα ἡ οὐσία τῆς πίστεως εἶναι αὐτὴ ποὺ καρποφορεῖ τὴν ποιότητα τῶν ἔργων. Πόσιος λοιπὸν. Ἡ βάσις καὶ τὸ ἔδαφος πᾶνω στὸ ὁποῖο καρποφορεῖ ὁ τρόπος ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ περὶ ποίας πίστεως γίνεται ἀναφορά; Ἐάν πραγματοποιηθεῖ μία δημοσκοπήσις γιὰ τὸ τί ἀκριβῶς πιστεύουν ὅσοι δηλώνουν πιστοί, οἱ ἀπαντήσεις θὰ εἶναι τόσο διαφορετικὲς καὶ ἀντικρουόμενες ποὺ ἴσως θὰ ἀπορεῖ κανεὶς, ἐάν δόσῃκαν ἀπὸ ὄντως ἀνθρώπους πιστούς.

Ἀλλὰ, ἐπιτέλους, ποῖα εἶναι αὐτὴ ἡ αὐθεντικὴ, ἡ σώζουσα πίστις γιὰ τὴν ὁποία ὁ Θεὸς Ἀπόστολος γράφει στὸ Ἀποστολικὸ μας ἀνάγνωσμα “Καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύοισμεν ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ”. Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα ποὺ κυρίως θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ, δοθέντος ὅτι τὰ τόσα προβλήματα τῆς καθημερινότητος, ὅσῳκα καὶ τὰ μεγάλα ἐν πολλοῖς εἶναι “τεχνιτὰ” καὶ ἀνευ οὐσίας γιὰ τὴν ὑπαρξί μας καὶ τὴν πορεία μας πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

Τὸ πρῶτόν καὶ κύριο ποὺ πρέπει νὰ πιστεύουμε καὶ νὰ γνωρίζουμε εἶναι ὅτι Ὁ Χριστὸς εἶναι Ὁ Ὅσις τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος! Μία ἀλήθεια μοναδικὴ ποὺ ἀποκαλύπτει ὁ ἴδιος ὁ Ὁράνιος Πατὴρ στὸν Ἱερὸδαν πινάτομ καὶ στὸ “Ὅρος Φαββὺ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἀληθεῖα καὶ πίστι ἀκράδαντη ποὺ ὁμολογεῖ ὁ Πέτρος καὶ φυσικὰ διακρυσθαίμε ὅλοι μας διὰ τοῦ ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως. “Καὶ εἰς ἕνα Κύριον, Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων...”.

Αὐτὴ ἡ θεμελιώδης δογματικὴ ἀλήθεια, μᾶς ὁδηγεῖ σὲ μία ἄλλη σύνζουσα καὶ ἀπελευθέρωσιν ἀναγκαῖα, ὅτι Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Σωτήρας καὶ Λυτρωτής μας.

Ὁ ἀναμάρτητος Ἰησοῦς φορτώθηκε μετὰ τῆς δικῆς μας ἁμαρτίας. Ἀπέθανε ἐπάνω στὸ ὕψος τοῦ Σταυροῦ ποὺ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ προσκλήθηκε πᾶνω του ὁ Λυτρωτὴς καθίσταται ὁδὸς σωτηρίας, ὅπῃκαν κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ ἔξλων εὐλογίας καὶ ἀγάσμου. Ἐπάνω στὸν ἥμιο Σταυρὸ ὁ Θε-ἀνθρώπος Ἰησοῦς ἔδωσε τὸ αἷμα Του πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν συγκλονιστικὴ πραγματικότητα διακρύπτει ὁ Ἀπ. Πέτρος, ὅταν καταγράφει στὴν Καθολικὴ τοῦ Ἐπιστολῇ “Ἐλυτρώθητε... τιμὴν αἵματι ὡς ἁμνοῦ ἁμώμου καὶ ἁσπίλου Χριστοῦ” (Ἀ Πέτρ. α’ 18-19).

Ἐάν τὸν ὁ καθὲς σμῆραθιν στὴν ἀλήθεια αὐτῇ, μετὰ συγκινήσιν καὶ ἐνθουσιασμὸ θὰ συνειδητοποιήσει ὅτι Ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι μετὰ τὴν γενικὴ ἔννοια ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ὅτι εἶναι ὁ προσωπικὸς μου Σωτήρας”. Καὶ πάλιν τὸν συμβολο τῆς Πίστεως διακρυσθαίμε “Σταυρωθέντα μετὰ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα”. Ἀλήθεια, ὑπερὶ ἀνθρώπινῃ καρδίᾳ νὰ μείναι ἀσυγκίνητη μπροστὰ σὲ αὐτὴ τὴν πραγματικότητα τῆς ἐσταυρωμένῃς ἀγάπης; Ἀδύνατον, ἐάν ὄντως ἀπάρχει καὶ ἡ ἐλαχίστη συνειδήσις καὶ ἐάν δὲν ἔχει ἐπέλθῃ πῶρως.

Φυσικὰ στὸν χώρο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας διαφυλάσσεται καὶ διασφαλίζεται ὁδεσμὸς δογματικῶν ἀληθειῶν ποὺ στὴν ὑπαρξιακὴ ζωὴ ἐκφράζονται ὀδηγῶν τὸν ἀνθρώπο στὸν ἐξαγιασμένον προορισμὸ του. Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ καιρία τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν ποὺ πιστεύουμε καὶ ἀνευ ἀντηρήσεως καθορίζει τὴν οὐρανοδόρμον πορείαν μας, εἶναι ὅτι Ὁ Χριστὸς θὰ εἶναι ὁ δικαίος Κριτὴς μας. “Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κριναὶ ζῶντας καὶ νεκρούς”. Μάλιστα, ὁ Χριστὸς ποὺ ἦρθε τὴ πρώτη φορὰ ταπεινῶς, γιὰ νὰ σώσει τὸν κόσμο, θὰ ἔλθῃ καὶ δευτέρᾳ φορὰ, δοξασμένος καὶ Κριτῆς, γιὰ νὰ κρίνῃ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Εὐαγγελίου τὸν κόσμο.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ πίστις, ὅχι μία γενικὴ καὶ ἀόριστὴ πίστις, ἀλλὰ ἡ πίστις ποὺ διακρυσθαίει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἡ Ἐκκλησία μας καὶ θὰ διατηρῶνται ἕως τὸ τέλος, σῶζει καὶ δικαιώνει τὸν ἀνθρώπο. Αὐτὴ ἡ αγωνιστικὴ ζωὴ, μέσω τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, ἀποσκορακίζει τὴν ἁμαρτία καὶ καρποφορεῖ τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς.

Καὶ τὸ ὅτι αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν ἀπλῆς θεωρίες καὶ διανοητικὲς θεολογικὲς ἐπεξεργασίες, ἀλλὰ βίωμα, τὸ βλέπουμε στὴν ζωὴ ὁλων τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσει στὴν ζωὴ τῶν Ἁγίων εἶναι ἡ ἀπόλυτὴ ἐμμονὴ τους στὶς δογματικὲς Ἀποστολικὲς ἀληθείες. Οἱ ἀγῶνες ποὺ ἐκινούσαν, ὅταν ἔβλεπαν αὐτὲς τῆς ἀλήθειας νὰ ἀλλοιώνονται καὶ νὰ παραχαράσσονται ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς ἢ ὅταν οἱ σχισματικοὶ ἔφεραν σοβαροὺς κραδασμοὺς στὴν Ἐκκλησιολογικὴ συνοχὴ.

Τὸ θέμα ὅμως ποὺ τίθεται τώρα πρὸς τὸν καθέναν μας εἶναι τὸ ἐξής: “Γνωρίζουμε τῆς σώζουσας ἀλήθειας τῆς πίστεώς μας;” Ἐχομε συνελητοποίησης (ὅσο τὸ δυνατόν βεβαίως) τί εἶναι ὁ Χριστὸς; Ἐχομε τὴν ἀπόλυτη βεβαίωσιν ὅτι μόνον ὁ Χριστὸς σῶζει καὶ ὅτι ἀρὰν ἡ γρήγορα θὰ βρεθοῖμε ἐνυπνόιν τοῦ πρὸς ἀπολογισμῶν.”

Αὐτὰ εἶναι τὰ μεγάλᾳ ἐρωτήματα ποὺ δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀφήνουν στὸν θανατηφόρο ὕπνον τῆς πνευματικῆς ραστώνης καὶ τῆς σατανικῆς ἀναίσθησίας.

Στὸ χέρι μας εἶναι τὸ νὰ ἀνθῆσι μετὰ μας ἡ ζωντανὴ πίστις τοῦ Χριστοῦ. Στὴν διδασίη μας εἶναι τὸ νὰ δεχθούμε ἡ ἀλόμοινο νὰ νὰ ἀρνηθούμε τὴν σωτηρία ποὺ μᾶς παρέχει ἡ ὀνοματὴ ἀγκάλῃ τοῦ Ἑσταυρωμένου καὶ Ἀναστημένου Κυρίου καὶ Θεοῦ μας. Μόνον ὁποῖος ἔχει χάσει τὰ λογικὰ καὶ καμὶ τὴν ὑπαρξί του, ἀρνεῖται τὴν προσφερόμενη σωτηρία.

Ἄς ὀνοίξουμε λοιπὸν τὴν καρδίαν μας μετὰ θάρρους καὶ ἐμπιστοσύνην στὸν Σωτῆρα μας καὶ ἅς ἐνταχθούμε ὀργανικὰ στὸ μυστικὸ τοῦ Σώμα, δηλ. στὸν λειτουργικὸν χώρο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καὶ ἂν αἰσθανόμεσθε ὅτι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ ὑπάρχει κάποιο ἐμπόδιο ποὺ παρεμβάλλεται καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει τὴν ἀμεσὴ ἐπικοινωνία τῆς δικαιοσύας καὶ τῆς χαρὰς τοῦ Πνεύματος, ἐάν κάπ ἐπιμένει νὰ ἐμπόδιζε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ νὰ καταυγάζει τὴν ἡλὺ ὑπαρξί μας, ἔ, τότε, ἀφοῦ διαδοχῶς καὶ γνωρίζουμε τῆς μεγάλῃς ἀλήθειας τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως, ἅς αγωνισθούμε νὰ τῆς ἐφαρμόσουμε μετὰ ἱερό ἐνθουσιασμὸ καὶ μετὰ τὴν βεβαιότητα τῆς χάριτος.

Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Κωνσταντάταρος

Ἡ νέα σύνδεσις τῆς ΔΙΣ

Εἰς τὴν νέαν Διεκτικὴ Ἱ. Σύνοδον μετέχουν οἱ Σεβ. Μαντινείας καὶ Νικαίας, οἱ ὁποῖοι συμφωνῶς πρὸς πληροφωρίαν διατηροῦν ἐξαιρετικὰς σχέσεις μετὸν Μακ. Ἀρχ. Ἀθηνῶν. Συμφωνῶς πρὸς ἀνακοίνωσιν τῆς ΔΙΣ:

«Στὴ νέα σύνθεσις τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου (ΔΙΣ) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμμετέχουν οἱ ἐξῆς μητροπολίτες: Ἡλείας κ. Γερ-

χαιάζοντας εἶναι πάντα μπροστὰ τους. Οἱ θιοτικὲς τους μέριμνες ξεπερνῶν συχνὰ ἐκείνας ποὺ ἔχει ἕνας ἁπλὸς λαϊκὸς, ὁ ὁποῖος ζεῖ στὸν κόσμο καὶ περιτριγυρίζεται στὰ ἀπαραίτητα καὶ μόνον σ’ αὐτά.

Τὸ φαινόμενο δὲν εἶναι σπάνιο οὐτε ἀποτελεῖ ἐξαιρεσίαν στὸ γενικὸ κανόνα. Ὑπάρχουν πολλοὶ μοναχοὶ ποὺ ἔχουν ἐντυπωσιακὰ κελιά, μὲ πλήρη σύγχρονον ἐξοπλισμὸν καὶ ζοῦν σὰν καλοὶ νοικοκυραίῳ καὶ ὄχι σὰν ταπεινοὶ μοναχοὶ σὲ φτωχὰ κελιά - «καλύδες» τὰ ὀνομάζουν στὸ Ἅγιον Ὅρος - ὅπου ἀκούονται πνευματικά. Δυστυχῶς τῆς ἐποχῆς μας ἔχει χαθεῖ ἀπὸ τοὺς περισσότερους μοναχοὺς τὸ παλιὸ ἀσκητικὸ ἰδεώδες.

Οἱ μεγάλοι ἀββάδες τοῦ Γεροντικοῦ, πολυτίμητοι καθὼς ἦταν, τόνιζαν ὅτι ἡ πραγματικὴ ἀκτημοσύνη

μανὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς συνόδου, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, Ἀρτῆς κ. Ἰγνατίος, Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίος, Νικαίας κ. Ἀλέξιος, Ναυπάκτου-Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, Σάμου- Ἱκαρίας κ. Εὐσεβίος, Καστορίας κ. Σπαραξεῖμ, Φωκινῆς-Πρεσπίνων καὶ Εὐβορίας κ. Θεόκλητος, Κασσανδρείας κ. Νικόδημος, Σερρών- Νηρίας κ. Θεολόγος, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος.

στοὺς μοναχοὺς εἶναι ἀναγκαῖα προϋπόθεσις τὴν πνευματικὴν τους πρόοδο. Εἶναι ἐνδιαφέροντα ἡ ἀπάντησις ποὺ ἔδωσε ὁ ἀδελθς Μακάριος στὸν ἀδελφὸ Θεόδωρο τῆς Φέρμης, ὅταν τὸν ρώτησε:

—Ἐγὼ τρία ψηφολογῆθῃ διβλία καὶ μοῦ κάνουν καλὰ. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τὰ χρησιμοποιοῦν καὶ ὠφελοῦνται. Πές μου λοιπὸν, τί πρέπει νὰ κάνω; Νὰ τὰ κρατῶ γιὰ ὠφέλεια δική μου καὶ τὸν ἀδελφὸν ἢ νὰ τὰ πωλήσω καὶ νὰ δώσω τὰ χρήματα στὸς φτωχοῦς;

Καὶ ὁ γέροντας τοῦ ἀποκρίθηκε: — Καλὲς βέβαια εἶναι οἱ πράξεις, ἀλλὰ τὸ πὼς σπουδαῖο ἀπ’ ἐλὰ εἶναι ἡ ἀκτημοσύνη.

Ὁ ἀδελθς Θεόδωρος χωρὶς ἀστερήσιμον καὶ δεύτερην σκέψιν, ἔγραψε, πούλησε τὰ διβλία καὶ μοίρασε τὰ χρήματα στοὺς φτωχοῦς.

Συνήθως οἱ μοναχοὶ ζητοῦν ἀπὸ

ἈΝΤΙΓΙΑΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αἱ «φωτισμέναι»: Φοιτοῦν εἰς «Σχολεῖα θεοτικά» ἢ εἰς κέντρα ψηλαφητῆς πλάνης;

Τοῦ π. Λεωνίδου Στ. Ἀμοργιανοῦ, Ἑφημερίου Ἱ.Ναοῦ Ἀγ. Μαρίνης Ἀνθουπόλεως Περιστερίου (7ον)

Εἶναι τόσο μεγάλῃ ἡ πλάνη τους;

Φαίνεται ὅτι εἶναι τόσο μεγάλῃ ἡ πλάνη αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ πιστεύουν πῶς ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοῦς τῆς πνευματικῆς τους μητέρας ἐκστᾶται ἡ συντριβὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ Σατανᾶ, ὁ φωτισμός καὶ ἡ σωτηρία τους;

Τὸ τονίζει τὸ σῆγγραμμα τῆς Κ.Ζ.:

«Ἰδοὺ τὸ μέσον τῆς σωτηρίας μας, τοῦ φωτισμοῦ μας, οἱ σοφοὶ καὶ διδασκτικοὶ λόγοι τῆς Παναγίας, τῆς Διδασκαλίσεως μας, τοὺς ὁποῖους μᾶς προσφέρει τὴν ὥραν τοῦ μαθημάτων εἰς τὸ Θεοσωτήριον Σχολεῖον Τῆς (τὸ κεντρικὸ εἶναι τὸ ἀναφερόμενο εἰς τὴν Πλάκα τῶν Ἀθηνῶν) πρὸς ἀναγεννήσιν μας καὶ φωτισμὸν, ἀποκαλύπτουσα εἰς ἡμᾶς τὰ εὐφρόσυνα τῆς Νέας Ἱερουσαλὴμ... Διὰ νὰ γίνουν ὅμως ὅλα αὐτὰ, πιστεῖστέ εἰς

ΟΡΘΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ή άλλοιώςις του ήθους

“Ένα Σάββατο του 1965, ο Σκωτσέζος John Adrian Shepherd-Barron¹ αναγκάστηκε να ακυρώσει τα σχέδια του για την βραβνή εξοδό του, επειδή δεν είχε προλάβει να περάσει από την Τράπεζα προκειμένου να προβεί στην ανάληψη των χρημάτων που θα κάλυπταν τα έξοδά της”. Επέστρεψε στο σπίτι του και καθώς έκανε μπάνιο, όπως ο ίδιος έχει αφηγηθεί, αναλογιζόταν πόσο πιο ευκόλο θα ήταν η ζωή αν μπορούσαν όλοι να παίρνουν τα χρήματά τους με την ίδια ευκολία που έπαιρναν τις σοκολάτες απ’ τους αυτόματους πωλητές².

Κάπως έτσι (:) γεννήθηκε η ιδέα για ένα «αυτόματο πωλητή» χρημάτων, που θα έφερνε την επανάσταση στη λειτουργία των Τραπεζών. Θά διευκόλυνε τους πελάτες και θα εξοικονομούε χρήματα από περιεκτές προσωπικού.

Ή ιδέα του έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από τους ιθύνοντες της Τραπεζής Barclay’s, που έγκρισαν το πρώτο της ΑΤΜ³ στις 27 Ιουνίου του 1965, το οποίο λειτουργούσε στο υποκατάστημα της τράπεζας στην Enfield High Street και έδινε μέχρι 10 λίρες σέ κάθε πελάτη. «Το ποσό ήταν **υπερποκετό** για ένα **τρελλό Σαββατοκύριακο** εκείνη την εποχή», δήλωσε ο δημιουργός του ΑΤΜ.

Οι χρήστες τοποθετούσαν χαρτίνες κάρτες στη σχισμή και έδιναν τον προσωπικό τετραψήφιο κωδικό τους. Ακόμα και αυτή η ρύθμιση ήταν ιδέα του Shepherd-Barron, που αρχικά είχε σκεφτεί να χρησιμοποιήσει ένα εξασφίγιο κωδικό καθώς πάντα θυμόταν τον αριθμό της στρατιωτικής του ταυτότητας. Όταν, όμως, ζήτησε από τη γυναίκα του Caroline Murray να τον αποστηθίσει, εκείνη σχολίασε ότι μπορούσε να θυμηθεί μόνο τα πρώτα τέσσερα ψηφία.

Το 2007 σε συνέντευξή του στο BBC⁵, ο Shepherd-Barron προέβλεπε ότι εντός, το περισσότερο, πέντε ετών, **τα χρήματα θα είχαν**

Σεβασμός εις τόν Θεόν, σεβασμός εις την φύσιν!

Του Δρ Χαραλάμπη Μ. Μπούσια, Μεγάλου Ύμνογράφου της τών Αλεξανδρέων Εκκλησίας

ΑΝΘΡΩΠΟΣ και φύση βρίσκονται σε μία άμεση αλλά-λεξάρτηση. Από το σεβασμό του ανθρώπου προς το φυσικό περιβάλλον εξαρτάται η ομαλή και αρμονική λειτουργία της κτίσεως. Ή δυσαρμονία από φυσικό κόσμο, που σήμερα παρατηρείται, οφείλεται στο ότι αναπαρήκταν οι νόμοι του Θεός θέσσει για τη λειτουργία της κτίσεως. Ή έλλειψη σεβασμού στη φύση έφερε τα προβλήματα διαταραχής του οικοσυστήματος, της καταστροφής του στρατοσφαιρικού όζονικού στρώματος, της επιβιάρυνσεως των θαλασσίων υδάτων και των άκτων με απορρίμματα μη βιοδιασπώσιμα, της άλογης εκμεταλλεύσεως του φυτικού και ζωικού βασιλείου.

Ο άνθρωπος είναι μία διμερής ύπαρξη, βιολογική και πνευματική ταυτόχρονα. Η διπλή αυτή φύση του ανθρώπου τονίζει στους αγίους Πατέρες και ένδεικτικά στον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, που σημειώνει: “Διπλούς ἐστίν ο άνθρωπος, ο έκτος, το σώμα, και ο ένός ήμων άνθρωπος, η ψυχή δη-λονοτή”. Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο με χύμα από τη γη και φύσηξε στο πρόσωπό του και του μετέδωσε το πνέυμα. “Ετσι, ο άνθρωπος έγινε μία ζωντανή υλικο-πνευματική ύπαρξη. Αυτή η διπλή οντότητα του ανθρώπου του επιτρέπει να βασιλεύει επί του φυσικού κόσμου και να τον εξουσιάζει, όπως και αυτός εξουσιάζεται από τον ίδιο το Θεό⁶. Είναι έπομένως ο κύριος και ο εξουσιαστής του κόσμου και της δημιουργίας, γι’ αυτό και πλάστηκε τελευταίος των δημιουργημάτων, για να τονισθή η ανωτερότητα του και το ότι tā πάντα εποίησεν καλώς λίαν, για να εξυπηρετούν τις ανάγκες του.

Η εξουσία βέβαια του ανθρώπου πάνω στην υλική δημιουργία δεν είναι απόλυτη και απεριόριστη. Μή λησμονούμε ότι όλες οι εξουσίες

Έκλογη βοηθοῦ «Επισκόπου Τρωάδος» διὰ τὴν ἱ. Μ. Βελγίου

Ὁ νοεοκλεγείς ἀρχιμ. Πέτρος Μποζήρος εἶναι ἀπόστολος τοῦ Τιμ. Κοινωνικῆς Θεολογίας ΕΚΠΑ και διδάκτωρ εἰς τὸν τομέα τῆς Συγκρητικῆς Λειτουργικῆς. Ακολουθεῖ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς 28ης Αὐγούστου 2015:

«Συνήλθεν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Ο. Παναγιώτου, ἡ Αγία καὶ Ἱερά Σύνοδος εἰς τὴν τακτικὴν συνεδρίαν αὐτῆς... Παρασκευῇ, 28ην Αὐγούστου 2015, πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάζει ἀναγε-

Μπορεῖς νὰ βοηθήσης κι' εὖς τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου», ἐν ἐλπίσει. Γράψε κι' εὖς ἕνα ΝΕΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΝ.

ἀντικατασταθεὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ ψηφιακῆς συναλλαγῆς, καθὼς «ἡ μεταφορά χρημάτων κοστίζει χρήματα». Δὲν πρόκειται γιὰ πρόφητεια τοῦ Σκωτσέζου εφευρέτου, ἀλλὰ γιὰ μία πραγμα- τικότητα στὴν ὁποία ὀδηγεῖ ἡ κα- θεστικαία παγκόσμια οἰκουμενι- στικὴ ἐνιαία διακυβέρνηση.

Αὐτὸ ποὺ ἀρίζει γιὰ ἀναφερθεῖ ἰδιαίτερωσ εἶναι τὸ ὅτι ἐξὶ χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἐφεύρεση τοῦ John Andrian Shepherd-Barron, ἡ City Bank τῆς Νέας Ὑόρκης ἔθεσε σὲ λειτουργίαν τὸν Bankograph, ἕνα μηχανῆμα ποὺ ἐπέτρεπε στοὺς πελάτες τῆς Τράπεζας νὰ καταθέ- τουν τὰ χρήματά τους, χωρὶς νὰ ἐρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ταμῆς. Ἡ Τράπεζα, ὅμως, τὸ ἀπέσυρε μετὰ ἀπὸ ἐξὶ μῆνες καθὼς δὲν ἔτυχε τῆς ἀποδοχῆς τοῦ κόσμου. «Οἱ μόνοι ποὺ τὸ χρησιμο- ποιοῦσαν ἦταν οἱ ἐρῶδουλες καὶ οἱ τζογαδόροι ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ ἐρθουν πρόσωπο μὲ πρόσωπο μὲ τοὺς ταμῆες», δήλωσε ὁ δημι- ουργὸς τοῦ Bankograph, Luther George Simjian.

Γιὰ τὴν ἱστορία νὰ ἀναφέρουμε πῶς ἐννέα μέρες μετὰ τὴν ἐμφάνι- ση τοῦ πρώτου ΑΤΜ στὴν Τράτ- ζε Barclay’s, οἱ Σουηδοὶ ἐγκαίνια- σαν τὸ δικὸ τους μηχανῆμα αὐτό- ματης ἀνάληψης, στὴν Τράτζεα Nixdorf. Ακολοῦθησαν οἱ Ἰάπωνες καὶ μετὰ οἱ Ἀμερικάνοι. Στὶς 2 Σε- πτεμβρίου τοῦ 1969, ἡ Ἀμερικάνι- κη Chemical Bank δήλωσε χα- ρακτηριστικά ὅτι ἡ «τράπεζά μας θὰ ἀνοίξει στὶς 9 καὶ δὲν θὰ κλείσει ποτὲ ξανά»⁸.

Ή δὴ ὑπόθεση δὲν θὰ εἶχε κα- νένα λόγο ἀναφορὰς στὴν πα- ρούσα στήλη, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε μία μικρὴ, ἀλλὰ σημαντικὴ λεπτομέ- ρεια: Ὁ Bankograph, ποὺ προ- ηγήθηκε τῶν γυνωστῶν μας ΑΤΜ, ἀπορρίφθηκε παντελῶς ἐξ ἰδέα ἀπὸ τὶς τότε κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων, μὲ μόνη ἐξάιρεση ἀποδοχῆς τοὺς κοινωνικά περι- θωριοποιημένους ἀνθρώπους.

Εἰπεδῖ, ὅμως, δὲν πρόκειται γιὰ μία ἀπλή ἐφεύρεση, ἀλλὰ γιὰ ἕνα παγκόσμιον σχέδιο συναλ- λαγῆς, τὸ οἰκουμενιστικὸ κατεστη- μένο τῆς ὀλιγαρχίας ποὺ μάχεται γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ἐνὸς παγκοσμίου

συστήματος διακυβερνήσεως, «ῥωαιοποιήσε» τὴν ἰδέα, κατα- σκέυασε τὴν ἀνάγκη καὶ εἰσήγαγε τὰ ΑΤΜ στὶς ζωῆς καὶ στὶς κοινω- νίες τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Μὲ τὸ πρόσχημα τῆς πρόσβασης στὰ μετρητὰ ἀνὰ Πάσα ὥρα, δημιούρ-γησε μία τεχνητὴ ἀνάγκη στοὺς ἀνθρώπους, ποὺ μὲ τὴν σειρά τους ἀποδέχθηκαν τὴν λύση στὸ πρόβλημα ποὺ μέχρι πρότινος δὲν ἀντιμετωπίζαν!

Οἱ ἄνθρωποι τῶν παλαιότερων ἐποχῶν ζοῦσαν τὴν ζωὴ τους μὲ σχέδιο καὶ ὄραμα. Ἡ διαχείριση τῶν χρημάτων τῶν γιγνόντων μὲ σύνεση καὶ σχεδιασμό καὶ γι’ αὐτὸ ἡ εἰκοσιπτεράωρη καθημερινὴ πρόσβαση στοὺς λογαριασμοὺς τους δὲν ἦταν ἀνάγκη.

Ὁ εὐδαιμονισμός, τὸ χαλάρωμα τῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἀξιών, καθὼς καὶ ἡ ἀδιόκητη διάθεση γιὰ καλο- πέραση καὶ γλάνη, ἀλλοίωσε μὲ τὸν καιρὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐφθασαν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, νὰ εἶναι ὑπερχρεωμένοι, γιὰτὶ ἀπο- φάσισαν νὰ ζήσουν μὲ ἕνα τρόπο ζωῆς ποὺ ἦταν πολὺ παραπάνω ἀπὸ τὶς δυνατότητές τους.

Στὴν ἐποχὴ μας ἡ ἀνάγκη γιὰ μελέτῃ τῆς ἱστορίας εἶναι πρὶ ἐπι- τακτικὴ ἀπὸ ποτέ. Εἶναι ἀπαραίτη- τῃ ἡ σπουδὴ στὴν ζωὴ τῶν ἀν- θρώπων ποὺ προϋπάρχον ἡμῶν, ἐστὶ ὥστε νὰ μπορέσουμε νὰ δοῦ- με καὶ νὰ παραδειγματισθοῦμε ἀπὸ τὰ λήθη του, ἀλλὰ, καί, γιὰ νὰ ἐπαναφέρουμε στὴν ζωὴ μας κάθε τι σωστὸ, ποὺ ἐκεῖνοι εἶχαν υἱοθετήσε.

Μ. Β.

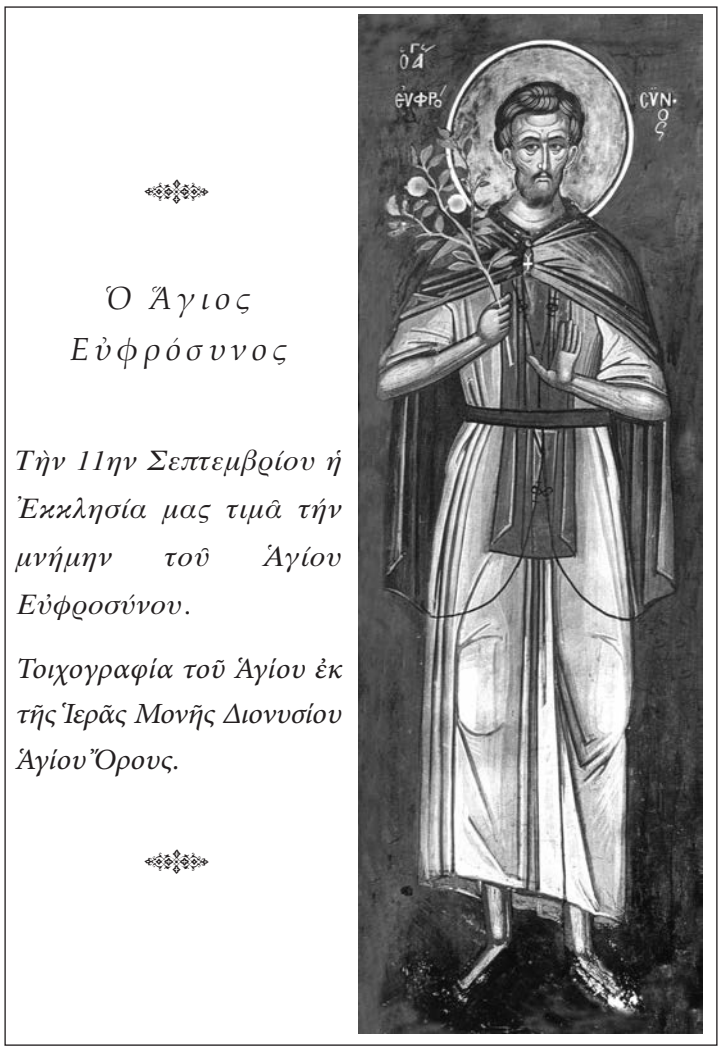
Σημειώσεις:

- ¹ Ο John Adrian Shepherd-Barron (23 Ιουνίου 1925 – 15 Μαΐου 2010) ἦταν Σκωτσέζος εφευρέτης καὶ πρωτοεργάτης τῆς κατασκευῆς τῶν Ὑποαὐτοκινήτων μηχανημάτων ποὺ εἶναι γνωστὰ ὡς ΑΤΜ.
- ² Πηγή: The Telegraph (20/5 /2010) http://tinyurl.com/36dy xtk]
- ³ http://tinyurl.com/ywzh3to
- ⁴ Automated Teller Machine: Αὐτόματη Ταμειολογιστικὴ Μη- χανή.
- ⁵ βλ. ὑποσημείωση ὑπ. ἀριθ. 3
- ⁶ http://tinyurl.com/p2Keuac

ρέωμα» διατρανώνει οἱ ιερός ψαλ- μωδός⁶.
“Ὅταν ὁ Θεὸς τελειώσῃ τὴ δημι- ουργία τοῦ κόσμου “εἶδε πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν”⁷. Αὐτὴ τὴν ὁμορφίᾳ τῆς κτίσεως ὁ ἀνθρώπος τὴ θεήκνησε ἐξ θεοῦ διὰ τῆς ἐπιθυμίας του. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ καταδυνα- στεύσεως εἶναι ἡ διαταραχὴ τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴ φύ- σην καὶ ἡ δημιουργία τεραστίου οἰκολογικοῦ προβλήματος, τῆς μἀ- στικής τοῦ αἰῶνος μας. Ὅλοι βέ- βαια συμφωνοῦν ὅτι ἡ κρίση αὐτὴ εἶναι πρωτίστως πνευματικὴ καὶ ἠθική. Ἡ φυσικὴ μόνωση, ἀλλοί- ωση καὶ καταστροφή τοῦ περιβάλ- λοντος ἀντανάκῃ τὴν ἐσωτερικὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου. Γευσταὶ ὁ σύγχρο- νος ἀνθρώπος τὴν πίκρα τοῦ ἐγώι- σμου του, τῆς πλεονεξίας του, τῆς ἀληθίας του, τῆς σταπάλης του, τῆς φιληδονίας του. Ἐκβιάει τὴ φύ- σην καὶ αὐτὴ τὸν πληρώνει μὲ τὸ τι- μῆμα τῶ ἀγχους, τῶν δσθενειῶν, τῶν πᾶθων, τοῦ θανάτου. Καίρω εἶναι νὰ ἔλθουμε σὲ συνείδηση, σὲ ἐπίγνωση, νὰ τρυφήσουμε πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως καὶ ἐν μετανοίᾳ νὰ πέμπτουμε καθ’ ἐκ- τὴν δρολογικὸ ἔμνο στὸν Τρια- δικὸ Θεὸ μὰς τὸν “πάσης κτίσεως Δμιουργοῦ, τὸν τῶν καιρῶν καὶ χρόνων ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ ἔμε- νον”⁸. “Εἶται ὅχι μόνον θὰ ζήσουμε τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς μας μὲ χαρὰ καὶ εἰρήνη, ἀλλὰ καὶ στὶς ἐπόμενες γενεές θὰ δώσουμε πα- ράδειγμα ζωῆς, γιὰ νὰ ξεπεράσου- με τὸ “κατ’ εἰκόνα” καὶ νὰ ἀνεβῶμε τὴν κλίμακα ποὺ ὀδεγεῖ σὸ “καθ’ ὁμοίωσιν”, στὴν ἀτελείωτῃ εὐφρο- σὴν τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

“Ὅταν ὁ Θεὸς τελειώσῃ τὴ δημι- ουργία τοῦ κόσμου “εἶδε πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν”⁷. Αὐτὴ τὴν ὁμορφίᾳ τῆς κτίσεως ὁ ἀνθρώπος τὴ θεήκνησε ἐξ θεοῦ διὰ τῆς ἐπιθυμίας του. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ καταδυνα- στεύσεως εἶναι ἡ διαταραχὴ τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴ φύ- σην καὶ ἡ δημιουργία τεραστίου οἰκολογικοῦ προβλήματος, τῆς μἀ- στικής τοῦ αἰῶνος μας. Ὅλοι βέ- βαια συμφωνοῦν ὅτι ἡ κρίση αὐτὴ εἶναι πρωτίστως πνευματικὴ καὶ ἠθική. Ἡ φυσικὴ μόνωση, ἀλλοί- ωση καὶ καταστροφή τοῦ περιβάλ- λοντος ἀντανάκῃ τὴν ἐσωτερικὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου. Γευσταὶ ὁ σύγχρο- νος ἀνθρώπος τὴν πίκρα τοῦ ἐγώι- σμου του, τῆς πλεονεξίας του, τῆς ἀληθίας του, τῆς σταπάλης του, τῆς φιληδονίας του. Ἐκβιάει τὴ φύ- σην καὶ αὐτὴ τὸν πληρώνει μὲ τὸ τι- μῆμα τῶ ἀγχους, τῶν δσθενειῶν, τῶν πᾶθων, τοῦ θανάτου. Καίρω εἶναι νὰ ἔλθουμε σὲ συνείδηση, σὲ ἐπίγνωση, νὰ τρυφήσουμε πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως καὶ ἐν μετανοίᾳ νὰ πέμπτουμε καθ’ ἐκ- τὴν δρολογικὸ ἔμνο στὸν Τρια- δικὸ Θεὸ μὰς τὸν “πάσης κτίσεως Δμιουργοῦ, τὸν τῶν καιρῶν καὶ χρόνων ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ ἔμε- νον”⁸. “Εἶται ὅχι μόνον θὰ ζήσουμε τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς μας μὲ χαρὰ καὶ εἰρήνη, ἀλλὰ καὶ στὶς ἐπόμενες γενεές θὰ δώσουμε πα- ράδειγμα ζωῆς, γιὰ νὰ ξεπεράσου- με τὸ “κατ’ εἰκόνα” καὶ νὰ ἀνεβῶμε τὴν κλίμακα ποὺ ὀδεγεῖ σὸ “καθ’ ὁμοίωσιν”, στὴν ἀτελείωτῃ εὐφρο- σὴν τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἡ ἀρμονία καὶ τὸ κάλλος τῆς φύ- σεως βρίσκονται σὲ μία κατάσταση δυναμικῇ. Ἡ δημιουργία δὲν ἀπο- τελεῖ γενωνὸς τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ συνεχίζει νὰ συντελεῖται καὶ σήμερα καὶ θὰ συνεχισθῇ καὶ αἰετο μὲ τὴν ἐννοια ὅτι ὁ Θεός, ὁ Δημι- ουργὸς καὶ Κτίστης τοῦ σύμπαν- τος, συνεχῇ καὶ διακρατεῖ στὴν ὑπαρξὴ τὰ ὄντα. Ἄπ’ ἔχαν τὴν ὑπαρξὴ τοῦ τοῦ σύμπαν, ἀν ὁ Θεός δὲν συνέχισε νὰ ἀσκή τὴ συνεκτική του βέλση καὶ ἐπέστη. Τίποτα δὲ θὰ μπορούσε νὰ ὑπάρχῃ ἂν δὲν τὸ ἦθελε ὁ Θεός. Αὐτὸς προνοεῖ γιὰ ὅλα. Αὐτὸς βρίσκεται στὴν καρδίᾳ κάθε πράγματος, καὶ διατηρεῖ τὰ πάντα στὴ ζωὴ⁹. Ἡ Αγία Γραφή καὶ ἰδιαίτερα ἡ Παλαιὰ Διαθήκη προ- βάλει τὴν τελειότητα στῆς δημιουρ- γίας, γιὰ νὰ τονισθῇ ἡ σοφία καὶ τὴν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ. Ἡ κτίση ἀκατάπαυστα διηγεῖται τὴ δόξα τοῦ αἰώνιου Πλαστοῦργου. “ Οἱ οὐρα- νοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στε-

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ

Τοῦ κ. Βασιλείου Στεργιούλη, θεολόγου

Ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ὁ μῆνας στὸν ὁποῖο κυριαρχεῖ ἡ μεγάλῃ Δε- σποτικὴ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εορτάζεται αὐτὴ στὸ μέσον τοῦ μηνὸς (14 Σεπτεμ- βρίου) μὲ αὐστηρὴ νηστεία. Σὰν ἄλλη Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Τὸ ἱστορικὸ τὸ σχετίζεται μὲ τὴν εὐρεση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Συγκε- κριμένως μετὰ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς παρέ- μινε χωμένος στὸ Γολγοθᾶ γιὰ τριακόσια περίπου χρόνια. Εκεῖ τὸν βρῆκε ἡ Αγία Ἐλένη, μητέ- ρα τοῦ Μεγάλου Κωνσταν- τίνου, ὅταν ἐπισκέφθηκε τὰ Ἱεροσόλυμα, (326 μ.Χ.) καὶ ἐστύεσε τὸν Σταυρὸ·

περίσχις ὁ λαὸς νὰ δεῖ καὶ νὰ προσκυνῇσι τὸ Τίμιο Ὑλο, ἐτάνον ἀπὸ τοῦο εἶχε προσκληθεῖ τὸ πανάκραντο Σῶμα τοῦ Ζωοδότου. Ἡ χαρὰ τοῦ κό- σμου ἦταν ἀπερίγραπτη καὶ ὁ συνωστισμὸς μεγάλος. Τότε ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Μακάριος ἀνέβηκε στὸν ἄμβωνα καὶ ὕψωσε τὸν Τίμιο Σταυρὸ μὲ τὰ δύο του χέρια πρὸς κοινὴ θέα τῶν πιστῶν, ποὺ ἦταν ἀπὸ κάτω. Στὸ ἀντίκρυ- σμα τοῦ Σταυροῦ, τὸ πλῆθος ἔμα- λε ὅλο μαζὶ τὸ «Κύριε ἐλέησον». Ἡ Αγία Ἐλένη ἄρρησε ἐκεῖ τὸν Τίμιο Σταυρὸ γιὰ προσκυνήση, μετέφερε ὅμως ἐνῆα μικρὸ τμήμα του στὴν Κωνσταντινούπολιν γιὰ εὐλογία. “Εἶται ἔγινε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ὕψω- ση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἐπαναλήφθηκε ὅμως αὐτὴ, μετὰ τριακόσια περίπου χρόνια, γιὰ τὴν ἐξῆς αἰία. Τὸ 624 μ.Χ. οἱ Πέρσες λεηλάτησαν τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ με- τὰ τῶν ἄλλων σὺλθαν καὶ τὸν Τίμιο Σταυρὸ, τὸν ὁποῖο μετέφεραν στὴν πατρίδα τους. Ἐκεῖ παρέμινε δεκά τέσσερα χρόνια (μέχρι τὸ 628 μ.Χ.) ὥσπου ὁ αὐτοκράτορας Ἡρά- κλειος ἀνέλαβε ἐκστρατεία καὶ βα- στάζοντάς το στὸν ὤμο, στὸν Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐκεῖ τὸν παρέλα- βε ὁ Πατριάρχης Ζαχαρίας καὶ τοῦ ὕψωσε πανηγυρικῶς, ἐνῷ κληρὸς καὶ λαὸς ἔμυλαν μὲ αἰσθητὰ κα- τανύξεις καὶ ἀγαλλιάσεως το: «Κύριε ἐλέησον». Ἀπὸ τότε ἡ εορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐπισημοποιήθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλη- σία καὶ ἔλαβε τὸν χαρακτῆρα μεγά- λους Δεσποτικῆς εορτῆς. Λησθδὴ εορτῆς πρὸς τιμὴν τοῦ Δεσποτοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν τιμᾷ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Τὸν τιμᾷ ὅχι ὡς μέσον ἀκράσις θανατικῆς ἐκτέ- λεσης, ποὺ ἦταν πρὸς Χριστοῦ καὶ προκαλοῦσε τὴν ἀπέγχεσι. Σὲ ἀπέγχεσι καὶ ἀμία ἡμῶν καὶ σταυ- ρωμένων ὡς παραβήσεις τοῦ νό-μου: «Ἐπικατάρας πᾶς ὁ κρεμά- μενος ἐπὶ ἔυλου» (Δευτ. 21,23-Γα- λ.3,13). Τιμᾷ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χρι- στοῦ ἡ Ἐκκλησία, γιὰτὶ εἶναι τὸ ὄργανο τῆς παγκόσμιος σωτηρίας. Τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Τὸν τιμᾷ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀποστολικὴ ἐποχὴ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει: «Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (Γαλ. 6,14). Καὶ εἶναι καύχημα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ Σταυρὸς, γιὰτὶ εἶναι δύ- ναμη Θεοῦ, ὅπως διαλαλεῖ στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ τοῦ. Ὁ λόγος περὶ τοῦ Σταυροῦ, λέει, νὰ εἰκονῶμες τὸν ποὺ χάνονται (δηλῶδη) ποὺ δὲν θέλουν νὰ σωθοῦν) εἶναι «μύριμα» (ἀνοστήσι), ἐνῷ σ’ ἐμᾶς ποὺ σώμωσαστε εἶναι δύναμη Θεοῦ (Α΄ Κορινθ. 1,18).

Δύναμη Θεοῦ δὲν εἶναι μόνον ὁ Σταυρὸς στὸ ὁποῖο προσκλήθηκε ὁ Χριστός, ἀλλὰ καὶ κάθε σταυρός. Τίς ἔκτισαν τὴν θεία Χάρη. Τῆς ἀκτιστῆς ἐνέργειας τοῦ Θεοῦ. Ἐκπέμπει χάρι Θεοῦ, ἀκόμη καὶ ἡ σταυροειδὴς σημεῖωση, ὅπως σοφὰ ἀποφαινεῖται ὁ λαός: «Ὅποι- ος κάνει τὸ σταυρὸ του, ἔχει ὄπλο

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ

στὸ πλευροῦ τοῦ». Πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὑπῆρχε τῆς περιοχῆς μὲς δαιμονισμένος λαΐ- κός. Τὸν εἶχαν μεταφέρει ἐκεῖ οἱ δι- κοὶ του, γιὰ νὰ θεραπευτεῖ. Καὶ ἐπειδὴ ἦταν ἐπικίνδυνον, τὸν εἶχαν δειμένο ἀπὸ τὸ πόδι μὲ αἰσίδα, ποὺ ἦταν ἐξαρτημένη ἀπὸ ἕνα δέν-δρο. Στὰ γεύματα, ποὺ πῆγαναν φαγητὸ ἀπὸ τὴν κοῦζίνα τοῦ μονα- στηριοῦ, τὸ ὁποῖο σταύρωναν, χωρὶς βέβαια αὐτὸς νὰ τὸ ἀντιλη- φθεῖ. Αὐτὸ τὸ φαγητὸ δὲν τὸ δε- χόταν. Δεχόταν μόνον ἄλλο ποὺ δὲν τὸ εἶχαν ἀπὸ πρὶν σταυρώ- σει. Πῶς ἀντιλαμβανόταν τὸ φαγητὸ ποὺ δὲν εἶχαν κάνει τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ;

Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ θριαμ- βευτικὴ ση- μαία τοῦ Χρι- στοῦ. Ἡ σταυρικὴ ποὺ θυσία παραπέμ- πει στὸ θρίαμβο τῆς Ἀναστάσε-ως. Διὰ τοῦ Σταυροῦ «ἤλθε χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ». Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὀρθόδοξη βυζαντινὴ ἀγιογραφία θέ- τει στὸν Ἐσταυρωμένον τὴν ἐπι- γραφή: Ὁ Β.С.Т.С.Д.С. (ὁ Βασι- λεύς τῆς Δόξης).

Ἡ νιορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τι- μίου Σταυροῦ ἐμφανίζει καὶ τὶς διακυ- μάνσεις καὶ τὴν πολεμικὴ ποὺ γινώ- σκει ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ ἡ Ἐκκλησία μέσα στὴν ἱστορία. Ὑπῆρξαν ἐποχές, ποὺ φάνηκε ὅτι ἐπτεργετα ἡ κατάλυση καὶ ὁ ἐντα- φισμὸς τῶς. Δὲν ἦταν ὅμως παρὰ μία πρόσκαιρη συνεισφι, γιὰ νὰ προβάλουν ξανά μὲ μεγαλύτερ- ῃ λαμπρότητα. Ἐκλεκτὸς διανο- ούμενος εὐρωπαϊκῆς χώρας σὲ ὁμῆλιος τοῦ ποὺ καταγράφει τὴν μετασφάτσησαν στὰ ἑλληνικά, ἀνα- φέρει τὸν ἐξῆς διάλογο μεταξὺ ἐνὸς δασκάλου γινωστοῦ γιὰ τὴν χρισ- τianικὴ ποὶ πίστις καὶ ἐνὸς ἀπίστου. Διεξήχθη καθὼς πῆγαναν σὲ κά- ποιο συνέδριο. «Σεῖς οἱ χριστιανοί, εἶπε ὁ ἀπίστος, παραπονεῖστε ὅτι ἐμεῖς ... ἀνεδνότα πολεμοῦμε τὴν Ἐκκλησία. Σὲ ποῖο πράγμα; Δὲν βρῆς κάνουμε κανένα κακό. Δὲν ὑπάρχει ἄλλωστε, ἀνάγκη νὰ τῆς ἐπιτεδοῦμε. Κοίταξε αὐτὸν τὸν Σταυρὸ στὴν ἀκρὴ τοῦ δρόμου. Βλέπεις πῶς τὸ χιόνι πέφτει πάνω του καὶ σὲ λίγο θὰ τὸν σκεπάσει ὁλόκληρος. Καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸν προσπερνοῦν πηγαίνοντας ὁ κα- θένας στὴ δουλειά του. Ποιὸς ἐνδιαφέρεται καὶ ἐνὸν σκετασμένο μὲ χιόνι Σταυρὸ; Σιγὰ σιγὰ τὸ χιόνι θὰ τὸν καλύψει καὶ δὲν θὰ τὸν βλέ- πεις πᾶ. Αὐτὸ θὰ συμβεῖ καὶ μὲ τὸν Χριστιανισμό...». Ἐκεῖνι τὴ στιγμή ὅμως ἐνὰ ἀνεμωστρόβιλος φύση- ξε δύνατὰ στροβιλιζομένη τὸ χιόνι τοῦ δρόμου κι ἔκανε νὰ ξαναφανεῖ ἡ ἀεγιάπητη καὶ συμπαθητικὴ μορφή τοῦ Χριστοῦ, ποὺ βρισκόταν καλκωμένη στὸ Σταυρὸ, νὰ προσ- ατενεῖν τοὺς δύο ἀνιπάτους.

«Ἡ σκόνη σκεπάζει τὴ μορφή τοῦ Χριστοῦ μέσα στὶς ψυχές», εἶπε ὁ δάσκαλος, «ἀλλὰ ἔως τὴν στιγμήν ποὺ θὰ τῆς προσβάλει καὶ πάπαο κάποια πολεμικὴ θύελλα ἡ κατακλυσμὸς ἡ ἄλλη δοκιμασία, ὁπότε ἡ ψυχὴ μὲ δάκρυα ἀναζητᾷ τὸ σκεπασμένο πρόσωπο τοῦ Χρι- στοῦ».
Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια ἐμφανίζει μὲ κρυσταλλινὴ διαύγεια ἡ νιορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ποὺ τὴν ἐπιβεβαιώνει περὶτρίαν ἡ ἱστορία, παλιότερη καὶ νεότερη. Δὲν καταργεῖται ὁ Σταυρὸς καὶ ὁ Ἐσταυ- ρωμένος, γιὰτὶ δὲν εἶναι ἀνθρώπινη ἐπινοήση.

Μπορεῖ πρόσκαιρα νὰ τὸν καλύ- πτει ἡ συνεισφι ἀπ’ τὴν πολεμικὴ τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ τὴν

Οι Ίσλαμοτζιχαντισταὶ ἀφανίζουν τοὺς ὅπου γῆς Χριστιανούς

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Η ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ!

Τοῦ κ. Γεωργίου Κούβελα, Νομικοῦ – Ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Φοιτητικῆς Ἐνώσεως Κυπρίων

(10ν)

Ὁργή, φρίκη, δέος καὶ παγκόσμιο ἀποτροπισμὸν προκαλοῦν στοὺς ὅπου Γῆς Χριστιανοὶ κατὰ τῆς Ἀνθρωπότητας καὶ τῆς Γενοκτονίας, ποὺ διαπράττει. Ἡ **Μαρτυρικὴ Κύπρος** **χρόνια τώρα βιώνει τὴς βαρβαρότητες τους, ποὺ καταστρέφουν, ποὺ δαύνουν, ποὺ κατακαίουν τὴν Ἱερὴ Κυπριακὴ Γῆ** **μέ** **αἰχμή τοῦ δολοφονοῦ τὸν Τούρκικὸ Ἀτίλλα, τὴς ὁρδῆς τῶν Γκρίνων Λύκων καὶ τῆς βάρβαρᾱ Εἰσβολῇ καὶ Κατοχῇ!** Ὁ Ἀτίλας καὶ οἱ Γκρίνοι Λύκοι κατέστρεψαν τὴν Κύπρον καὶ τὴ μετέτρεψαν σὲ ἐρείπια ἀφού:

Ἡ Τουρκία κατέχει παράνομα τὸ 37% τῆς Κυπριακῆς γῆς. Ἡ ὁμογενὲς Μεγαλόνησος διχοτομήθηκε βάναν-σα στὴ γραμμὴ τοῦ 35^{ου} παραλλήλου.

Ἡ Τουρκία κατέχει τὰ πιδ εὐφωρα καὶ προσδοκoφόρα ἐδάφη: τὸ 65% τῆς καλλιεργήσιμης γῆς, τὸ 70% τοῦ ορυκτοῦ πλούτου.

Περίπου 200.000 Κύπριοι, κυρίως Ἑλληνας Χριστιανοί, ἐκδιώχθηκαν ἀπὸ τὰ σπίτια τους καὶ πήραν τὸ δρόμὸ τῆς προσφυγικῆς μέσας στὴν ἰδίᾳ τὴν πατρίδα τους.

Σὲ 4.000 ἀνέγκυρον οἱ νεκροὶ καὶ σὲ 1.619 οἱ ἀνυπόμεινοι Ἑλληνας ἀιχμάλωτοι. Γιά τὴν τύχην τῶν τελευταίων ἡ Τουρκία ποτε μέχρι σήμερα δὲν ἐδῶσε κανένα στοιχείο.

Μνημεῖα παγκόσμιους πολιτιστικῆς κληρονομιάς αἰώνων λεηλατήθηκαν.

Ἐκκλησίαι καὶ Ἱερῆς Μονῆς βεβηλώθηκαν μὲ τὸν πὸν σατανικὸ τρόπο.

Σπίτια καὶ δημόσια κτήρια βομβαρδίστηκαν.

Νεκροταφεῖα καταστράφηκαν.

43.000 Τουρκικοὶ στρατοὶ ἐγκατεστημένους ἐδῶ καὶ 40 χρόνια στὴ Βόρεια Κύπρo «φυλάττει» ὀθῆεν «τὴν εἰρήνην καὶ ἐπιτηρεῖ τὴν (παράνομην) συνταγματικὴν τάξη»!...

Τὰ παραπάνω εἶναι ἐλάχιστα στοιχεῖα μπροστὰ στὸ ἀνυπόληστο πνευχικό καὶ ῥήκο κόστος τοῦ κακοποιημένου Κυπριακοῦ Λαοῦ, μπροστὰ στὴν τεράστια, τὴν ἀπρόκαλπτη καὶ ἐξοφθαλμὴ ἀδικία, ποὺ φέρεται σὺς ὁμέρηρα ὀ Ἑλληνισμὸς στὴν Κύπρo.

Καὶ οἱ Τζιχαντιστὲς συνεχίζουν τὰ φρικώδη ἐγκλήματα τους Ἀπειλοῦν, διώκουν, προτρηλακίζουν, δολοφονοῦν, ἀποκεφαλίζουν στοὺς ὅπου Γῆς Χριστιανούς, καταστρέφουν τοὺς Ἱερούς Ναοούς, βιάζουν τοὺς Ἱερσικὶς καὶ τοὺς Πίστους καὶ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴς ἀπὸ αἰώνων προγονικὲς τοὺς Ἑστῖες. **Οἱ Τζιχαντιστὲς εἶναι πιά ἀνεξέλεγκτοι:** Δολοφονοῦν ἐν ψυχρῷ τοὺς Χριστιανούς: Στὸ πρόσφατον μακελειὸν στὴν Κέννα μὲ τοὺς 147 νεκρούς στὸ Πανεπιστήμιo τῆς Γκιάρσια οἱ ἀδίστακτοι τρομοκράτες τῆς ἐξτρεμιστικῆς ὀργανώσης Ἀλ Σαμίττιμν κατάσφαξαν ὅσους προσήρχονταν στὸν Χριστό. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ δῆλωση τοῦ φοιτητῆ Ρόιμπεν Μοναβίτι, ποὺ εἶπε οἱ εἶδε τρεῖς κοπέλες νὰ δολοφονοῦνται ἀμέσως ὅταν εἶπαν «Χριστέ μας, σῶσέ μας». Ἀλλὰ φοιτήτρια, 42χρονη Σουλζαν Κιτάκο εἶπε οἱ οἱ τρομοκράτες ρωτοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους ἂν ἦταν Χριστιανοὶ ἢ Μουσουλμάνους καὶ δολοφονοῦσαν τοὺς Χριστιανούς! Δολοφονοῦν ὄχι μόνον τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ τὸν παγκόσμιο πνευματικὸ καὶ ὑλικὸ Πόλιτισμo. Διηλαδὸ ἀπειλοῦν ὀλοκλήρῃ τὴν Ἀνθρωπότητῃ! Τῆς φρικαλεότητας τῆς ἀποτυπώνουσιν ὁ βίντεο, ποὺ τὰ ἀνάρουν στὸ Διαδίκτυο καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τρομοκρατοῦν καὶ προειδοποιοῦν: Ὅτι «θὰ κάψουμε τὴν Ἀμερική!» Ὅτι «θὰ καταπιῇσουμε τὴ Ρώμην μετ' τῆς θέλησ- τοῦ Ἀλλὰχ!» Ὅτι ὅσα πράττουμε «ἀποτελοῦν ἐκδίκηση γιὰ τὴν προσ-βολὴ τοῦ Προφήτῃ». Ὅτι ἡ «Γαλλία ἀνῆκε τὸν κόμμα τοῦ Σατανᾶν». Ὅτι «θὰ κάνουμε Τζαμί τὸ παλάτι τῶν Μπλάνκινγκ». Ὅτι ἡ «Δυτικὴ παιδεία εἶναι ἀμαρτία». Ὅτι «ὁ Προφήτῆς μᾶς διέταξε νὰ ξεφορτωθῶμε τὰ ἀνάλματα καὶ τὰ λείψανα, ἐπεὶδὴ ἀποτέλουν σύμβολα εἰδωλο-λατρίας, καὶ ὅταν ὁ Θεὸς μᾶς διατάξει νὰ τὰ καταστρέψουμε γίνε-ται εὐκόλο γιὰ μᾶς καὶ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, ἐὰν κοστίζουν ἐκα-τομμύρια δολάρια». Ὅτι οἱ νέες μπερές τοῦ Χαλιφάτου **ἀπρεπεῖ νὰ κοιμίζουν τὰ παιδιὰ τους μετ' ἱρωικῆς μάχης τῶν Τζιχαντιστῶν, νὰ τοὺς μπαθαίνουν πολεμικῆς τέχνης, νὰ κατασκευάζουν ὀμοιώματα τῶν ἐχθρῶν καὶ σάκους τοῦ μπόξ, ὥστε τὰ παιδιὰ χτυπώνταί τους νὰ αὐξάνουν τὴ δύναμιν τους καὶ νὰ ἐκτονώνουν τὴν ὀργὴν τους**. Καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ «τὰ κάνουν χωρὶς καὶ νὰ μὴ πε-ριμένουν νὰ γίνουν ἐπὶ τῶν χρόνων, γιὰτὶ τότε θὰ εἶναι ἀργά!».

Στοὺς Ἰσλαμοτζιχαντιστὲς ἐμεῖς στὴν Ἑλλάδα ποὺς ἀπαντιᾶμε: Ὅχι μόνον δὲν τοὺς κλέινουμε τὸ δρόμο, ὀχι μόνον δὲν τοὺς σταματᾶμε, ἀλλὰ

ὁ Θεόδωρος Τύπος

Ἐκδήλωσις τιμῆς καὶ μνήμης διὰ τὸν ὀραματιστὴν μακ. Μητροπολίτην Κονίτης κυρὸν Σεβαστιανὸν

Ἡ μορφή τοῦ μακαριστοῦ Μητρο. Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν ἀγώνων του παραμένει ἀλησμόνητος εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦνς τῆς περιοχῆς διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἐκδηλώσεις μνήμης δὲν ἀποτελοῦν ἀπλῶς ἓνα φρόν τιμῆς ἀλλὰ χρέος εἰς τὸν Πατέρα τῶν κατοίκων καὶ ὀραματιστὴν. Παραθέτομεν τὸ ἀνακοινωδὲν τῆς Ἱ. Μ. Κονίτης 14ης Αὐγούστου 2015:

«Τὸν αἰσθανόμαστε διπλά μας... Κοντὰ μας... Να δεῖται ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πατρίδας καὶ τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς». Αὐτὸ ἦταν τὸ κεντρικὸ μήνυμα-συμπέρασμα ἀπὸ τὴ σεμνὴ ἐκδήλωση τιμῆς καὶ μνήμης γιὰ τὰ 20 χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατον τοῦ ἀλσμήμοντι τοῦ ἐπισκό-που, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὶς 10 Αὐγούστου 2015 στὴ Βῆσσαν Πωγωνίου, στὸν προαυλιὸ χώρo τῆς Ἱ. Ναοῦ.

Γιὰ τὴν ἱστορία νὰ ποῦμε ὅτι πα-ρόμοια ἐκδήλωση εἶχε λάβε χώρα καὶ στὴν Ἐπαρχία Κονίτης, στὴν κομψολὴ τῆς Κονίτης, τὸν περα-σμένo Δεκέμβριo.

Στὴν ἐκδήλωση τῆς Βῆσσανς ἐμῆλθαν ἀπὸ τὴν Χοροδία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑμνοὶ (τοῦ Ἀγ. Νικολάου, ποὺ τιμᾶται ὀ Ἐνοριακὸς Ναὸς, ἡ Ἀ Ὡδὴ καὶ τὰ Μεγαλυνά-ρια τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κα-νόνης τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ κανό-νος εἰς τοὺς ἐν Βορείῳ Ἱετείρῳ Ἁγίους κ.λ.π.), τραγουδήθηκαν ᾠσματα (στὸν νεὸ Πατρο-κοσμῶν, «Στὸν Δεσποτὴν - ἰρῶνα ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΝ», ἀπαγγέλληκε πoίημα («δὲν ὑπάρχουν πλέον σύνο-ρα γι' αὐτὸν» τοῦ Σταύρου Μτο-ζοβίτη) καὶ προσεβλήθησαν βίντεο μὲ ἀποσπάσματα ἀπὸ ὀμιλίες τοῦ Σεβαστιανοῦ πρὸς ἀφορρoσὰν ἑθνικά ἀλλὰ καὶ πνευματικά θέμα-τα. Ἡ χορωδία ἔκλειπε μὲ ἓνα νεὸ τραγουδί, ἐκτὸς προγραμμάτος, ἀφιερωμένo στὸν Ὅσιο Παΐσιο, ἀφού ὀ Ἅγιος Γέροντας ἐκοιμήθῃ 5 μῆνες νωρίτερα ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Σεβαστιανὸ τῆς ἰδίας χρονιάς (1994).

Ὁ κεντρικὸς ὀμιλητὴς Αἰδεσιμo-λογιωτάτος π. Ἱλίας Μάκος, θεo-λόγος καὶ ἐφημέριος ἀκριτικῶν ἐνο-ρίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δρυϊνου-πόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτης ποὺ ὑπῆρξε χειμαρρῶδης στὸ ὁ-περηγῶν ἐκλογικὴν διαδίκασιν. Στὶς δεροφυτογραφίες τῶν κατε-στραμμένων πόλεων φαίνονται ἱσο-πεδωμένες κατοικίαις καὶ ἐπι-χειρήσεις. Σύμφωνα μετ' τῆς Διεθνῆς Ἀμνηστία, περισσότερες ἀπὸ 3.700 οἰκοδόμοι καταστράφηκαν μερικῶς ἢ πλήρως, 620 στὴ Μπάγκια καὶ πε-ρισσότερες ἀπὸ 3.100 στὴ γενονηκὴ Ντορὸν Μπάγκια. Ἀὐτέες οἱ Ἀπτο-μερεῖς φωτογραφίαι ἀποκαλύπτουν τῆς διαστάσεως τῆς καταστροφῆς στὶς δύο πόλεις, μῖα ἐκ τῶν ὀποίων σχεδὸν ἐξαφανίστηκε ἀπὸ τὸ χάρτη μέσῃ σὲ διάστημα τεσσάρων ἡμερῶν» δῆλωσε σχετικὰ ὀ Ντάνιελ Ἑίρ, ἐρευνητὴς τῆς Ἀμνηστίας σὲ θέματα τῆς Νιγηρίας.

Στὴν πλὴν ἐνδιαφέρουσα ὀμιλία τοῦ ὀ. Ἱλίας Μάκος, ἀνέφερε ἐπὶ τὰ περιστάτικα πρὸς τὴ ζωὴ τοῦ Μητροπολίτου Σεβαστιανοῦ. Μεταξὺ ἄλλων τονίστηκε ὅτι «ἡ εἰκόνα, ποὺ εἶχε ἀφῆσι πίσω του ὀ Σεβαστιανός, εἶναι ἐκείνη τοῦ ὀρα-ματιστῆ καὶ ταυτόχρονα τοῦ ἀγῶ-νιστῆ, ποὺ καταφέρει νὰ κάνει τὸ ὀραμα πράξῃ καὶ ἔργο, νὰ χαράξῃ

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε ἀπὸ τὸν Ἑφρημιὸν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Βῆσσανῆς π. Γεώργιο Μήτηρ διοργανώσεως ὅλους γιὰ τὴν συμμετοχὴ τους καὶ τὴν συμβολὴν τους στὴν τόσο ὤραια ξεχωριστὴ καλοκαιρινὴ ἐκδήλωση, ἀλλὰ καὶ τὴν παράκλη-σιν νὰ ἐπαναληφθοῦν παρόμοιες εὐκαιρίαι σὸ ἐγγὺς μέλλον.

Ἀκολούθησε ἡ φήμη τοῦ μακαρι-στοῦ Ἱεράρχου Σεβαστιανοῦ μὲ τὸ ἀκροτελευτὸ «Αἰώνια ἡ μνήμη» καὶ ἐψάλλε μὲ ἓνα σὸσμα ὀ Ἐθνικός Ὑμνος ἀπὸ τοὺς παρευρισκομέ-νους.

Μεταξὺ ἄλλων τονίστηκε ὅτι «ἡ εἰκόνα, ποὺ εἶχε ἀφῆσι πίσω του ὀ Σεβαστιανός, εἶναι ἐκείνη τοῦ ὀρα-ματιστῆ καὶ ταυτόχρονα τοῦ ἀγῶ-νιστῆ, ποὺ καταφέρει νὰ κάνει τὸ ὀραμα πράξῃ καὶ ἔργο, νὰ χαράξῃ

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸδημοὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου.

Ἡ ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικoί, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι Πωγωνιῶν, Πρόεδροὶ Ἀδελ-φοτήτων, ὀ Πρόεδρος τῆς Παντιπ-γωνησιακῆς Ὀμοσπονδίας, καὶοι-κοὶ καὶ πολλοὶ ἀπὸ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΣΑΒΒΑ ΛΑΥΡΕΩΤΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

και των άγιων αντιπροσώπων. Γι' αυτές τις κατηγορίες η Γερά Κοινότης γράφει ότι θα ανέμενε τουλάχιστον τὸ μοναχοπρετές «εὐλόγησιν».

Γιὰ τὸ περιεχόμενον τῶν ἀνωτέρω δύο ἐγγράφων ταπεινὸς ἔχω νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς: Ἡ ἐκλογή μου ὡς προϊστάμενου τῆς Γεράς ἡμῶν Μονῆς ἔγινε τὸν Ἰανουάριου τοῦ 2010. Ὡς ἐκ τούτου τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο θὰ ἔπρεπε τότε νὰ ἀποστείλει εὐχρηστὶ γράμμα, ὅπως ἔπραξε καὶ μὲ τὴν ἐκλογήν τοῦ Γεροντός Γεροθέου. Τότε ἀντίστοιχα θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε ἐκφορσθῇ καὶ ἡ ἀπορία τυχόν διαστροφῆς τοῦ Πατριαρχείου, καθὼς καὶ τοὺς συγκεκρίμενους λόγους πού θὰ μπορούσαν νὰ τὴν εἶχαν προκαλέσει.

Δυνατότητα ἄλλων ἐπεμβάσεων διοικητικῶν δὲν ἔχει τὸ Πατριαρχεῖο, διότι τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ οἱ Μονές τοῦ ἔχουν κατοχυρωμένον τὸ αὐτοδιοικητὸν τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τους ἀπὸ τοὺς αἰώνιους κτίτορες καὶ τοὺς εὐσεβεῖς αὐτοκράτορες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ κατὰ καιρὸς συντάγματα καὶ τοὺς νόμους τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. **Ἡ ἐποπτεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡ δικαιοδοσία του εἶναι ἀποκλειστικὰ πνευματικὴ.** Γιὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ Ἡγουμενίου καὶ τῶν Προϊσταμένων πού συγκροτοῦν τὴν Γεροντίαν τῆς Μονῆς ἀποκλειστικὸ λόγος ἔχει μόνον ἡ Ἀδελφότητα (γιὰ τὸν ἡγούμενον) καὶ τὰ μέλη τῆς Γεροντίας (γιὰ τοὺς Προϊσταμένους). Τὴν ἐκλογήν τους δὲν ἐγκρίνει οὔτε «ἐτευλογεῖ» τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ἀπλῶς ἐνημερώνεται. Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους (ἄρθρα 5, 9, 14, 108) καὶ ὁ Εὐσπερικός Κανονισμὸς τῆς Ἱ.Μ.Μ. Λαύρας (ἄρθρα 6 καὶ 10, 13 καὶ 15) εἶναι περὶ αὐτὸν σαφέστατοι καὶ οὐδέποτε ἀμφισβητήθηκαν. **Οὐδέποτε ζητήθηκε ἡ ἐγκρίσις ἢ ἡ ἐτευλογία τῶν ἐκλεγμένων ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.** Ἐλπίζω καὶ εὐχομαι τὸ ἀνωτέρω Πατριαρχικὸν Γράμμα καὶ ἡ ἑτεροκοινσίμενη, μετὰ πέντε ἐτῶ, ἄρση τῆς ἀνυπαρκτοῦ «ἐτευλογίας» γιὰ τὴν ἐκλογήν μου ὡς Προϊσταμένου νὰ μὴν ἀποτελέσει φεμτηρία ἀμφισβήτησεως τοῦ αὐτοδιοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους μὲ ἄλλες πατριαρχικὰς ἐπεμβάσεις σὲ ἐκλογὲς προσώπων μὴ δρεστών στους πατριαρχικούς κύκλους.

Ἡ ὁμηγ καὶ ἑτεροκοινσίμενη αὐτὴ ἀντιπρόσβα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἶναι παντελὺς ἀνέρεστη καὶ ἀνακόλουθη, διότι δὲν στοιχειοθετεῖται πούθεν ἡ κατηγορία ἢ καταγγελία περὶ ἀναρμόστου καὶ ἀνπεκκλησιαστικῆς συμπεριφορᾶς μου· δὲν ἀναφέρονται συγκεκριμένες ἐνέργειες μου πού νὰ συνιστοῦν τέτοια «ἀντεκκλησιαστικὴ συμπεριφορά», δὲν ψευδοῖμαι, δὲν συκοφαντῶ, ἀν ὑβρίζω, ἀν καταφέρωμαι ἐναντίον τῶν θεσμῶν ἢ ἐν λέγειν καπὶ τὸ αἰρετικὸ ἢ ἐν παραπλήσια καὶ σκανδαλίῳ τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ μόνη δικαιολογία τῆς πατριαρχικῆς ἀντιδρώσεως εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ φημιθῶν καὶ νὰ ἐκφοβισθῶν ὅσοι τομῶν νὰ διαμαρτυρῶνται γιὰ τὴν ἀντεκκλησιαστικὴ συμπεριφορά τοῦ ἰδίου τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν σὺν Αὐτῷ στὰ πλαίσια τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῶν σχέσεων τῶν Ὁρθοδόξων μὲ τοὺς ἑτεροδόξους τῶν αἰρέσεων. Εἰδικὸς δὲ ὡς πρὸς τὸν γράφοντα ἡ ἀντίδραση ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἀνέφερα σὲ ἄρθρο μου στὴν ἐφημερίδα «Ὁρθόδοξος Τύπος» (6.6.2014) τὴ μὴ θαρραλέα στάση τοῦ Ἁγίου Ὁρους στὰ φιλοπατικὰ καὶ οἰκουμενιστικὰ ἀνοήματα τοῦ Πατριάρχου, εἰς τὸ ὅτι ἀπήγγησα μὲ παρηγορία στὴν Γερά Κοινότητα πού ζητοῦσε ἀπὸ τὴν Μονὴ μὰς νὰ λάβει μέτρα ἐναντίον μου καὶ ἐδημοσίευσα αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ὅτι μαζί μὲ ἄλλους Ἀγιολίτες Πατέρες κυκλοφορήσαμε καὶ ὑπογράψαμε τὸ μεγάλῃς ἀποδοχῆς τεύχος «Ἅγιον Ὅρος. Διαχρονικὴ Μαρτυρία στοὺς αἰώνες ὑπὲρ τῆς Πίστεως».

Εἶναι, πάντως, λυπηρὸ ὅτι μὲ ἀβάσιμες καὶ γενικόλογες ἐναντίον μου κατηγορίες τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἡ Γερά Κοινότης ζητοῦν ἀπὸ τὴν Μονὴ τῆς μετανάστευσιν νὰ λάβει μέτρα ἐναντίον μου, χωρὶς νὰ μοῦ δίνεται ἡ δυνατότητα νὰ ἀπολογηθῶ. Δὲν θὰ ἔπρεπε τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὡς Μητέρα Ἐκκλησία, νὰ ἀντιμετωπίσει μὲ ἀγάπην τὰ τέκνα της, ὅταν μάλιστα δικαίως διαμαρτυρῶνται, καὶ νὰ προσπαθεῖ νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀντίδρασή τους; **Παραπροῖουμε τῶρα μετὰ λύπης ὅτι ἡ ἀγάπη, οἱ φιλοφρονήσεις, ἡ πραότητα, οἱ ἐγκάρδιοι διασπομοί, οἱ ἀδελφικές συναντήσεις ἐξαντλοῦνται στοὺς πάσης φύσεως ἀλλοθρήσκους καὶ αἰρετικούς, ἐνῶ γιὰ τὰ παῖδιά τους δὲν ἀπομένει ἵχνος ἀγάπης, ἀλλὰ μὲ τὸ παραμικρὸ ὑψώνεται ἀπληκτικὴ ἡ ψυμωρική ραβδός.**

Αγκυαλές, ὁσπομοί, τιμές, υποδοχές, πρωτοκαθεδρίες καὶ προεδρίες, ἀνάμει μετάδοσις τῆς Θείας Κοινωνίας, χωρὶς ἵχνος μετανοίας, στὸν προστάτη τῶν Σοδομιτῶν δῆμαρχο τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἀντίθετα ἀτίετες καὶ διώξεις ἐναντίον ἐνός ἀσπίμου μονα-

χοῦ, χωρὶς νὰ τοῦ ζητηθεῖ μία στοιχειώδης ἀπολογία. Μετὰ χαρὰς θὰ δέκοντα τὰ δογματικά, ἱεροκανονικά, μοναστικά μου λήθη, ἀν μοῦ ὑποδεικνύονταν συγκεκριμένως ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο ἢ τὴν Γερά Κοινότητα, καὶ τότε ὅχι μόνον ἓνα μοναχπρετές «εὐλόγησον», θὰ ἔλεγα, ἀλλὰ μὲ ἑαδαιμία στρωτὴ μοναχική μετάνοια καὶ δημοσίως θὰ ζητοῦσα συγγνώμην.

Μένει λοιπὸν νὰ ἀποδειχθεῖ ποίος σφάλει καὶ πού ὑπάρχει ἀντεκκλησιαστικὴ συμπεριφορά; σὲ ὅσους διαμαρτυρήσατε καὶ ἐλέγχουμε τὶς δογματικές καὶ ἐκκλησιολογικές ἐκτροπὲς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἢ σὲ ὅσα αὐτὸς λέγει καὶ πράττει καταφρονώντας τὴν Ἁγία Γραφή, τοὺς Ἁγίους Πατέρας καὶ τὴν Γεράς Κοινότητα ὡς πρὸς τὶς σχέσεις τῶν Ὁρθοδόξων μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ ἐπομένως πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγάπῃ υἱική πρέπει νὰ ἀπευθυνθεῖ ἡ Γερά Κοινότης, ὅπως ἔπρατταν οἱ ἱερά ἡμῶν σπείται Ἀγιολίτες Πατέρες, καὶ ὅχι πρὸς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστο πού τοὺς ἀκολουθῶ.

Ἐνδεικτικῶς ἀπὸ τὶς πολλὰς ἐκκλησιολογικές παρεκκλίσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ὁλοφάνερα προκύπτει ὅτι θεωρεῖ τοὺς Πατικούς ἀλλὰ καὶ τοὺς Προτεσταντὲς ὡς ἐκκλησίες τοῦ Χριστοῦ, μὲ βάση τὴν αἰρετικὴ «βαπτισματικὴ θεολογία» τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου, πού υἰοθέτησε καὶ προσβάλλει ὁ μητροπολίτης Περγᾶμου κ. Ἰωάννης, θὰ ἀναφέρω μερικῶς. Μὲ αὐτὲς καταφρονεῖ τοὺς Γερούς Κανόνες τῶν Ἁγίων Πατέρων, τοὺς ὁποῖους ὑβρίζει καὶ βλασημεῖ ὡς θύματα τοῦ ἀρχεκακοῦ ὄφους, ἐπειδὴ δέχθη ὡς κληροδοτήσαν τὸ σῶμα. **Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι προστατεύει καὶ καλύπτει πλήρως τὴν αἰρετικὴν Ἀκαδημία «Θεολογικῶν» Σπουδῶν τῆς Γεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος,** ἡ ὁποία ἐπενέδωσε καὶ προσβάλλει τὴν «Μεταπαιρηκτὴ καὶ συναφεικὴ Θεολογία», τὴν ὁποία προσφασεῖ ὁ μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ τὴν Ὁρθοδοξία, ἀποκαθιστῶν καὶ ἀλλοι.

Κατὰ τὴν πρόσφατη συνάντησή του στὰ Ἱερσούλυμ τὸν Μαῖο τοῦ 2014 μὲ τὸν ἀρεσάρχη πᾶπα Φραγκίσκο εἶπε: «*Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία... λόγω τῆς υπερκοινῆς τῆς ἀνθρωπίνης θεολογίας καὶ τοῦ πεπαισμένου δῆμαρχοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δὲς διασπασθῇ ἐν χρόνῳ. Οὗτω δημιουργήθησαν καταστάσεις καὶ ὁμάδες ποικίλα... αὐ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικὴς ὠδηγήσαν εἰς διάσπασις τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως, εἰς ἀπομυσθιν...*». Ἰσχυρὸν φρονήσας; ὁ προτεσταντικὸς ὁμολογισμὸς καὶ κοινότης ποικίλης παρασαναγωγῆς μεταρρυθμιστῶν ἀπὸ τὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἥτοι τὴν Ὁρθόδοξήν ἀπεσπάρθησαν ἡ ἀπὸ τὴν πρώτη καὶ μεγάλῃ καὶ αἰρετικῇ ψευδοεκκλησιαστικῇ κράτος τοῦ Βατικανοῦ; Ἐρχόμεθα ὁ πάπας καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ ἐκθέσωμε ὁδούς... διὰ νὰ συνενωθῇ ἡ πορεία τῆς ἐκκλησιασεως τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ἥτοι τῆς κατανήσεως εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας».

Ἀληθεῖς, Πατέρες, ποῖος ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρες εἰδόδαε ὅτι ἡ ἀποκοπὴ τῶν αἰρετικῶν διαίρει καὶ διασπᾷ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι, ἐπειδὴ ὑπάρχουν αἰρετικοί, ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἐνότητα καὶ εἶναι διασπασμένη; Ἡ Ἐκκλησία καὶ μετὰ τὴν ἀποκοπὴν τῶν αἰρετικῶν παραμένει πάντοτε Μία, ἁκεραία καὶ ἀκάλυπτη, δὲν διασπᾶται σὲ πολλὰς ἐκκλησίας, ὅπως θέλει ὁ πατριάρχης, ἐξαισώνοντας τὴν Ὁρθοδοξίαν μὲ τὴν αἵρεση, τὴν Μία Ἐκκλησία μὲ τὶς ὁμάδες τῶν κακοδόξων. **Ἐπὶ τόσους αἰῶνες λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία ἦταν διηρημένη καὶ διασπασμένη, ἢ ἐπιτελοῦσα τὸ σωτηριώδες καὶ ἀνασκόπιον τῆς ἐργῆς, καὶ ἐπεριμενε νὰ ἐλθῶν ὁ πάπας Φραγκίσκος καὶ ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος, γιὰ νὰ τὴν ἐνωσούν καὶ νὰ τὴν σώσουν;** Καὶ οἱ Ἅγιοι τῶσων αἰώνων τί ἔκαναν; Προσδοκοῦσαν τοὺς παρουσιαζόμενους σήμερον «θεσπιατοὺς» σωτήρες τῆς ἐνότητος; Ἡ μάλλον κατὰ τὴν πατριαρχικὴ θέσιν ἔπαισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ οἱ μέλη τῆς Σχολῆς Ὁρθοδόξου Πατριαρχῆς καὶ Ἀρχιερεῖς «θύματα τοῦ ἀρχεκακοῦ ὄφους» καὶ διήρσαν τὴν Ἐκκλησία; **Ἡρωτική σύμπτωση ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, Πατριαρχεῖα καὶ Αὐτοκέφαλές Ἐκκλησίες, ἐὰν δέχονταν τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ τὶς πράξεις τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ Παναγιώτατος αὐτογνώμονας καὶ αὐθαγῶν πρὸς τὸν ἑνωσιν;**

Ἡρωτική σύμπτωση ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, Πατριαρχεῖα καὶ Αὐτοκέφαλές Ἐκκλησίες, ἐὰν δέχονταν τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ τὶς πράξεις τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ Παναγιώτατος αὐτογνώμονας καὶ αὐθαγῶν πρὸς τὸν ἑνωσιν; Φαίνεται, σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί, ὅτι δὲν ἀναγνώσατε τὸ ἀριστὰ κατοχυρωμένον, δογματικὸ καὶ πατερικά, κείμενον πού ἐκυκλοφορήσῃ ὅτι «ἐνὶ τῇ Ὁρθόδοξῃ Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν» μὲ τίτλο «*Ἡ Νέα Ἐκκλησιολογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.*» Τὸ κείμενον αὐτό, τὸ ὁποῖο σὲς ἐπισυνάπτω, ὑπετίναξε ὅπως ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Συνάξεως καὶ οἱ σεβασμιώτατοι ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀρμυνοπόλεως Ἀνδρέας, Πειραιῶς Σεραφεῖμ, Γλυφάδος Παῦλος, Σχιδίων Ἱεροθέος, Κυθήρων Σεραφεῖμ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Κοσμάς, Γόρτυνος Ἱερεμίας, Ἀντινόνης Παντελεήμων (τοῦ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας), ἐκατοντάδες μοναχῶν καὶ κληρικῶν, καὶ χιλιάδες Ὁρθοδόξων πιστῶν.

Ἡ ἀναγνώρισίς τοῦ παναιρετικοῦ Πατρισμοῦ ὡς ἐκκλησίας προκύπτει στὴν πράξιν καὶ ἀπὸ τὴν σκανδαλίον δι' ὑποδοχὴν καὶ συμμετοχὴν τοῦ αἰρετικῆ καὶ ἀντιχριστοῦ Πάπα στὴν θρονική ἐορτὴ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως στὶς 30 Νοεμβρίου τοῦ 2014, κατὰ τὴν ὁποία γινῇ πρῶτὴ φορὰ μετὰ τὸ σχίσμα μνημονευμένη ἀπὸ τὸν πατριαρχικὸν διάκονο στὰ εἰρηνικά τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ πάπας ὡς κανονικῶς ἐκκλησιαστικὸς ἀντιπροσώπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν σὺν Αὐτῷ πρὸς ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν καὶ παραβιάζουν ὅσα οἱ ἁγίες θεσπίσαντες ὁδούς.

Ποῖο κόμμα θὰ τομῆσαι προεκλογικά καὶ μόνο νὰ υποσχεθῇ ἐπιφύλαξιν ἢ ἄρνησιν στὴν ὑπόσχεσιν Κάρτα τοῦ Πολίτη; Ποῖο κόμμα θὰ ἀρνηθεῖ νὰ ἀλαοδοῦσιν καὶ ἑλληνοφίλους πολίτες στὰ δεσμὰ τῆς πῖο τρομακτικῆς δυσναείας, τῆς παγκόσμιας δικτατορίας πού ἐγκαινιάζεται μὲ τὴν παραινομένησιν Κάρτα τοῦ Πολίτη; Ὁ Ἰντιάδ Θεὸς νὰ βάλει τὸ Παντοδύναμο χεῖρ Του, γιὰ νὰ γλυτώσουμε τὴν πηνιγρὴ ἀνάγκη τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη, πού ἐπιμονα ἐπιμένει νὰ μὰς ἐπιβάλλει ἡ Νέα Ἐποχή.

Αὐτὰ φέρνουν μόνον στή διακυβέρνησιν, στοὺς κυβερνητῆς καὶ στὸ λαὸ μας, ἐπειδὴ ὄντως προκαλοῦν τὸ ὑγιὲς ἀίσθησιν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς οἰκίας τοῦ Θεοῦ.

Ὡς Ἐσθία Πατερικῶν Μελετῶν θεωροῦμε ἀπαραίτητὴ τὴν ἀνωθεν ἐξ ἁγίας Τριάδος βοήθεια καὶ ἐπικουρία. Χωρὶς αὐτὴν τὸ μπεδέμα, τὸ χάος καὶ ἡ κατὰστροφή θὰ συνεχίζονται μὲ τραγικὰ ἀποτελέσματα γιὰ ὅλους μας καὶ τὸ χειρότερο γιὰ τὶς ἐπερχόμενες γενεές.

Ἔχουμε ἀποφασίσει καὶ μὲ τὴν συμφωνίαν γνώμῃ τοῦ αἰδεσιμολογιώτατου προϊσταμένου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Κοιμηθῆσε Θεοτόκου Ἀμαρουσίου π. Χρήστου Μαρούδα νὰ τελοῦμε καθημερινῶς τὴν ἱερά ἀκολουθία τοῦ δρθοῦ καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας ὅλο τὸ δεκαπενθήμερον πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἀπὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἡμέρα Πέμπτη ἕως καὶ τῆς 19ης τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα Σάββατο τὸν 2015.

Αὐτὰ θὰ εἶναι ἡ εἰρηνική ἐν Χριστῷ προεκκλητική ἐκστρατεία μας. Ὑποψήφιοι ἀπὸ ὁποιοδήποτε χωρὸ καὶ ψηφοφόροι δὲ συναντιώμαστε μεσὰ στὸν πῖο ἱερό, θεῖο καὶ ἀνθρώπινο χωρὶ, γιὰ νὰ πάρουμε τὶς σωστότερες ἀποφάσεις μας καὶ μὲ ἄκρα ταπεινότητα καὶ ζέση ἐν Χριστῷ πνευματικῇ νὰ Τοῦ δηλώσουμε τὴν ἀδυναμία μας νὰ ἐκλέγουμε τοὺς ἐνδεχόμενους. Αὐτὸς Ὁ τὰ σύμπτανα Κυβερνῶν καὶ κατὰ τὸ συμφέρον Οἰκονομῶν, ὃς βάλει τὸ χεῖρ Του τὸ θαυματουργῶ, γιὰτὶ ἀνθρώπινως οἱ ἐλπίδες φαίνονται μπεδνικές.

Διὰ τὴν Ἐσθία Πατερικῶν Μελετῶν

Ἀρχιμ. Σαράντης Σαράντος

ἐφημέριος Ἱ.Ν.Κοιμηθῆσε

Θεοτόκου Ἀμαρουσίου

κὸς ἐπίσκοπος φέρων τὸ «ἐπισκοπικόν» τοῦ ὡμοφρόν. Τὰ ἴδια πρωτόκοῦστα καὶ πρωτοφανῆ δὲν ἔγιναν καὶ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν προηγουμένον πᾶπα Βενεδίκτου στὴν Κωνσταντινουπόλιν (Νοέμβριος 2006), ὅταν τοῦ ἔψαλαν πολυχρόνως, εἰδικὰ ἀπολυτικά, τὸ «εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», τὸν ἐβύμαζαν οἱ διάκονοι προσερχόμενοι, τοῦ ἔδωσαν λειτουργικὸ ἀσπασμὸ

ὁ πατριάρχης μέσα στή Θεία Λειτουργία καὶ τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ πει τὸ «Πατερ ἡμῶν» καὶ πλείστα ἄλλα, μὲ τὰ ὁποῖα κουρελιόσθηκαν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, πού ἀπαγορεύουν τὶς συμμετοχές μὲ τοὺς αἰρετικούς.

Ἅγιοι Πατέρες, ἐκεῖνο πού περισσότερο μὰς πικραίνει εἶναι ὅτι δυστυχῶς μένουμε στὰ ἐπουσωδῆ καὶ παραβλέπουμε τὰ οὐσιώδη. Σημειάζουμε διαμνηστικά, μολιμὴ ἔστω, ὁμολογητικὴ στάση νεωτέρων μοναχῶν, πού κινεῖνται ἀπὸ εἰλητικὴν ἀγάπην καὶ ἀγνὸ ζῆλον γιὰ τὸ Σωτήρα Χριστὸ καὶ τὴν Ὁρθοδοξία, ἀκολουθώντας ἐπὶ τὰ ἵχνη τῶν πρὸ αὐτῶν ἀγιωταίων πατέρων καὶ ἐδελουφούμε ὡς πρὸς τὶς δογματικές παρεκτροπές μεγαλοσχέμων ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν.

Σὲ ὅλην τὴν κριτικὴν πού ἔχω ἀσκήσει καὶ σὲ ὅλα τὰ κείμενά μου καὶ τὶς προφορικές ἀναφορές μου ποτὲ δὲν χρησιμοποίησα συνειδητὸ ὑβριστικὸς ἢ μειωτικὸς χαρακτηρισμὸς εἰς βάρος κανενὸς προσώπου. Κατηγγέλια μόνον συγκεκριμένες πράξεις προσώπων ἀναφορικὰ μὲ σοβαρὰ ζητήματα Πίστεως, καὶ πῶδι ὅχι σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ σὲ ἐκκλησιαστικὸ, καὶ γιὰ πράξεις πού γίνονται δημοσίως. **Τὰ δημοσίως πραττόμενα, ὁμως, δημοσίως ἐλέγχω.**

Σὲ μία πρότασή μου, σὸ πρῶτο μου γράμμα τῆς 1ης-6-2014, ἐχρησιμοποίησα τὴν λέξη «συνάμει», τὴν ὁποία θεωρεῖται ὅτι εἶναι προσβλητικὴ. Αὐτὸ ὅμως πού ἐννοοῦσα ἐτυμολογικῶς ἦταν τὸ ἑξῆς: αὐτοὺς πού συνάπτονται μὲ κτήσεις. Γιάτὶ συνάμει εἶναι αὐτοὶ πού ἔχουν τὰ ἴδια φρονήματα. Ἐν ἔργῳα συμμορία, ἡ φάρα, τότε θὰ ἦμουν ἀναπόλητος, Ἡ λέξη ὁμως αὐτὴ καθ' αἰνὰ δὲν εἶναι ἀμώμητη. Ὅμως πατέρες γιὰ τὴν λέξιν αὐτὴ θὰ καταδικασθῶν καὶ ὅχι ἀν ἑλῶν τῆς ἀλήθειας ἢ ὅχι. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μὰς πού ἀποκαλοῦσαν τοὺς αἰρετικούς πατριάρχες, ἐπισκόπους, καὶ γενικά ὁποῖον εἶχε αἰρετικὰ φρονήματα, λίκους βαρεῖς, ἀνιχνιστοὺς καὶ πολεμιοὺς τῆς Ἐκκλησίας, υἱοὺς τοῦ σατανᾶ, καὶ τόσα ἄλλα, θὰ τοὺς καταδικάσουμε καὶ αὐτοὺς ἡ θὰ τοὺς κατηγορήσουμε. ὅπως κἀνουν οἱ παπικοί με τὸν Ἅγιο Γρηγόριον τὸν Παλάμ, καὶ ἔμεις σιωποῦμε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ; Μήπως θὰ πρέπει νὰ κάνουμε ἀποκαθὸς στοὺς «ἀδελφούς μας Ἑβραίους» (κατὰ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη) καὶ νὰ ἀφαιρέσουμε ἀπὸ τὰ ἐγκύμια τῆς Μ.Παρασκευῆς τὶς ἐξέδρες ἀφαιρέσεις κατὰ τῶν σταυρωτῶν τοῦ Κυρίου μὰς, διότι προκαλοῦν; Μήπως πρέπει νὰ καταδικάσουμε καὶ τὸν Ἅγιον Νικόλαον, τὴν εἰκόνα προτότυπον, διὰ τὸ ρίσπημα ὅπου ἔδωκε ἐνῶπιον τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς τὸν αἰρετικὸν Ἀρειον κατὰ τὴν πρῶτὴν Ἁγία Οἰκουμηνικὴ Σύνοδον, διότι ἔβλαψαν ὁμοῦς εἰς τὸ Ὁμοῦσιν; Καὶ βλέπουμε ἐπὶ ἐνῶ ἀνθρωπίνως ἐτυχε ὀνειδισμοῦ καὶ καθέριξας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία Μητέρα Του, δὲν συμφορήθησαν (δὲν ἔκαναν ὑποχώρησιν) στὴν ἀνθρώπινον ἐπιπάγειν ἡθικολογίαν, ἀλλὰ ἐξ ἐναντίας τὴν τίμησαν ὑπερφύως ἐπιβιδόντες αὐτῶν τὸν Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸ ἱερό ὡμοφρόνιον, καθὼς ἱστορεῖται καὶ εἰς παλαιὰς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Οἰκουμηνικῶν Συνόδων. Ὁ δὲ Ἱερός Χρυσόστομος δὲν παραινεῖ νὰ ἀνιάμεν τὴν χεῖρα μὰς ραπιστῆσαι τὸν βλασφημούντα τὴν θεῖαν; Καὶ τί: Ἐν προκειμένῳ ὡλεῖται περὶ ἀπλῆς λεκτικῆς-φραστικῆς βλασημίας, καὶ ὅχι δογματικῆς, πού ὑπόκειται κατὰ τὸν εὐαγγελικὸν λόγον εἰς τὴν βλασημίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γιατὶ πρέπει πάντοτε νὰ σεκοτῶμεθα ἀνθρώπινα;

Ποτὲ δὲν κατηγοροῦμε τὸν θεσμὸ τοῦ Πατριάρχου. Σέβωμαι καὶ τιμῶ, ὅπως ὅλοι μὰς, τὸν θεσμὸ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ,πὶ ἔχει θεσπίσει ἡ Ἐκκλησία μὰς καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες, καθὼς καὶ οἱ Οἰκουμηνικὲς καὶ Τοπικὲς Σύνοδοι καὶ γι' αὐτὸν τὸν λόγον καταγγέλλω συγκεκριμένους πράξεις τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν σὺν Αὐτῷ πρὸς ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν καὶ παραβιάζουν ὅσα οἱ ἁγίες θεσπίσαντες ὁδούς.

Ἄνλογα ἀποτήματα, ἀντεκκλησιαστικά καὶ ἀντροδόξα, πραγματοποιοῦνται καὶ στὶς ἡμέρες μὰς καὶ μάλιστα κατὰ συρροὴν ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος συνεχεῖς συνειδητὰ καὶ συστηματικὰ τὴν ἀκολουθούμενη τακτικὴ τῶν προκατόχων του. Δυστυχῶς, ὁμως, ἐμείς οἱ σύγχρονοι ἀγνοεῖμες μοναχοὶ δὲν ἀκολουθοῦμε τὴν γραμμὴν τῶν προκατόχων μὰς. Δὲν ἀκολουθοῦμε τὴν πορείαν τῶν Ἁγίων μὰς, τῶν μαρτύρων, τῶν ὁμολογητῶν τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀγιασμένων καὶ σεβασμίων Γερόντων μὰς. Ἀντίθετος σιωποῦμε καὶ κωφεύουμε, δρόνοντες καὶ ἐφρησάζουμε ἐπιδεικνύοντας μία συμπερι-

στὴν προκειμένη περίπτωσιν, ἀν δὲν κάνουμε κατὶ, γιὰ νὰ σταματήσῃ ὁ καταστροφικὸς καταρροὴ στὸν Οἰκουμενισμὸ ἀπὸ τὸν νῦν Πατριάρχη, θὰ βρεθούμε πρὸς τέλοςμένων γεγονότων καὶ τότε δὲν θὰ μπορούμε νὰ ἀναστρέψουμε τὴν κατάσταση. Καλύτερα ἡ πρόληψιν παρὰ ἡ θεραπεία.

Γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ τῶν πιστῶν τί νὰ πᾶ; Σύγχυση καὶ σκανδαλισμὸ προκαλοῦν ὅσα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα συμβαίνουν στὴν Ἁγία Ὁρθόδοξία μὰς, αὐξήματα καὶ προκλητικὰ τῶρα ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο. Ἐγὼ, ὡς φέλιχα, κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς εὐθύνης μου, ἔπραξα τὸ καθήκον μου, χωρὶς νὰ διεκδικῶ «ἡρωισμούς», οὔτε νὰ συνιστῶ ἀποκοπὴ ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως σὸς ἀπὸ 21.6.2014 ἱεροκοινωτικὸ γράμμα ἀνακοινῶν ἀναφέρειται. Αὐτὸ ὅχι μόνον εἶναι

Ἡ ἱ. Σύνοδος ἀπαντᾷ σχετικῶς μετὴν φορολόγησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας

Ἐν ᾧκει τῶν ἐθνικῶν ἐκλογῶν ἦτο ἀνεμνεσθῆναι ὅτι διὰ ὑπάρξει καὶ κάποια μορφή ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ ἐξυπηρετηθοῦν κομ.ματικοὶ στόχοι. Διὰ τοῦτο ἐπαγρυπνοῦσα ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπήντησε πρὸς τὸν ὑπηρεσιακὸν Ὑπ. Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ζήτημα τῆς φορολογήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὥστε νὰ μὴ καταστή ἡ κυκλοφοροῦσα ψευδολογία μέρος τῆς στρατηγικῆς ἐπιτηδίων καὶ νὰ διαλευκανθῇ καὶ ἐντυπωθῇ εἰς ἕκαστον.

Ἐλλογὰ ἡ ἀλήθεια περὶ τοῦ ζητήματος. Συμφωνῶν πρὸς τὸ ἀνακοινωθῆν ἐπὶ τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 2015:

«Σὲ χθιστὴν ὁμίλια τοῦ σὶν Θεο.ασλονική ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομίας κ. Νίκος Χριστοδουλάκης, ἀπαντώντας σπὴν ἐρώτησιν τοῦ ἐπιχώριου Σεβ. Μητροπολίτ. κ. Ανθίμου «ποῦ πᾶνε οἱ φόροι ποῦ εισπράττει τὸ κράτος», φέρεται νὰ προβεῖ, ἀντὶ ἀπαντήσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας, σὲ μία ad hominem ὑπόδειξιν πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θεο.ασλονικήν, οἱ δὲν χρειάζεται νὰ ἀνσυχῶν, γιὰτι μὲχρι τώρα καμία κυβερνήση δὲν τόλμησε νὰ φορολογήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν. Κατ' ἀρχὰς προκαλεῖ ἀπορία ἡ ἀνταπαρμυγή τοῦ ἀσπικ.οῦ μῦθου δι' «ἣ ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία δὲν φορολογεῖται ἢ ἔχει φορολογική πρόνομια» ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομίας τῆς χώρας. Ἐπειδὴ ἴσως ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἔχει προλάβει νὰ ἐνημερωθεῖ γιὰ τὶς νομοθετικὰ ἀλλαγὲς σπὴν φορολόγησιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν τελευταία τοῦ θητήα ὡς Ὑπουργοῦ Οἰκονομίας – Οἰκονομικῶν (2001-2004) καὶ μὲχρι σήμε.ρα, ἐπαναλαμβάνουμε δι' προβλέπεται καὶ καταβάλλεται ἀπὸ τὰ νομικά πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

α. Φόρος Εἰσοδήματος μὲ συντε.λεστὴ 26% γιὰ τὰ εἰσοδα τοῦς, τὰ ὁποία μάλιστα θεωροῦνται κατὰ νό.μον ὡς «εἰσοδα ἀπὸ ἐπιχειρηματικῆ δραστηριότηταν», καὶ προκαταβολὴ Φόρου Εἰσοδήματος ἐπομένου β. Φόρος Δωρεῶν καὶ Κληρονομιῶν μὲ συντελεστὴ 0,5%, ὅπως προβλέπεται γιὰ τὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τοὺς Ο.Τ.Α. γ. Φόρος Προσπιθέμενης Αἰσίας (ΦΠΑ) μὲ τοὺς ἰδίους συντελεστὰς, οἱ ὁποιοὶ γενικῶς ἰσχύουν γιὰ παραδόσεις ἀγαθῶν καὶ παροχῇ ὑπηρεσιῶν, ποὺ ἀποτελοῦν ἐμπορικὴ δραστηριότητα (Ν. 2859/2000). δ. Ἐνιαῖος Φόρος Ἀκινήτης Ἱδιοκτησίας (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), κύριος καὶ συμπληρωματικός, γιὰ ὅλα τὰ ἀκίνητα τοῦς. Απταλλάσσονται μόνο οἱ λα.τρευτικοὶ χώροι καὶ οἱ κοινωφελεῖς χώροι (π.χ. γηροκομεία, αἰθούσας συσσιτίων) τοῦ ἰδιοχρησιμο.ποιούνται. Ἡ ἐν λόγω ἀπαλλαγὴ ἰσχύει δι' μόνον γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς νόμιμα ὑφιστάμενους λατρευτικούς χώρους ἢ ἀκίνητα κοινωφελούς χρήσεως, ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ ὅλες τῆς γνωστῆς θρησκείας καὶ ὅλα τὰ μὴ κερδοσκοπικά νομικά πρόσωπα ἰδιωτικῷ δικαίῳ.

Ἐπιπλέον παρακατοῦνται καὶ ἀποδίδονται ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα φόροι γιὰ παροχῇ μισθωτῶν ἢ ἀνεξάρτητων ὑπηρεσιῶν καὶ καταβάλλονται τέλη χαρτο.σπιμου καὶ ὅλες οἱ κρατῆσεις (π.χ. ΟΓΑ) ἐπὶ τῆς ἀξίας συναλλαγῶν, ποὺ ἰσχύουν γενικῶς γιὰ τὰ ὑπόλοιπα νομικά πρόσωπα.

Τέλος, ἡ ὁποιαδήποτε ἀνσυχία πρὸς τῆς Ἐκκλησίας... σὲ σχέση μετὴν ὑπερφορολόγησιν τῶν πολιτῶν... προέρχεται ἀπὸ τὴν ζωντανὴ ἐμπειρία μέσα ἀπὸ τῆς Ἐνορίας...ποὺ παρέχουν ἥθικα καὶ ὑλικὴ συμπαρά.σταση...».

Σχέδιον ἀπομακρύνσεως τοῦ Σεβ. Μητρ. Καρπενησίου;

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκτιμᾶται ἀπὸ τὸν Ἰ. Μ. Κεφαλληνίας

Μετὰ ἀπὸ ἓνα μικρὸν περιστά.τικὸν μετὴν ὑγειαν τοῦ ὁ Σεβ. Μητρ. Καρπενησίου ἐπέστρεψε κανονικῶς εἰς τὰ καθήκοντά του ὡς κατεστὼν γνωστὸν ἀπὸ τὸν «Εὐρ.ντατικὸν Παλμόν» τῆς 2ας Σεπτεμ.βρίου 2015:

«Στὰ καθήκοντά του ἐπίστρεψε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου, μετὰ τὴν δοκιμασία ποὺ εἶχε μετὴν υγεία του. Τὸν σεσπὶ ποιμενάρχη ποὺ εἶναι εἰς πολὺ καλὴν κατάστασιν, ἐπισκέφτηκαν πολλοὶ Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ ἀπλὸς κόσμος, γιὰ νὰ τοῦ εὐχθῶν τὸν περσάτικα, ἐνὼ πρὶν τῆς Παναγίας τὸν πολιοῖ Γέροντα ἐπισκέ.φθητε καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητρο.πολίτης Φθιώδων. Τὸν κ. κ. Νικό.λαο ὑποδέχθηκε στὸ Γραφεῖο τοῦ Ἐπισκοπείου, ὁ Μητροπολίτης Καρπενησίου καὶ εἶχε μαζί του μία πατρική καὶ ἀδελφική συζήτηση ἐπὶ πολλῇ ὥρᾳ. Σύμφωνα καὶ μετὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλε.ως Φθιώδων, «ἡ συζήτηση μετὰ τῶν δύο ἱεραρχῶν, ἦταν εὐχάριστη καὶ περιεστρέφθη στὴ Ἐκκλησιασ.τικά καὶ κοινωνικά θέματα, γιὰ τὰ ὁποία ἡ κρίσις τοῦ ἁγίου Καρπενη.σίου εἶναι πάντοτε συνετὴ καὶ σο.φή, καθὼς εἶναι γγνωστὸ ἐς ὅλους τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἦθος, ἡ σοβαρό.τητα καὶ ἡ εὐαισθησία του». Ὁ Ἅγιος Καρπενησίῳ προηόδρευσε σὲ ὑπηρεσιακὸ συμβόλιον γιὰ ἐσωτερικὸ θέμα τῆς Μητρόπο.λης...».

Παρὰ τὸ γεγονὸς τῶν εὐκρινῶν πληροφοριῶν διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου, κάποιοι κον.δυλοφόροι ἐπιμένουν νὰ παρου.σιάζουν τὸν Σεβασμιώτατον ὡς ἀνήμπορον. Τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποία μεταχειρίζονται εἶναι ὑποτι.θέμενα παράνοστα τὸν «καφενεῖ.ον», ἐνὼ ἀκούουν πιέσεις πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον διογκώνοντες τεχνιγέ.ν.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κερνίτσης δὲν ἀπορρίπτει νὰ εἶναι υποψήφιος διὰ τὴν Ἱ. Μ. Κεφαλληνίας

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκ. Κερνίτσης παρε.χώρησε συνέντευξιν εἰς τὸ ἱστολό.γιον roimiiu τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 2015, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων ἀνεφέρθη εἰς φήμιας, αἱ ὁποῖαι τὸν φέρουν ὑποψήφιον διὰ τὴν Ἱ. Μ. Κεφαλληνίας. Παραδέχεται τὸν συγκεκριμένον ἀπόσπασμα:

«Δὲν εἶναι λίγες οἱ φωνῆς ἀπὸ τὴν ἰδιαίτην πατριδα σὰς ποὺ προβάλουν τὸ πρόσωπό σας ὡς μία ἰδανικὴ ὑποψηφιότητα γιὰ Μη.τροπολίτη Κεφαλληνίας, καὶ ποὺ ἀποτιμώθηκε ἄλλωστε καὶ σὲ δη.μοσίευσμα τῆς ἰσοσελίδας μας. Τὶ θὰ εἶχαι νὰ πείτε;

– Ἀγαπήμι μὲ κ. Τζάνη θὰ σὰς ἀπαντήσω μὲ ὅλη τὴν εὐκρίνεια μου πὲ διακατέχει καὶ θὰ σὰς πῶ αὐτὸ ποὺ λέω σὲ ὅποιον μὴ κάνει τὴν ἴδια ἐρώτηση. Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τήμερε καὶ με ἐξέλεξε Βοηθὸ Ἐπίσκοπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, τὴ πρότασι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. Χρυσ.οστόμου, τμηθὶ ποὺ οὐδέποτε θὰ μποροῦσε ὁ νοῦς μου νὰ διανοη.θεῖ.

– Ἡ σχέση μου μετὸν Μητροπολί.τ Πατρῶν ἀλλὰ καὶ με τοὺς Κληρ.ικούς καὶ τοὺς Πιστοὺς τῆς Ἱερᾶς

Ὁρθόδοξος τύπος

Οἰκουμενιστικὰ αἵσχη εἰς τὸ Ταϊζέ!

Εἰς τὸ ψευδο-μοναστήρι τοῦ Ταϊζέ ἔλαβε χώραν ἀπὸ τὴν 30ήν Αὐγού.στου ἕως τὴν 4πν Σεπτεμβρίου συν.ἔδριον με ἀφορμὴν τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ «ἀδελφοῦ» Ροζέ (1915), τὰ δέκα χρόνια μετὰ τὴν κοίμησιν του (16 Αὐγούστου 2005) καὶ 75 χρόνια ἀπὸ τὴν ἱδρυσιν τῆς κοινότητος (1940).

Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὀρθοδόξων
Δυστυχῶς εἰς αὐτὴν τὴν κοινότη.τα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἄνδρον τοῦ οἰκουμενισμοῦ μετεῖχαν, ἐπισημῶς μάλιστα καὶ Ὀρθόδοξοι κληρικοί καὶ λαϊκοί. Εἰς τὸ πρόγραμμά ἀπεφει.χθσαν οἱ τίλοι διὰ καὶ μὴ προκα.λήσει τὸν κοινὸν αἰσθημᾶ ἡ διὰ καὶ ἐπι.τευχθῇ ἡ ἐξομολογίς Ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν, ὅμως ὁ κόσμος εἶναι μικρὸς καὶ τὰ πρόσωπα γνωστά. Συμφωνῶν πρὸς τὸ aktines.blog.σποτ τῆς 11ης Αὐγούστου 2015: «Ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία δὲ λάβουν μέρος: «Οἰκουμἐνικὸ Πα.τριαρχεῖο (Κωνσταντινούπολη) – Ἐπίσκοπος Χαρσιούπολεως Ἰωάν.νης -Πατριαρχεῖο Μόσχας- Ἐπίσκο.πος Nestor τοῦ Chersonese -Πα.τριαρχεῖο Σερβίας- Ἐπίσκοπος Αν.δριε (Clerazic) τῆς Βιέννης -Ἐκκλη.σίαι τῆς Ἑλλάδος – Ἐπίσκοπος Ἀγίας Ἀθανασίας (Χατζόπουλος) Βρυξέλλες... (ὁμίλητες) Andrej Cilerdzic (Ἀυστρία): Ὀρθόδοξες ἐντυ.πώσεις σχετικά μετὸν ἀδελφὸ Ροζέ καὶ τὴν συμφιλίωσιν σπὶ ζωὴ του... Vladimir Fedoron (Ρωσία): Ὁ ἀδελφὸς Ροζέ ὁ Μητροπολίτης Νι.κόδημος καὶ ἡ Ἐνότητι τῶν Χρ.ι.στιανῶν... Δῆμητρ.α Κούκουρα (Ἑλλάδα): Τὸ μῆνυμα τοῦ Ταϊζέ στοὺς Νέους...».

Ὡς ἀνεγνωσαμεν τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε καὶ συμπτροσευχή, Θεία Εὐχαριστία καὶ «βραβυὴν προσ.ευχὴ μετὴ τὴν μετὰδοσιν τοῦ φωτός τῆς Ἀνστάσεως!» Τὴν συμπτρο.ευχὴ ἐπιβεβαίωνουν ἡ μαρτυρία τῆς Καθηνγησίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δ. Κούκουρα, ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὸν ἰδιον ἰοτόπιον τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 2015, ὅπου ἀνεγνώσαμεν τὴν εἰσ.ηγησίαν τῆς: «συμμετέχοντες στὶς ἐπὶ.

σιες πολυπληθέστατες συνάξεις προσευχῆς».
Αἱ οἰκουμενιστικαὶ θέσεις Καθηνγητριάς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
Εἰς αὐτὸ τὸ ἄποτον προσετέθη ἀπὸ τὴν κ. Καθηνγητρίαν καὶ πλήθος ἄλλων: «Παρ' ὅλα αὐτά, ὅσοι τὸν ἀγάπησαν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας τοῦς, ἀξιώνονται νὰ τὸν βιώνουν μέσα σπὴν ὑπαρξή τοῦς σπὶ τὴ διάρκεια τοῦ πρόσκαιρου βίου τοῦς... Προσεύχονται, ἀ.σκοῖνται, ἀποκαρπύονται ἀπὸ ὅλα ὅσα τοῦς ἀποσποῖν ἀπὸ τὴν προσ.ήλωση τοῦς στὸν Θεὸ καὶ σωπῶν, γιὰ νὰ ἀκούσουν τὴ φωνὴ τοῦ μέσα στὴν ὑπαρξή τοῦς, στὸ μεγαλεῖο τῆς φύσης... Τὸ μῆνυμα στὸ Ταϊζέ εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ ζώντος Θεοῦ ποὺ ἐνοικεῖ μέσα στὸν καθὲ ἀνθρωπο... Ἡ τώρα πλέον διαβάσει στὰ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης. Πρόκειται γιὰ μία ἐπιτυχή μεθόδὸ ποιμαντικῆς προεήγγης... Τὸ ἀπτελέεσμα εἶναι οἱ σύντομοι ὕμνοι καὶ τὸ περιεχόμενό τοῦς νὰ διαδίδονται σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς καὶ νὰ μᾶλλοναι ἀπὸ χεῖλιν ἀναρρήτων ἀνθρώπων σὲ πολλὰς γλῶσσας... Ὑπάρχουν καὶ οἱ νεοί ποὺ εἶναι συνειδητὰ μέλη τῆς ἐκκλη.σίαι καὶ τῆς χριστιανικῆς παράδο.σις, σπὴν ὅποια ἀνήκουν καὶ εὐχα.ρίστως συμμετέχουν στὰ ἐβδομα.διατὰ προγράμματα φιλοεξνίας δια.πρωτιανικῶν χαρακτήρα. Ἡ μελέτῃ τῆς Ἁγίας Γραφῆς... Ἀλλωστε καὶ πρὶν ἀπὸ μισὸ αἰῶνα ὁ ἱστορικός διδάλων ποὺ ἐγκαινιάστηκε ἀπὸ τοὺς κορυφαίους Προκαθημένους τῆς Ρώμης καὶ τῆς Κωνσταντινουπό.λεως Πάπα Παῦλο ΣΤ' καὶ Ἀθανάγ.ορα Α' στὸν ἴδιον τόχο σπῆρθηκε: τῇ γνωμρίᾳ, τὴν προεήγγησιν καὶ τῇ φι.λία. Μονολεκτικά σπὴν ἀγάπῃ... Στὸ Ταϊζέ δὲν ἔχουν τὸ κλειδί, γιὰ νὰ ἀνοίξουν τὴν καρδιά τῶν νέων καὶ νὰ τοὺς μεταφέρουν τὴν πίστη. Ἐχουν μουσικὴ συνέπεια...».

Οἱ λόγοι αὗτοι προέρχονται ἀπὸ ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος διδάσκει θεολο.γία καὶ καταρτίζει θεολόγους; Ἡ ἀγά.πῃ εἶναι ὁ Ἀληθὺς Κύριος ἡ ἐνα συν.αίσθημα; Ἡ μαρτυρία τῆς Ἀληθείας ἐναντι τῶν αἰρετικῶν δὲν εἶναι θυ.

Ἡ Πανθρησκειακὴ πολιτικὴ τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκτιμᾶται ἀπὸ τὸν Ἰ. Μ. Κεφαλληνίας

Ἡδὴ πρὸ ἡμερῶν ἐπιληροφορή.θμεν ἀπὸ ἀνακοινωθῆν τῆς Αρχι.εργματείας τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου ὅπ «Ἡ.Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Πατριαρχ.ς, ἐδέξατο εἰς ἀκρόασιν: Τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Γαλλίας κ. Εμμαν.ουήλ, ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτοῦ ὡς μέ.λοισ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Βιέννῃ συσταθέντος, ἐν ἔτει 2012, ἱδρύματος «King Abdallah International Center for Interreligious and Intercultural Dialogue», μετὰ τῶν Εντιμ. κ. Fahad Α. Abualnasr καὶ Ἐλλογ. Καθηνγητῶν κ. Patrice Brodeur, Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ Δι.ευθυντοῦ Προγραμμάτων, ἀντιστοι.χώς, αὐτοῖ, ἐν ᾧκει καὶ τῆς ἐπικει.μῆς συγκλήσεως, ἐν Ἀθῆναις, Δια.θρησκειακῆς Δισκέψεως, μετὰξὶ 2ας καὶ 3ης Σεπτεμβρίου ἑ.τ., ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα.τριαρχείου καὶ τοῦ ἐν λόγω ἱδρύμα.τι, μεθῆα «Supporting Citizenship Rights and Peaceful Coexistence between Christians and Muslims in Middle East».

Ὁ Σεβ. Μητρ. Γαλλίας πρωτεργάτης τῆς διαθρησκευτικότητας
Ἡ διαθρησκειακὴ αὕτῃ δισκέψῃ πρᾶγματι ἔλαβε χώραν εἰς Ἀθῆνας μετὸν Σεβ. Μητρ. Γαλλίας, ὁ ὁποῖος ὡς καὶ ἄλλοτε ἐντοίμασεν εἰναι στε.νωπύτας συνεργάστῃ τοῦ Οἰκ. Πα.τριαρχου, νὰ πρωτοστατή. Ὡς ἀνε.γνώσαμεν εἰς τὴν ρομφεα τῆς 3ης Σε.πτεμβρίου 2015 ὁ Σεβ. Μητρ. Γα.λλίας προέβη καὶ εἰς τὰς ἐξῆς δηλῶ.σις: «Στῇ συναντήσῃ αὕτῃ ποὺ διοργανώθηκε ἐδῶ σπὴν Ἀθῆνα 2 μὲ 3 Σεπτεμβρίου μετὸ τὸ κέντρο (ΚΑΙ. CILD), θέλαμε νὰ δείξουμε ὅπ ἡ συν.εργασία μέσα στὰ πλαίσια τοῦ διαλό.γου εἶναι ἀπαραίτητῃ σήμερα... Τὸ ΚΑΙ. CILD εἶναι ἐνα κέντρο διαλόγου, τὸ ὁποῖο ἐχει ἱδρυθεῖ μετὰ πρωτοβου.λία τοῦ Βασιλῆα Ἀμπτάλα τῆς Σαου.δικῆς Ἀραβίας. Ὡς ἱδρυτικά μέλη

τῆς, ἀλλὰ κυριολεκτικὰ τὴν ἀποκε.φάλεϊ.

Ὅταν ἀποχωροῦν 10 ἐφημέριοι καὶ διορίζεται 1 κατὰ μαθηματικὴ ἀκρίβεια πολὺ σύντομα οἱ ἐνορίες τῆς υπαίθρου θὰ ἐρημωθοῦν καὶ οἱ τῶν μεγάλων ἀστικῶν Μητροπόλε.ων θὰ ἀρκεσθῶν στὰ λειτουργικά τοὺς καθήμενά τα καθόντων, χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἡ δυνατότητα ἀσκήσεως ποιμαντικῷ ἔργου.

Καὶ παλαιότερα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀντιμετώπισε τὸ πρόβλημα ἐλλείψεως ἱερέων. Σήμερα δυσ.τυχῶς ὑπάρχουν ὑποψήφιοι, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν διορίζονται ἀπὸ τὴν πολιτεία.

Ὁ δεινμνηστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερωνυμος ὁ Α' τὸ θέμα αὐτὸ δὲν τὸ ἐθέρωρεις δευτερεύον, οὐτε τὸ πα.ραμερίσε, γὰ νὰ δώσει προτεραι.ότητα σὲ ἄλλα.

Τὸ ἐθερώρησε θέμα ἐπιγενοῦσης φύσεως ἢ αὐτὸ μετὸ τὸ Ν.Δ. 457/1970 περὶ πρότυπο πληρώσεως ἐφημε.ριακῶν θέσεων χωρίων παραμεθο.ρίων ἢ ὁρενίων περιχώρων ἐδῶς τὴν δυνατότητα νὰ χειροτονηθοῦν εὐλα.βεῖς ἄνθρωποι μειωμένων μορφω.τικῶν προσόντων.

Ἐτοί δόθηκε ἡ λύσις γιὰ μερικὰ χρόνια τοῦ ἐφημεριακοῦ ζητήματος, ἀλλὰ.

Ὅταν ἀποχωροῦν 10 ἐφημέριοι καὶ διορίζεται 1 κατὰ μαθηματικὴ ἀκρίβεια πολὺ σύντομα οἱ ἐνορίες τῆς υπαίθρου θὰ ἐρημωθοῦν καὶ οἱ τῶν μεγάλων ἀστικῶν Μητροπόλε.ων θὰ ἀρκεσθῶν στὰ λειτουργικά τοὺς καθήμενά τα καθόντων, χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἡ δυνατότητα ἀσκήσεως ποιμαντικῷ ἔργου.

Καὶ παλαιότερα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀντιμετώπισε τὸ πρόβλημα ἐλλείψεως ἱερέων. Σήμερα δυσ.τυχῶς ὑπάρχουν ὑποψήφιοι, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν διορίζονται ἀπὸ τὴν πολιτεία.

Ὁ δεινμνηστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερωνυμος ὁ Α' τὸ θέμα αὐτὸ δὲν τὸ ἐθέρωρεις δευτερεύον, οὐτε τὸ πα.ραμερίσε, γὰ νὰ δώσει προτεραι.ότητα σὲ ἄλλα.

Τὸ ἐθερώρησε θέμα ἐπιγενοῦσης φύσεως ἢ αὐτὸ μετὸ τὸ Ν.Δ. 457/1970 περὶ πρότυπο πληρώσεως ἐφημε.ριακῶν θέσεων χωρίων παραμεθο.ρίων ἢ ὁρενίων περιχώρων ἐδῶς τὴν δυνατότητα νὰ χειροτονηθοῦν εὐλα.βεῖς ἄνθρωποι μειωμένων μορφω.τικῶν προσόντων.

Ἐτοί δόθηκε ἡ λύσις γιὰ μερικὰ χρόνια τοῦ ἐφημεριακοῦ ζητήματος, ἀλλὰ.

Ὁρθόδοξος τύπος

Ὁρθόδοξος τύπος

Εἰς τὸ ψευδο-μοναστήρι τοῦ Ταϊζέ ἔλαβε χώραν ἀπὸ τὴν 30ήν Αὐγού.στου ἕως τὴν 4πν Σεπτεμβρίου συν.ἔδριον με ἀφορμὴν τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ «ἀδελφοῦ» Ροζέ (1915), τὰ δέκα χρόνια μετὰ τὴν κοίμησιν του (16 Αὐγούστου 2005) καὶ 75 χρόνια ἀπὸ τὴν ἱδρυσιν τῆς κοινότητος (1940).

Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὀρθοδόξων
Δυστυχῶς εἰς αὐτὴν τὴν κοινότη.τα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἄνδρον τοῦ οἰκουμενισμοῦ μετεῖχαν, ἐπισημῶς μάλιστα καὶ Ὀρθόδοξοι κληρικοί καὶ λαϊκοί. Εἰς τὸ πρόγραμμά ἀπεφει.χθσαν οἱ τίλοι διὰ καὶ μὴ προκα.λήσει τὸν κοινὸν αἰσθημᾶ ἡ διὰ καὶ ἐπι.τευχθῇ ἡ ἐξομολογίς Ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν, ὅμως ὁ κόσμος εἶναι μικρὸς καὶ τὰ πρόσωπα γνωστά. Συμφωνῶν πρὸς τὸ aktines.blog.σποτ τῆς 11ης Αὐγούστου 2015: «Ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία δὲ λάβουν μέρος: «Οἰκουμἐνικὸ Πα.τριαρχεῖο (Κωνσταντινούπολη) – Ἐπίσκοπος Χαρσιούπολεως Ἰωάν.νης -Πατριαρχεῖο Μόσχας- Ἐπίσκο.πος Nestor τοῦ Chersonese -Πα.τριαρχεῖο Σερβίας- Ἐπίσκοπος Αν.δριε (Clerazic) τῆς Βιέννης -Ἐκκλη.σίαι τῆς Ἑλλάδος – Ἐπίσκοπος Ἀγίας Ἀθανασίας (Χατζόπουλος) Βρυξέλλες... (ὁμίλητες) Andrej Cilerdzic (Ἀυστρία): Ὀρθόδοξες ἐντυ.πώσεις σχετικά μετὸν ἀδελφὸ Ροζέ καὶ τὴν συμφιλίωσιν σπὶ ζωὴ του... Vladimir Fedoron (Ρωσία): Ὁ ἀδελφὸς Ροζέ ὁ Μητροπολίτης Νι.κόδημος καὶ ἡ Ἐνότητι τῶν Χρ.ι.στιανῶν... Δῆμητρ.α Κούκουρα (Ἑλλάδα): Τὸ μῆνυμα τοῦ Ταϊζέ στοὺς Νέους...».

Ὡς ἀνεγνωσαμεν τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε καὶ συμπτροσευχή, Θεία Εὐχαριστία καὶ «βραβυὴν προσ.ευχὴ μετὴ τὴν μετὰδοσιν τοῦ φωτός τῆς Ἀνστάσεως!» Τὴν συμπτρο.ευχὴ ἐπιβεβαίωνουν ἡ μαρτυρία τῆς Καθηνγησίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δ. Κούκουρα, ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὸν ἰδιον ἰοτόπιον τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 2015, ὅπου ἀνεγνώσαμεν τὴν εἰσ.ηγησίαν τῆς: «συμμετέχοντες στὶς ἐπὶ.

σιες πολυπληθέστατες συνάξεις προσευχῆς».
Αἱ οἰκουμενιστικαὶ θέσεις Καθηνγητριάς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
Εἰς αὐτὸ τὸ ἄποτον προσετέθη ἀπὸ τὴν κ. Καθηνγητρίαν καὶ πλήθος ἄλλων: «Παρ' ὅλα αὐτά, ὅσοι τὸν ἀγάπησαν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας τοῦς, ἀξιώνονται νὰ τὸν βιώνουν μέσα σπὴν ὑπαρξή τοῦς σπὶ τὴ διάρκεια τοῦ πρόσκαιρου βίου τοῦς... Προσεύχονται, ἀ.σκοῖνται, ἀποκαρπύονται ἀπὸ ὅλα ὅσα τοῦς ἀποσποῖν ἀπὸ τὴν προσ.ήλωση τοῦς στὸν Θεὸ καὶ σωπῶν, γιὰ νὰ ἀκούσουν τὴ φωνὴ τοῦ μέσα στὴν ὑπαρξή τοῦς, στὸ μεγαλεῖο τῆς φύσης... Τὸ μῆνυμα στὸ Ταϊζέ εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ ζώντος Θεοῦ ποὺ ἐνοικεῖ μέσα στὸν καθὲ ἀνθρωπο... Ἡ τώρα πλέον διαβάσει στὰ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης. Πρόκειται γιὰ μία ἐπιτυχή μεθόδὸ ποιμαντικῆς προεήγγης... Τὸ ἀπτελέεσμα εἶναι οἱ σύντομοι ὕμνοι καὶ τὸ περιεχόμενό τοῦς νὰ διαδίδονται σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς καὶ νὰ μᾶλλοναι ἀπὸ χεῖλιν ἀναρρήτων ἀνθρώπων σὲ πολλὰς γλῶσσας... Ὑπάρχουν καὶ οἱ νεοί ποὺ εἶναι συνειδητὰ μέλη τῆς ἐκκλη.σίαι καὶ τῆς χριστιανικῆς παράδο.σις, σπὴν ὁποια ἀνήκουν καὶ εὐχα.ρίστως συμμετέχουν στὰ ἐβδομα.διατὰ προγράμματα φιλοεξνίας δια.πρωτιανικῶν χαρακτήρα. Ἡ μελέτῃ τῆς Ἁγίας Γραφῆς... Ἀλλωστε καὶ πρὶν ἀπὸ μισὸ αἰῶνα ὁ ἱστορικός διδάλων ποὺ ἐγκαινιάστηκε ἀπὸ τοὺς κορυφαίους Προκαθημένους τῆς Ρώμης καὶ τῆς Κωνσταντινουπό.λεως Πάπα Παῦλο ΣΤ' καὶ Ἀθανάγ.ορα Α' στὸν ἴδιον τόχο σπῆρθηκε: τῇ γνωμρίᾳ, τὴν προεήγγησιν καὶ τῇ φι.λία. Μονολεκτικά σπὴν ἀγάπῃ... Στὸ Ταϊζέ δὲν ἔχουν τὸ κλειδί, γιὰ νὰ ἀνοίξουν τὴν καρδιά τῶν νέων καὶ νὰ τοὺς μεταφέρουν τὴν πίστη. Ἐχουν μουσικὴ συνέπεια...».

Οἱ λόγοι αὗτοι προέρχονται ἀπὸ ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος διδάσκει θεολο.γία καὶ καταρτίζει θεολόγους; Ἡ ἀγά.πῃ εἶναι ὁ Ἀληθὺς Κύριος ἡ ἐνα συν.αίσθημα; Ἡ μαρτυρία τῆς Ἀληθείας ἐναντι τῶν αἰρετικῶν δὲν εἶναι θυ.

Εἰς τὸν ἰδιον ἰοτόπι